

JA HEU SENTIT
el nou Atwater Kent Compact, superbetèr, amb les famoses vòlves Pentode? La seva potència i màxima selectivitat us deixaran sorpresos. No s'ha construït res que l'iguali.

Atwater Kent Ràdio
AUTO ELECTRICITAT, S. A.
Diputació, 234. — Barcelona

LA PUBLICITAT

ANY LIII.—NUM. 17.889.—PREU: 10 CENTIMS

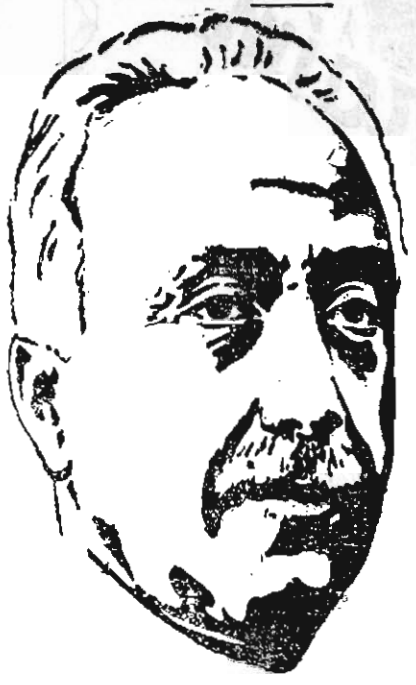
BARCELONA, DIVENDRES, 11 DE DESEMBRE DE 1931

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARCELONA, 11 I 13. — TELEFON 19003

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 309, 1.º. — TELEFON 11639

MOTORS - TRANSFORMADORS
L'Electricitat de Sabadell
Agents de venda:
METRON - Plaça de Catalunya, 9
i carrer del Bruc, 11

La República ja té President

(Dibuix de Palacios.)

ra decisiva d'articular la nostra llibertat amb la de les terres hispàniques, el president de la República contribuirà, amb la seva alta jerarquia, a consumar l'obra de pau i de germanor que Catalunya proposa als pobles espanyols.

El respecte, la confiança, l'admiraçió que ens inspira la persona del Sr. Alcalá Zamora, en nosaltres no degeneraran en un fetisme, que ens repugna. Esperem que del lloc eminent on la voluntat popular l'ha elevat servirà la justícia, que és l'única manera de servir dignament el poble; si algun dia, però, la seva gestió ens semblés que s'esgarriava, no vacil·laríem a dir-ho, tot i conservant en la intimitat del nostre cor un agraïment vivíssim pel tracte generós que ha donat a les aspiracions catalanes.

La República té un president digne, un republicà convençut, un home de cor, i té una Constitució que hauria pogut prendre un altre perfil si alguns grups parlamentaris no haguessin desertat imprudentment del saló de sessions. Cal pensar només que l'esmena que proposava la creació d'un Consell de la República, instrument de control de les iniciatives parlamentàries i presidencials, organ la intervenció del qual hauria donat un accent federal al joc parlamentari, fou rebutjada per nou vots; això demostra clarament que si els grups que després de la votació de l'article vint-i-sis de la Constitució, en comptes de retirar-se haguessin continuat al seu lloc, com el senyor Alcalá Zamora, l'esmena hauria estat aprovada, i el sistema parlamentari de la República seria distint del que avui. Els que podent intervenir amb eficàcia en l'aprovació dels preceptes constitucionals han deixat d'exercir voluntàriament el seu dret de legisladors, serien els menys autoritzats per a emprendre campanyes revisionistes. La Constitució de la República és com és, tant per l'acció d'uns com per l'omissió d'altres; hem de considerar-la, doncs, com l'obra de tot el país; tots plegats, però, hem de fer per manera que en cap moment sigui un obstacle a les necessitats generals i a les aspiracions lícites dels ciutadans. I en aquesta tasca patriòtica, la intervenció presidencial pot tenir conseqüències decisives. Aquesta és l'enorme responsabilitat que el poble posa damunt la persona del senyor Alcalá Zamora, convençut que en aquests moments històrics ningú sinó ell compta amb l'autoritat moral, amb el prestigi de polític íntegre i de ciutadà exemplar, que nosaltres, els catalans, som els primers de reconèixer-li amb goig i sense reserves.

Abans d'ahir era promulgada la Constitució elaborada per les Constituents i ahir a la tarda, els representants populars elegien el senyor Alcalá Zamora president de la República. A partir d'ahir, doncs, la sobirania, que de la proclamació de la República ençà residia exclusivament en les Constituents, tindrà el contrapès de la decisió presidencial; el mecanisme constitucional ha començat de funcionar amb la regularitat d'una situació definitivament normalitzada.

La República espanyola, proclamada el 14 d'abril per la voluntat popular, manifestada en tantes eleccions municipals que seran la pàgina més gloriosa de la història moderna d'Espanya, ja té president; amb l'elecció d'ahir la jerarquia estatal rebia l'element que la centra i la completa. La vida jurídica del país disposa de tots els òrgans necessaris per a l'aprofitament de les seves energies vitals i de les iniciatives creadores que puguin projectar-se de l'esperit col·lectiu. És l'hora de començar a posar en moviment una Espanya nova, amb la qual Catalunya haurà conegut l'esforç original que li vindrà del recobriment de la seva llibertat, cobrinta per la incomprensió d'una monarquia secular que ha caigut víctima de la corrupció que escampava al voltant seu.

És just que en aquesta hora solenne Catalunya saludi amb emoció el primer president de la República, l'home que sacrificà la seva fortuna personal, que es jugà la llibertat i la vida pel triomf dels ideals republicans. Catalunya adorna el polític cordial i noble que en les hores difícils que precediren el canvi transcendental dels pobles ibèrics omplí la justícia de les nostres reivindicacions i les defenses amb a govern igual que les defensava com a revolucionari. La lleialtat a la paraula donada, la conseqüència i l'energia serepa de l'home que subscriu el pacte de Sant Sebastià, no s'esborraran fàcilment de la memòria dels catalans; Catalunya confia que en arribar l'ho-

Alcalá Zamora és elegit President de la República

Han intervingut en la votació 410 diputats, 362 dels quals han votat pel President elegit. - Avui, amb gran solemnitat, prendrà possessió del càrrec

(Informació del nostre redactor-corresponsal)

Totes les converses comencen amb la mateixa exclamació: Ja tenim President de la República!

La Cambra, per una majoria aclaparadora, ha elegit el Sr. Alcalá Zamora com a President de la República Espanyola. A tots els ulls s'endevina l'alegria, els diputats voten amb una cara de satisfacció que dona gust. Van desfilant per la tribuna, per tal de dipositar llur papereta a l'urna, les figures més prestigioses de la Cambra. El Sr. Sánchez Guerra, amb el seu pasat una mica vacil·lant; el Sr. Miguel Maura, l'home de la línia sempre elegant; el Sr. Angel Ossorio, amb la seva cara de moro satisfet; els senyors Sánchez Román, Jiménez Asúa...

En arribar al President de la Generalitat, tota la Cambra, diputats i públic de tribunes, ha fixat les mirades en la figura del Sr. Madoz. Mirada afectuosa, comprensiva, símbol d'una concòrdia entre l'Espanya republicana i la Catalunya que sap agrair dignament els testimonis de gratitud que té rebuts del President de la República Espanyola. Després, l'escrutini, i una oració espontània, en celebració del gran esdeveniment.

L'alegria que precedeix, i que demà inundarà Madrid amb motiu de les festes presidencials, ha afegit una mica els esdeveniments polítics i ha distret la gent de la seva obsessió per la crisi. Aquest matí, però, encara han abundat els comentaris entorn de la gran jugada política del Sr. Lerroux: la contraofensiva de l'Aliança Republicana, refosa en una sola minoria de 150 diputats, quedant la possibilitat d'una entesa dels socialistes amb la minoria radical-socialista, o almenys amb la fracció més extrema de l'esmentada minoria.

Aquest fet importantíssim ha modificat un xic les perspectives polítiques de la crisi, car ara s'era l'Aliança Republicana la primera cridada en consulta i sembla segur que aquest grup imitarà els socialistes a col·laborar amb el Govern, però posant certes condicions.

Aquí se deia amb certa insistència que un grup remarcable de radicals, socialistes, acobillats pel Sr. Albornoz, estan disposats a replicar a l'A-

liança Republicana sumant-se als socialistes.

Però aquest rumor encara no ha estat confirmat.

Caldrà esperar dissabte per saber finalment com es plantejarà i com serà resolta aquesta crisi, que potser serà més laboriosa del que podria semblar dies enrera.

BELLMUNT

La sessió de Corts

La Cambra està animadíssima. Els escons estan plens de diputats, i la tribuna atestada de públic. L'expectació és extraordinària.

Al banc blau hi ha el cap del Govern i tots els ministres.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA: Es va a procedir a l'elecció de president de la República, que, com saben els diputats, ha d'elegir-se per mitjà de votació per paperetes.

Per a comoditat dels diputats, i a fi que go s'apilotin junt a la taula, prega que vagint acudint a emetre llur sufragi per bancs.

La Cambra presenta en aquest moment un aspecte brillant amb la gal·lèria totalitat dels escons ocupats.

Voten en primer terme els ministres, amb el senyor Aznar al cap, llevat del senyor Albornoz, que no és al saló.

A continuació van votant els diputats, ordenadament, per bancs.

Són als escons la majoria dels diputats catòlics i agraris que van romandre absents en el període en què es discutí la Constitució.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA va pronunciant en alta veu els noms dels diputats en el moment de dipositar la papereta a l'urna.

Els ministres signen exemplars de la Constitució

Gran nombre de diputats van acudint al banc blau perquè els ministres els signin l'exemplar que conté el text de la Constitució, i els ministres no cessen en aquesta tasca.

A les 6.25 es tanca la votació, que havia començat a les sis menys deu, i comença l'escrutini.

Dos fotògrafs s'havien situat en una de les escales del saló, disposats a impressionar plaques del moment de la proclamació, i en donar-se'n comp-

te el PRESIDENT DE LA CAMBRA, dona un fort cop de campana i exclama:

—Aquests fotògrafs no tenen permís per a ésser al saló, i se serviran retirar-se immediatament.

L'escrutini de l'elecció

A les set menys cinc acaba l'escrutini, i el PRESIDENT de la Cambra diu:

—El nombre de diputats que han promès és el de 406; ja meitat més un són 234. Han pres part en la votació 410 diputats i han obtingut vots els senyors següents:

Nicet Alcalá Zamora, 362 vots.
Besteiro, 2 vots.
Cossío, 2 vots.
Pi i Arsuaga, 7 vots.
Unamuno, 1 vot.
Gorbea, 1 vot.
Paperetes en blanc, 35.

El resultat de la votació és acollit amb grans aplaudiments per tots els diputats posats de peu.

El PRESIDENTA manifesta que la Cambra és feliç del resultat de la votació i espera que el període presidencial del Sr. Alcalá Zamora sigui venturós per a la República Espanyola.

Nous i nodrits aplaudiments i visques a la República, a Espanya i al President de la República.

Proclamació de President

El PRESIDENT DE LA CAMBRA llegeix els noms de diversos diputats absents en el moment d'efectuar-se l'elecció, i que ara expressen el desig d'adherir-s'hi.

Anuncia després que la sessió de demà començarà a un quart de tres, i diu que és imprescindible la puntualitat dels diputats, puix que a dos quarts de tres farà la seva entrada al saló el president de la República.

Proclama president de la República espanyola al senyor Nicet Alcalá Zamora per haver obtingut una votació superior a la majoria absoluta de la Cambra.

Després d'assenyalar l'ordre del dia per a la sessió de dimarts, puix que de demà té caràcter d'extraordinària, s'acaba la sessió d'ahir a les set de la tarda.

COMENTARI

El nom de República és bell i gloriós...

Són paraules de Baudelaire. Les ignorem segurament molts admiradors d'aquest poeta francès. Pertanyen a la col·lecció de textos publicats en febrer de l'any 1848 a Le Salut Public. Aquells dies Baudelaire, amb Champfleury i Toulou, escaletaven, al crit de Visca la República!, les més altes virtuts del Poble.

I li deien: vigila els conspiradors, els moderats, els retrògrads, però sàpigues que el remes millor per a les conspiracions és una fe absoluta en la República. Li recordaven que després de tres mil anys d'esclavatge el dret entrava al món i que les nacions eren esclaves només per llur culpa. I als que deien: ¡Es Voldre qui ha fet la Revolució! o Rousseau, o Beaumarchais, el grup de Baudelaire responia: "Imbecils! Necis! Folls! La Revolució—com escriví Michelet en 1789—l'ha fet el Poble".

Des de la nostra adolescència hem sentit la mateixa fervor republicana que Baudelaire. El catalanisme ha estat sempre per a nosaltres un moviment essencialment republicà. Col·laboracionista o secessionista, la fervor que agermana els catalans per a la resolució de la causa de llur llibertat nacional és republicana.

República catalana, Comunitat de repúbliques peninsulars, República federal, República espanyola que admet només dins els seus límits els pobles que se li donen lliurement i espontàniament.

Concizeix la lúcida oposició doctrinal feta als principis liberals, igualitaris i fraternals per Charles Maurras. Però hem sofert de l'experiència dels principis amb què els volíem substituir. Per a la llibertat de l'Esperit la República és un mal menor. Des del punt de la universalitat de l'Esperit, un simple canvi de règim si us plau avantatjósament favorable. Totes les idees de Bonald, de De Roustre i de Maurras oposades als principis de llibertat, de Democràcia i de República ens han fet reaccionar des de les nostres primeres lectures alorquen les monarquies llatines a llurs súbdits.

La tesi dels monarquistes és la dels partidaris de la Necessitat absoluta i de les llicis necessàries de la natura a les quals atribueix Leibnitz una necessitat moral. Tots nosaltres, com a catalans als quals se'ns ha negat la Pàtria i com a súbdits que hem estat de la monarquia espanyola, hem sofert de l'aplicació dels principis geomètrics i arbitraris de l'antidemocràcia recolzen llur brillant filosofia. N'hem sofert i hem estat a punt de morir-ne. La República ens ha aparegut com el nom bell i gloriós que podria redimir-nos. A causa, és clar, de fer sinònim República i llibertat. Puix que...

No podem amagar que si hem sofert adés, si hem ezultat el 14 d'abril, hem sofert, moralment, singularment a Catalunya, passat el 14 d'abril. Pertanyem a l'estol d'idealistes que creuen que la República és una moral, que és la virtut, que sola el règim republicà l'arriueja cabejós, l'aferrista vil, el llibertí vellutós, el funcionari impur, el vell caci comarcal han d'ésser moralment eliminats de tota intervenció política. I uns i altres—arriuejats, aferristes, llibertins, dilapidadors i cacijs—no solament fan la viu-viu, ans entre apat i disbauxa menen llur bon combat en els carrers públics i donen el to.

La Convenció francesa posà la virtut a l'Ordre del dia. Catalunya, el Govern provisional de Catalunya, no ha anat tan enllà. Tots els nostres esforços han d'ésser, catalans de l'estol blau o de l'estol vermell, perquè sigui així. Madrid, sia per la seva tradició política, sia perquè algunes dels caps més albiradors del r-

gim nou són homes d'intel·ligència i de raó, ha guanyat, d'un temps ençà, alguns punts sobre Barcelona. No pas sobre els catalans en general, potser, però sí sobre l'equip anarco-sentimental que els representa. En perjudici del nostre prestigi col·lectiu i de la causa de la nostra llibertat.

El nom de la República és bell i gloriós, però difícil de dur. Molts no se n'han adonat. Heus ací una magnífica campanya a emprendre. La República serà bella i serà gloriós per les conquestes que tota el seu règim n'hegui la llibertat. No pas la Nació damunt la República, com pensa i no gosa a dir clar Ortega i Gasset, sinó la llibertat damunt la República. Puix que serà per aquesta llibertat que els catalans mesurarem les nostres possibilitats de convivència. De llibertat i de virtut. La República és també exigència. Té una ètica, té una estètica. Que no és l'ètica d'aquest oop de minoria, ni la d'aquell conseller, ni l'estètica de la Traca!

Esmentàvem Baudelaire en començar. Heus ací, per acabar, uns altres bells mots que li són atribuïts i que constitueixen l'essència del nostre republicanisme:

Costums, bons costums, jens calen bells costums! Regenerar les institucions, molt bé, però cal regenerar també els costums, sense els quals no hi ha institucions republicanes. Esborren dels nostres cors tots els instints envidiosos, totes les passions abjectes que l'impur govern real ha intentat de fer-hi germinar. La virtut és el principi vivificador, la força conservadora—i dinàmica—de la República.

Són per aquests costums, per aquesta virtut, que el nom de República, que el nom de Catalunya, serà bell i gloriós.

J.-V. F.

FULL DE DIETARI

ESMERCEM MILLOR LES NOSTRES EMOCIONS

La gent ha quedat consternada davant la tremenda derrota que ha experimentat l'equip espanyol a Londres. Fins els prudents o els informats que no comptaven pas amb la victòria, es queixen davant l'exces dels gols encaixats per l'insigne Zamora, mal protegit pels defenses.

Set a 61 Tanmateix, és massa fort. Arriba a semblar que el gol de l'honor ha estat concedit pels anglesos, compadits del desastre hispanol. "Vaja! l'en-ne un... no ploris..."

Ni amb aquest gol, ni sense aquest gol ens sentim decantats a l'alegria. No plorem, ni gaudim. Som ben lluny de trobar menyspreable l'èxit esportiu —com cap mena d'èxit que suposi alguna excel·lència física o moral. Però conservem un cap grollat per a comprendre que un desastre futbolístic i fins un seguit de desastres esportius no malmeten cap poble, ni són un índex segur del seu estat íntim. Un país, tot i no tenir grans futbolistes, pot tenir una cultura elevada, una indústria de primer ordre, una població sana, uns costums acceptables, una literatura encisera, una filosofia profunda, i fins un exèrcit disciplinat i capaç de victòria.

Si, senyor. Totes aquestes qualitats i benèfics són compatibles amb la perduda d'un de dos i de vint competicions esportives. No és el virtuosisme atlètic, sinó el descabellament normal de les forces físiques i morals el que garanteix l'efluència d'un poble.

Val més guanyar que perdre en futbol com en tot altre joc?

Molt bé. Però posats a commoure'ns amb les desigualtats o desnivells que acusa la confrontació de forces, val més que reservem la nostra sensibilitat per esgarifrar-nos davant l'estadística comparada de l'analfabetisme, davant la gràfica comparada de la mortalitat infantil, davant la diferència que hi ha entre una llar d'obrers anglesos i una llar d'obrers espanyols, davant el sentit evolutiu d'ells comparat amb la nostra epilépsia... En fi, davant un regle d'aspectes essencialment lligats a la felicitat i, el que és més, al veritable honor dels pobles.

Carles Soldevila

LA CONSTITUCIÓ I L'ESTATUT

Possibilitats que la Constitució espanyola obre a l'Estatut de Catalunya

- I.—Territori i Llengua
- II.—El poder de la Generalitat
- III.—Dret i Justícia
- IV.—Les Finances

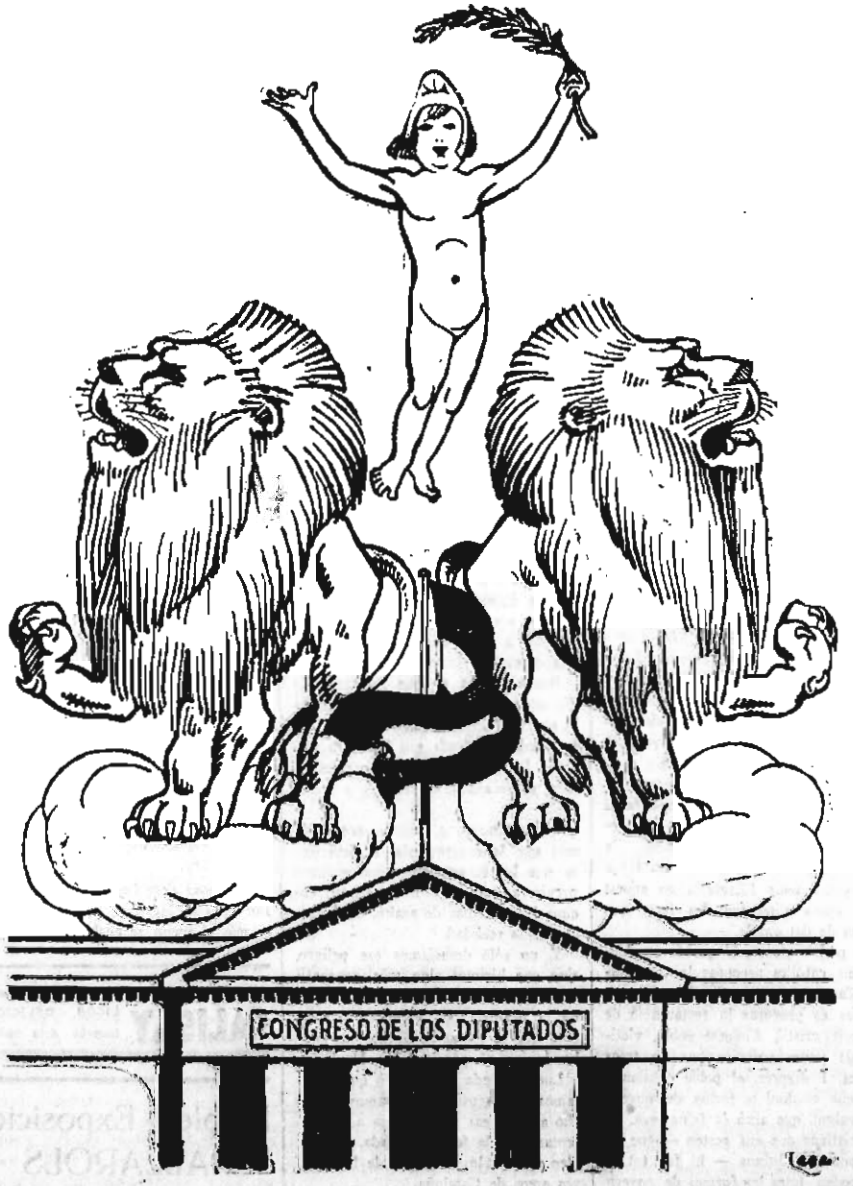
Dimarts que ve, dia 13, començarem a publicar una sèrie d'articles en els quals el senyor R. Coll i Rodés estudiarà les qüestions que es plantegen en l'elaboració que encapçala aquest text.

Pompeu Fabra a l'Ateneu

Dimarts vinent, dia 15, a les set de la tarda, tindrà lloc a l'Ateneu Barcelonès l'acte inaugural dels cicles de conferències que per a aquest curs organitza l'Associació d'Alumnes de l'Escola d'Enginyers Industrials.

El tema que hi descabellará l'il·lustre professor i enginyer industrial En Pompeu Fabra és: "Importància dels vocabularis tècnics".

El lector trobarà a les pàgines interiors el text íntegre i definitiu de la Constitució

Visca la República!

REVISTA DE PREMSA

ELS CATOLICS I LA REPUBLICA

Abans d'ahir podem publicar una mostra de la literatura antirepublicana de El Correo Catalán. Aquesta mostra d'articles republicans que publica El Mest, un diari francès, el P. Miquel d'Espuny, i l'altre d'un canonge, el doctor Cardó. Consta, almenys, que, afortunadament, hi ha gran diferència de mentalitat i d'esperit entre els dos sectors catòlics, el dels coristes i el de tradició catalanista.

Heus aquí l'article del P. Espuny:

"L'ESTIL DE LA REPUBLICA"
pel P. Miquel d'Espuny. — Tinc encara, si no m'error, alguna ànima escandalitzada poc o molt d'aquests mots amb els quals al cap de quinze dies de proclamada, vaig celebrar l'adveniment de la República: "¿Es un somni el que estem presenciant? Es realitat? Assistim a uns preludis iniquívocs de solució apoteòsica dels vells problemes peninsulars. Neix paiblement alguna cosa gran. Hom percep l'aleteig dels àngels i veus cel·liques que canten: "Pau en la terra als homes de bona voluntat"... Siguen creients, car "la fe trasllada les muntanyes".

Caldrà dir que tant o més que una visió, venim a veure poèticament en la festa de la poesia, els mots responen a un anheli profund, cristallinitat que era de com jo hauria volgut la República; i de com la volien — pot faltar, si més no — grans masses del poble espanyol? L'acolliment benevol d'aquells augurs per tots els sectors de l'opinió barcelonina, demostrà fins a quin punt ells responien a un anheli que, llavors i en estat virginal, era pot dir-se, l'esperit de la Ciutat.

D'altra part en la naixença de la República hi havia quelcom d'extraordinari, quasi de meravella, que tampoc no fou salut amb simpatia admirativa, per nombre d'òrgans autoritatíssims de l'opinió mundial. Il·lusions a banda i banda prematures? No, fe viva en un esdeveniment relativament poètic — parlo per mi mateix — enllaçat per sobre del partit immediat, vulguis no vulguis accidentat, laboriós, àdhuc destructor.

Si s'hi valgués d'emprar una d'aquelles imatges eugèniques tan sovintejades als Llibres sants, diria que els avaranys, en tot indret, eren reflex de la joia profunda de la concepció. Després, però, calia pensar en els perills i anomalies de la gestació i en els dolors de l'infantament. Primera anomalia: la creia estúpida dels Convents. Darrera els incendis, desmoralitzadors, les eleccions per a les Constitucions. Que n'hi haurà, que no n'hi haurà. N'hi haurà, tanmateix; ben corrosives, però, gràcies al criteri tant de guanyar-se a ultrança i a la passió desbordada que les presideix.

Elegits, fos com fos, els representants de la Nació i constituït el Parlament, ens ha calgut assistir a l'escalar enverinat dels grans problemes nacionals, ríscos ja de la Monarquia, i els quals el canvi de règim, obra d'ells, forçadament havia de posar en primer pla: El problema militar i el problema burocràtic, el problema econòmic i el problema social. Sobre tot el problema social, amb derivacions insospitades i avaranys ara i tant no pas gens tranquil·litzadors.

Vistos en conjunt i més aviat superficialment diré, doncs, a posta aquests set mesos per a deixar en posició difícil qualsevol auguri optimista, no cal dir els meus auguris. Milions d'espanyols, si així ho volen, tots els espanyols, hem hagut d'ésser espectadors del sisme terrible amb què la República — força injust de negligir factors mundials eficientíssims — marca la minva d'Il·lusions i interessos, àdhuc els més nobles.

D'interessos legítims de classe: Escleris, aristocràcia, exercit, proletari, indústria, comerç, propietat, turisme. D'interessos de consciència (o equivalents) en matèria religiosa, social, patriòtica, etc. Perquè són tots gairebé les fibres nacionals dilacerades o massades pel tractament herètic a què les ha subjectades el nou règim.

Somni i miratge. La nouada República no podia ésser pas la criatura de fantasia que cadascú a la seva manera s'havia forjat. Seria, per contra, quelcom de carn i ossos, amb força crepitant i vitalíssima, necessàriament solada per les impureses, tant de vulguit, de la realitat. Però és humà, ben humà que a hores d'ara una decepció profunda sigui denominador comú de grans masses de patriotes a dreta i a esquerra, dels sindicalistes i comunistes als integristes, sense excloure les comunitats governants, que si han pogut sostenir-se en el poder hi estan a còrnia de retallaments en els idearis o il·lusionismes que cadascú aporta a la, cal creure sincerament pretesa, regeneració del país.

No voldria pas. Diu me'n guard, tornar a escandalitzar ningú, amb la pública confessió que un fins ara dels més immunitats d'aquell contagi s'ho precisament. Però, és clar, condició imprescindible a) Perquè el destrallejar i enrubar — a estones bagejar — d'aquests set mesos, em sembla: més o menys afortunada, una fatalitat desconnexiva i una tècnica, no pas un esperit. b) Perquè, si fos principalment un esperit i no una tècnica, servia ferant la fe en les capacitats hipòtiques de regeneració, a dir, en la

potència incontestable dels que hi ha de més profund en l'esperit nacional, que a la curta o a la llarga s'imposarà, obligant a plasmar amb tots els recursos una República al servei de la Nació: ben lluny de sacrificar tota o part de la Nació a benefici de la República, o dels partits que en volguessin el monopoli antipatriòtic; a exemple, precisament, de les colles que es feren la il·lusió de servir la Monarquia, i sols aconseguiren d'enfonsar-la.

Des dels meus més cars i més obligats punts de vista, no es negarà que cal una dosi regular de bona fe — "d'esperar contra esperança" com fou dit d'Abraham — per seguir a hores d'ara en les dites posicions. Sobretot, impossible com és d'oblidar que Espanya ha estat "país d'eterna croada" (P. Faber), en general amb detriment gravíssim del veritable interès de la Nació.

Creda, en efecte, de vuit segles contra l'Islam. Clorissima? No ho negaré. Tanmateix del punt de mira patriòtic, m'abelliria que no haguessin calgut d'esmerçar-hi vuit segles, com vuit eternitats, testimoni gloriós de la nostra obstinació nacional-cristiana, però no menys eloqüent testimoni d'un esperit de discòrdia civil sempre a punt d'escalar i que el país s'ensorri.

Curullament a deshora de la croada multientenària fou l'expulsió odiosa dels morescos, precedida per la no menys odiosa expulsió dels jueus.

Del teu gloriós tu viuràs i ton germà serviràs.

(Gen. XXVII-40.)

Aviat, tanmateix, els vents es giraren, no l'esperit. Llavors l'altre-nom fou solcar la religió en nom de la qual s'havien realitzat les altres croades. I hom començà, en ares d'aquest alt interès per expulsar els jueus. Desvinculats cautelososament i regalisticament de Roma, abans de tres quarts de segle foren esventats per altres religiosos, previ el primer gran assaig d'incendiar convents, moltíssims d'ells meravelles veritables, imbecilment perdudes per a l'art, no menys que per a la religió.

I encara, en la passada centúria, l'epíleg de les guerres dinàstiques, des del punt de vista patriòtic, anihilador estultament.

La República assenyalarà el punt final d'aquesta trista història, o, victima de les seves pugnacitats, al, tan cavernícolament ancestral, laurà de l'imitar-se, vulguis no vulguis, a continuar la desoladorament? Heus aquí el problema de la seva viabilitat i fecunditat.

A despit de totes les aparences jo m'he inclinat sempre a creure, com més va més, que vol sincerament posar-hi punt final. Que costi el que costi, vol entrar pel camí de "viure i deixar viure", imposant a dreta i esquerra la pau i l'ordre, malgrat per enfortir-se no pas per les vies erradíssimes de vexar i anorrear cap sector de la vida nacional, ans per la de vivificar-los tots; mantenir-ne, però, el control amb dignitat, voluntat, amb grans consents de govern, l'esperit fatidic de les proverbials discòrdies hispàniques, posant a rotlló, si calgués, tots els estaments dintre el més austre esperit de legalitat i de justícia; l'exercit, la mateixa Església, d'acord amb qui calgui (perquè damunt l'Església espanyola hi ha S. Romana en glòria) els Ordes religiosos, els Jesuïtes; però també els sindicats, la plutocràcia, etc. Tot i tot en fi. I això sing tra et studio, perquè la passió lleva autoritat per a redreçar o corregir.

Com més acollidora i comprensiva, més forta serà la República i com més forta, amb menys veïllets d'èsser de venen tirana. Objectareu que és filla de la Revolució? Molt bé, però "la cosa revolucionària a Espanya és el respecte", ha dit Ortega i Gasset. Santa paraula la del pensador il·lustre. L'estil de la nova República serà aquest o ella no serà. És l'únic que pot fer la exponat d'una gran política com no l'hem tinguda segles ha. Ja és hora.

Com a ciutadà que s'ha passat trenta anys predicant i actuant aquestes idees, voto, doncs, per la veritable revolució. És a dir, pel respecte i per la comprensió en la generositat.

UN SEGELL SOL ALLEUJA A L'ACTE
MALS DE CAP, DE DORIAL, NEURALGIES, SANSAMENT
SENYORS
KALMINE NO PERJUDICA L'ESTOMAC NI APTA EL COR.

Heus aquí l'article del canonge Cardó:

"EL CATOLICISME O LA REPUBLICA ESPANYOLA", per Carles Cardó, prev. — L'endarreriment del poble espanyol respecte a la relació entre Catolicisme i forma republicana, és una de les coses més lamentables que coneixem. El bon poble senzill ha rebut sempre instintivament que República era sinònim d'antireligió en la seva forma més plebea d'anticlericalisme, talment els defensors d'aquest sistema polític havien agermanat les dues coses. D'aquí es passava naturalment a creure la forma republicana incompatible amb la idea de l'ordre i de l'autoritat, i moltes vegades àdhuc de la propietat i de la família. República era desori, descordament, acràcia absoluta. Havia fins i tot transcendit al llenguatge popular.

Durant els dos anys anteriors a la proclamació de la República, semblava que aquesta idea s'anava rectificant. Catòlics notoris advocaven per aquesta forma de govern, imprescindible en gastar-se la monarquia, i fins es prometia respecte a l'Església en compromisos privats i en manifestacions més o menys públiques. Molts catòlics foren guanyats a la nova forma. Qui això escriu, ha de recordar que ha tingut sempre els seus dubtes devers una República espanyola respectuosa amb l'Església.

La República democràtica és la forma democràtica pura i la democràcia és el més difícil de tots els sistemes polítics, el que compleix en el poble més responsabilitats, i per tant, el que reclama una major educació moral i política de les masses. En un poble tament indecat que amb quatre flames de passió se'l fa seguir follament com darrera una columna de foc baixada del cel, la democràcia es converteix fatalment en demagògia, majorment si els de dalt hi ajuden.

La República a Espanya era inevitable, perquè no vingué amb una força triomfadora, sinó com una substitució forçada d'unes institucions corcades secularment per vicis i per ineptituds. Per això mateix calia preparar-la. A la banda dreta, calia demostrar la plena compatibilitat entre República i Catolicisme (encara n'hi ha que en dubten avui!), i a la banda esquerra, calia fer reflexionar la gent sobre la feixugullosa responsabilitat que causia el poble el dia que calgués en les seves mans l'efectivitat de la sobirania.

No es féu res d'això, i la República ha sortit impiadosa i demagògica, és a dir, ha sortit el concepte clàssic espanyol de República, que, en bon compte, molts dels dels de dalt compartien amb la plebs analfabeta.

Aquests republicans a l'espanyola podran destruir moltes coses, però n'hi ha una que no destruiran: el Catolicisme, el nostre catolicisme.

Moltes vegades he pensat que una cura de llibertat li seria salutabilíssima. Segurament, l'enemic també ho ha vist així, i no ha volgut respectar aquesta llibertat. Forma curt. Però es coneix que el pobre perseguidor ignora que la llibertat és, més que res, una facultat interior. I que fins aquest empresonament extern pot ajudar a nodrir i aixecar més pura la flama de la llibertat interna. La tutela vergonyosa d'uns poders que no sentien la religió — si l'haguessin sentida, no l'haurien fet servir d'instrument de la injustícia — enganyava aquesta Església nostra i li impedia de seguir les rutes que en la vida cultural, en la social, fins en l'apostòlica, seguien d'altres Cristians menys afavorides que la nostra per l'afalac estrangulador.

On són les Universitats catòliques semblants a les de Tolosa, Lille, París, Lovaina i Milà, que la monarquia catòlica aixecà o afavorí Espanya? On és el moviment sindical cristià semblant al del nord de França, al de Bèlgica, als d'Alemanya i d'Itàlia, que la Cesàrea Majestat espanyola fomentà en aquestes catòliques terres? No s'assegura que en certa ocasió prohibí que aquesta obra salvadora fos impresa? I l'ensenyança? Quan expià la monarquia el crim d'haver anat lliurant tot l'ensenyament primari, secundari i superior d'Espanya a la Institució Libre de Ensenyança, mestressa quasi absoluta de l'Escola Superior del Magisterio de la Junta de Ampliació de Estudios i de gran part dels tribunals d'oposicions a càtedres? Els qui avui ens parlen de lurs ànimes llustrades podrien contar-ho als molts opositors que en llur condició de catòlics o de sacerdots (jo en conec) trobarem, en temps de la monarquia, un impediment insuperable per a obtenir càtedra d'Institut o d'Universitat. Així, la monarquia, engelosida de la força que podia tenir l'Església en aquest país, anava alimentant les forces que havien de devorar-la.

I podriem sostenir que és un deure dels catòlics procurar la restauració d'aquesta monarquia. No. El que cal fer és procurar la restauració de l'esperit cristià d'aquest poble, víctima de tantes sollicitacions de totes bandes. I després, el poble cristianitzat, que es doni la forma de govern que vulgui, que això és feina seva. Si els cristians que ens resten — que no són pocs, ni fluxos — hi fan tot el que poden, totes les formes de govern seran bones; altrament, totes seran dolentes.

Es un ideal que sempre m'ha escardit, que el catolicisme d'aquest país seguis els vianants tan abnegament

oberts pel de França i el de Bèlgica. Intensificació espiritual, treuiment de l'esperit filosòfic i del contemplatiu, foment de l'alta cultura religiosa, acció social seguint a dret fil la línia que va de la *Rerum Novarum* a la *Quadragesimo anno*.

Què en fan dels deters els nostres catòlics rics, si açí encara no existeix la Universitat catòlica, si la premsa confessional ha de viure resignada a mig fer, si l'edifici catòlic, sobretot de llibres de cultura religiosa i de formació espiritual s'ha de fer com una obra de caritat? No hi ha ningú, des-

EL MITING DEL POBLE NOU

Solidaridad Obrera ha publicat l'article següent sobre el miting famós del Poble Nou, Reconocement al lector que es fixi en els dos paràgrafs darrers:

"COSAS DE 'L'OPINO". — MENTIRAS DE GRAN TAMAÑO. — ¿Por qué miente el órgano republicano de izquierda? Ayer decía, volando océanos de naderías, que los anarcosindicalistas rebulaban la controversia.

¿Es esto verdad? Todo el mundo sabe que es mentira. Lo sabe también ese periódico catalanista. El y sus inspiradores lo saben mejor que nadie.

Vuelve "L'Opinio" sobre el célebre mitin del Pueblo Nuevo, y comentando sus incidentes, lanza calificaciones infames contra nuestra colectividad literaria, a sabiendas de que mienten con descarado e impudor.

Buena prueba de que aceptamos la discusión, venga de donde viniere, es la que les "hemos" dado recientemente, yendo allí donde nos llamaron con todas las agravantes de premeditación, nocturnidad, ensañamiento y altavoz.

Fueron nuestros amigos, aceptando más que la controversia, el reto que se nos lanzó, seguros, como dijimos previamente, que nos echarían encima los guardias de asalto, confirmando por la realidad.

Y no sólo desafiarnos ese peligro, sino que hicimos algo más, concurremos con camaradas que no son "ases" de la oratoria, sin importancia gran cosa que la Esquerra llevase sus promesas y al propio señor Macià.

Luego, queda demostrado que aceptamos la discusión, que damos el pecho a las ideas y la cabeza a los garrotazos de la fuerza armada, que tan bien sirven a los intereses de los nuevos amos de Cataluña.

¡Con qué valor miente "L'Opinio"! Y miente y remiente a chorro lleno, en gran calibre, cuando afirma, en esa ligero tren de calumnias, que imponemos "Zeladurias" en el funciona-

miento de nuestros Sindicatos, negando cualquier derecho de intervención, fiscalización, control y palabra a los trabajadores que no son anarcosindicalistas.

Consiste que no nos altera nada de cuanto digan esas gentes, así como todas las gentes adineradas y cultoras de la política, el parlamentarismo, el patronaje, la ley y el Estado. Pero reñir con cinismo tan desampanante es impropio de quienes dicen concernos no más sea un poco.

Ahí están nuestras asambleas, conferencias, Plenos y Congresos, donde los productores de verdad gozan de la más íntegra libertad por ellos mismos conquistada.

Retamos a todos los malos pastores y sus corifeos que demuestren lo contrario.

¡Ah! y en cuanto al juego que hacemos a las derechas, ya es otra cosa para tomarla menos en serio.

Eso de los juegos ya sabe "L'Opinio" que es crónico, convencional y que a ello se le puede aplicar cualquier lente, si ahumada, mejor.

Vaya, señores, por cuando hemos hecho el jueguelito a las izquierdas, y muy especialmente a la Esquerra Republicana.

Y lo que derechos e izquierdas lloran — con lágrimas de cocodrilo — es que el juego se acabó.

CALISAY LICOR DELICIOSO traspare de los apats

Mobles Exposició PALLAROLS

Passatge de Gràcia, número 44 Tradicional REBAIXA Exposició de plebs completa per 7.500, 12.500, 20.000, 24.000 i 48.000 pessetes

Govern Civil

LA FESTA D'AVUI

El ministre de la Governació ha telegrafiat que, declarat el dia d'avui com a Festa Nacional, hauran de vacar les dependències oficials de l'Estat, Diputació i Ajuntament.

Els establiments particulars i públics observaran el costum i la pràctica que per a festes anàlogues s'apliquin de sempre a cada localitat.

EL TREBALL AL PORT

En rebre al migdia el governador civil els periodistes, se li preguntà per la situació al port, i el senyor Anguera de Sojo contestà que es treballava amb tota normalitat.

— Si, però entre els obrers afectes a Sant Pere Pescador hi ha algun disgust — afegí el mateix periodista —, perquè alguns d'aquests fa tres mesos que no treballen.

— Llavors el senyor Anguera de Sojo digué que aprofitaria el dia d'avui per a redactar i promulgar les ordenances anunciades per a la reglamentació del treball al port, i que motivaran una més gran equitat en el repartiment del treball.

EL SUBSIDI ALS METALLURGICS EN ATUR FORÇOS

Va ésser al Govern civil una Comissió de patrons metallúrgics, que sostingué amb el senyor Anguera de Sojo una llarga conferència referent al subsidi que es concedeix als obrers de l'esmentat ram que es troben en atur forçós.

Amb el mateix objecte el governador va rebre una altra Comissió d'obers metallúrgics.

ELS OBRERS DE LA TELEFONIA EN NO READMETRE EL SEU PERSONAL

Ha estat lliurada al governador civil, amb el prec que sigui elevada al ministre de la Governació, una instància subscrita per uns dos-cents dependents de la Telefonia, reingressats uns i en espera de tornar a ésser admesos els altres, en la qual demanen que per a sol·licitar la promulgació de la nova Constitució, sigui decretat el reingrés a l'esmentada Comissió de tots els vaguistes no admesos encara, indultant els que haguessin comès alguna falta.

ELS TAXISTES DE SAN DAVID I EL SENYOR VACHIER

Ahí al vespre anà a visitar el governador una Comissió de la casa David, per a protestar que el senyor Vachier, delegat municipal de Circulació, els prohibeixi prestar el servei per telèfon que els demana al públic, que segons l'esmentat regidor queda centralitzat a la Confederació Taxista.

Això originà ahir a la tarda un incident entre taxistes i guàrdies urbans a la Plaça de Lesseps.

LA GARANTIA DELS EMBOTITS

Nota de la Secció Provincial d'Economia:

S'ha observat en alguns Hocs dels Mercats d'aquesta capital i botigues dedicats a la venda d'embotits, la manca de les marques de llaua, la infracció de les quals està castigada amb el màxim de multa que autoritzen les disposicions vigents, amb el tancament de l'establiment i prohibició a l'interessat d'exercir la indústria en cas de reincidència, segons el que disposa el cas quart de l'ordre ministerial de 20 d'agost de 1928 ("Gaceta" del 23 d'agost i "Bulllletí Oficial" del dia 1 de setembre).

En evitació d'aquest abus, es recorda a aquests comerciants l'obligació ineludible de tenir col·locats a tots els embotits que expenguin les marques de llaua daurada o blanca, segons sigui la seva classe pura o barrejada, i tots aquells que infringeixin aquesta disposició seran castigats, com queda dit, amb nqves severes sancions.

PALAU DE LES ARTS DECORATIVES (MONTJUÏC)

Aprofiten l'avançada de la festa de la República per visitar la magna EXPOSICIO DE PINTURES presentades al concurs

MONTSERRAT VIST PELS PINTORS CATALANS

HORES DE VISITA
Dies fèrers: de les deu del matí a les quatre de la tarda
Dies festius: de les deu del matí a les cinc de la tarda

Constitución de la República Española

ESPAÑA, EN USO DE SU SOBERANÍA, Y REPRESENTADA POR LAS CORTES CONSTITUYENTES, DECRETA Y SANCIÓN ESTA CONSTITUCIÓN:

Capítulo preliminar

Disposiciones generales

Artículo 1.º España es una República democrática de trabajadores de toda clase, que se organiza en régimen de Libertad y de Justicia.

Los poderes de todos sus órganos emanan del pueblo.

La República constituye un Estado integral compatible con la autonomía de Municipios y Regiones.

La bandera de la República española es roja, amarilla y morada.

Art. 2.º Todos los españoles son iguales ante la ley.

Art. 3.º El español no tiene religión oficial.

Art. 4.º El castellano es el idioma oficial de la República.

Todo español tiene obligación de saber y derecho de usarlo, sin perjuicio de los derechos que las leyes del Estado reconozcan a las lenguas de las provincias o regiones.

Salvo lo que se disponga en leyes especiales, a nadie se podrá exigir conocimiento ni el uso de ninguna lengua regional.

Art. 5.º La capitalidad de la República se fija en Madrid.

Art. 6.º España renuncia a la guerra como instrumento de política nacional.

Art. 7.º El Estado español acatará las normas universales del Derecho internacional, incorporándolas a su Derecho positivo.

Título I

Organización nacional

Art. 8.º El Estado español, dentro de los límites irreducibles de su territorio actual, estará integrado por Municipios mancomunados en provincias y por las regiones que se constituyan en régimen de autonomía.

Los territorios de soberanía del norte de África se organizarán en régimen autónomo en relación directa con el Poder central.

Art. 9.º Todos los Municipios de la República serán autónomos en las materias de su competencia y elegirán sus Ayuntamientos por sufragio universal igual, directo y secreto, salvo cuando funcionen en régimen de Consejo abierto.

Los alcaldes serán designados siempre por elección directa del pueblo o por el Ayuntamiento.

Art. 10. Las provincias se constituirán por los municipios mancomunados conforme a una ley, que determinará su régimen, sus funciones y la manera de elegir el órgano gestor de sus fines político-administrativos.

En su terreno jurisdiccional entrarán los propios Municipios que actualmente los forman, salvo las modificaciones que autorice la ley, con los requisitos correspondientes.

En las islas Canarias, además, cada isla formará una categoría orgánica prevista de un Cabildo insular como cuerpo gestor de sus intereses peculiares, con funciones y facultades administrativas iguales a las que la ley asigne a las provincias.

Las islas Baleares podrán optar por un régimen idéntico.

Art. 11. Si una o varias provincias limítrofes con características históricas, culturales y económicas comunes acordaran organizarse en región autónoma para formar un núcleo político-administrativo, dentro del Estado español, presentarán en Estatuto con arreglo a lo establecido en el art. 12.

En este Estatuto podrán recabar en su totalidad o parcialmente las atribuciones que se determinan en los artículos 15, 16 y 18 de esta Constitución, sin perjuicio, en el segundo caso, de que puedan recabar todos o parte de las restantes por el mismo procedimiento establecido en este Código fundamental.

La condición de limítrofe no es exigible a los territorios insulares entre sí.

Una vez aprobado el Estatuto, será la ley básica de la organización político-administrativa de la región autónoma, y el Estado español la reconocerá y amparará como parte integrante de su ordenamiento jurídico.

Art. 12. Para la aprobación del Estatuto de la región autónoma se requerirán las siguientes condiciones:

- a) Que lo proponga la mayoría de sus Ayuntamientos, o, cuando menos, aquellos cuyos Municipios comprendan las dos terceras partes del censo electoral de la región.
- b) Que lo acepten, por el procedimiento que señale la ley Electoral, por lo menos las dos terceras partes de los electores inscritos en el censo de la región. Si el plebiscito fuere negativo, no podrá renovarse la propuesta de autonomía hasta transcurridos cinco años.
- c) Que lo aprueben las Cortes.

Los Estatutos regionales serán aprobados por el Parlamento siempre que se ajusten al presente título y no contengan en caso alguno preceptos contrarios a la Constitución y tampoco a las leyes orgánicas del Estado en las materias no transmi-

sibles al Poder regional, sin perjuicio de la facultad que a las Cortes reconocen los artículos 15 y 16.

Art. 13. En ningún caso se admite la federación de regiones autónomas.

Art. 14. Son de la exclusiva competencia del Estado español la legislación y la ejecución directa en las materias siguientes:

- 1.ª Adquisición y pérdida de la nacionalidad y regulación de los derechos y deberes constitucionales.
- 2.ª Relación entre las Iglesias y el Estado y régimen de cultos.
- 3.ª Representación diplomática y consular, y, en general, la del Estado en el exterior; declaración de guerra; tratados de paz; régimen de colonias y protectorado, y toda clase de relaciones internacionales.
- 4.ª Defensa de la seguridad pública en los conflictos de carácter suprarregional o extrarregional.
- 5.ª Pesca marítima.
- 6.ª Deuda del Estado.
- 7.ª Ejército, Marina de guerra y Defensa nacional.
- 8.ª Régimen arancelario. Tratados de comercio, Aduanas y libre circulación de las mercancías.
- 9.ª Abanderamiento de buques mercantes, sus derechos y beneficios e iluminación de costas.
10. Régimen de extradiición.
11. Jurisdicción del Tribunal Supremo, salvo las atribuciones que se reconozcan a los Poderes regionales.
12. Sistema monetario, emisión fiduciaria y ordenación general bancaria.
13. Régimen general de comunicaciones, líneas aéreas, correos, telégrafos, cables submarinos y radio-comunicación.
14. Aprovechamientos hidráulicos e instalaciones eléctricas, cuando las aguas discurren fuera de la región autónoma o el transporte de la energía salga de su término.
15. Defensa sanitaria en cuanto afecte a intereses extrarregionales.
16. Policía de fronteras, emigración, inmigración y extranjería.
17. Hacienda general del Estado.
18. Fiscalización de la producción y el comercio de armas.

Art. 15. Corresponde al Estado español la legislación y podrá corresponder a las regiones autónomas la ejecución en la medida de su capacidad política, a juicio de las Cortes, sobre las siguientes materias:

- 1.ª Legislación penal, social, mercantil y procesal; y en cuanto a la legislación civil, la forma del matrimonio, la ordenación de los registros e hipotecas, las bases de las obligaciones contractuales y la regulación de los Estatutos, personal, real y formal, para coordinar la aplicación y resolver los conflictos entre las distintas legislaciones civiles de España.
- 2.ª Ejecución de las leyes sociales será inspeccionada por el Gobierno de la República, para garantizar su estricto cumplimiento y el de los Tratados internacionales que afecten a la materia.
- 3.ª Legislación sobre propiedad intelectual e industrial.
- 4.ª Eficacia de los comunicados oficiales y documentos públicos.
- 5.ª Pesas y medidas.
- 6.ª Régimen minero y bases mínimas sobre montes, agricultura y ganadería, en cuanto afecte a la defensa de la riqueza y a la coordinación de la economía nacional.
- 7.ª Ferrocarriles, carreteras, canales, teléfonos y puertos de interés general, quedando a salvo para el Estado la reversión y policía de los primeros y la ejecución directa que pueda reservarse.
- 8.ª Bases mínimas de la legislación sanitaria interior.
- 9.ª Régimen de seguros generales y sociales.
- 10.ª Legislación de aguas, caza y pesca fluvial.
11. Régimen de Prensa, Asociaciones, reuniones y espectáculos públicos.
12. Derecho de expropiación, salvo siempre la facultad del Estado para ejecutar por sí sus obras peculiares.
13. Socialización de riquezas naturales y Empresas económicas, delimitándose por la legislación, la propiedad y las facultades del Estado y de las regiones.
14. Servicios de aviación civil y radiodifusión.

Art. 16. En las materias no comprendidas en los dos artículos anteriores podrá corresponder a la competencia de las regiones autónomas la legislación exclusiva y la ejecución directa, conforme a lo que dispongan los respectivos Estatutos aprobados por las Cortes.

Art. 17. En las regiones autónomas no se podrá regular ninguna materia con diferencia de trato entre los naturales del país y los demás españoles.

Art. 18. Todas las materias que no estén explícitamente reconocidas en su Estatuto a la región autónoma se reputarán propias de la competencia del Estado; pero éste podrá distribuir o transmitir las facultades por medio de una ley.

Art. 19. El Estado podrá fijar por medio de una ley aquellas bases a que habrán de ajustarse las disposiciones legislativas de las regiones autónomas, cuando así lo exigiera la armonía entre los intereses locales y el interés general de la República. Corresponde al Tribunal de Garantías Constitucionales la

apreciación previa de esta necesidad.

Para la aprobación de esta ley se necesitará el voto favorable de las dos terceras partes de los diputados que integran las Cortes.

En las materias reguladas por una ley de Bases de la República las regiones podrán estatuir lo pertinente por ley o por ordenanza.

Art. 20. Las leyes de la República serán ejecutadas en las regiones autónomas por sus autoridades respectivas, excepto aquellas cuya aplicación esté atribuida a órganos especiales o en cuyo texto se disponga lo contrario, siempre conforme a lo establecido en este título.

El Gobierno de la República podrá dictar reglamentos para la ejecución de sus leyes, aun en los casos en que esta ejecución corresponda a las autoridades regionales.

Art. 21. El derecho del Estado español prevalece sobre el de las regiones autónomas en todo lo que no esté atribuido a la exclusiva competencia de éstas en sus respectivos Estatutos.

Art. 22. Cualquiera de las provincias que forme una región autónoma o parte de ella podrá renunciar a su régimen y volver a ser provincia directamente vinculada del Poder central. Para tomar este acuerdo será necesario que lo proponga la mayoría de sus Ayuntamientos y lo acepten, por lo menos, dos terceras partes de los electores inscritos en el censo de la provincia.

Título II

Nacionalidad

Art. 23. Son españoles:

- 1.ª Los nacidos de padre o madre españoles, dentro o fuera de España.
- 2.ª Los nacidos en territorio español de padres extranjeros, siempre que opten por la nacionalidad española en la forma que las leyes determinen.
- 3.ª Los nacidos en España de padres desconocidos.
- 4.ª Los extranjeros que obtengan carta de naturaleza y los que, sin ella, hayan ganado vecindad en cualquier pueblo de la República, en los términos y condiciones que prescriban las leyes.

La extranjería que case con español conservará su nacionalidad de origen o adquirirá la de su marido, previa opción regulada por las leyes, de acuerdo con los Tratados internacionales.

Una ley establecerá el procedimiento que facilite la adquisición de la nacionalidad a las personas de origen español que residan en el Extranjero.

Art. 24. La calidad de español se pierde:

- 1.ª Por entrar al servicio de las armas de una potencia extranjera sin licencia del Estado español o por aceptar empleo de otro Gobierno que lleve anejo ejercicio de autoridad o jurisdicción.
- 2.ª Por adquirir voluntariamente naturaleza en país extranjero.

A base de una reciprocidad internacional efectiva, y mediante los requisitos y trámites que fijará una ley, se concederá ciudadanía a los naturales de Portugal y países hispanicos de América, comprendidos el Brasil, cuando así lo soliciten y residan en territorios españoles, sin que pierdan ni modifiquen su ciudadanía de origen.

En estos mismos países, si sus leyes no lo prohiben, aun cuando no reconozcan el derecho de reciprocidad, podrán naturalizarse los españoles sin perder su nacionalidad de origen.

Título III

Derechos y deberes de los españoles

CAPÍTULO PRIMERO

Garantías individuales y políticas

Art. 25. No podrán ser fundamento de privilegio jurídico la naturaleza, la filiación, el sexo, la clase social, la riqueza, las ideas políticas ni las creencias religiosas. El Estado no reconoce distinciones o títulos nobiliarios.

Art. 26. Todas las confesiones religiosas serán consideradas como Asociaciones sometidas a una ley especial.

El Estado, las Regiones, las Provincias y los Municipios no mantendrán, favorecerán ni auxiliarán económicamente a las Iglesias, Asociaciones e instituciones religiosas.

Una ley especial regulará la total extinción, en un plazo máximo de dos años, del presupuesto del Clero. Quedan disueltas aquellas Ordenes religiosas que estatutariamente admitan, además de los tres votos canónicos, otro especial de obediencia a autoridad distinta de la legítima del Estado. Sus bienes serán nacionalizados y afectos a fines benéficos y docentes.

Las demás Ordenes religiosas se someterán a una ley especial votada por estas Cortes constituyentes y ajustada a las siguientes bases:

- 1.ª Disolución de las que por sus actividades constituyan un peligro para la seguridad del Estado.
- 2.ª Inscripción de las que deban subsistir en un registro especial dependiente del ministerio de Justicia.

3.ª Incapacidad de adquirir y conservar, por sí o por persona interpuesta, más bienes que los que, previa justificación, se destinen a su vivienda o al cumplimiento directo de sus fines privativos.

4.ª Prohibición de ejercer la industria, el comercio o la enseñanza.

5.ª Sumisión a todas las leyes tributarias del país.

6.ª Obligación de rendir anualmente cuentas al Estado de la inversión de sus bienes en relación con los fines de la Asociación.

Los bienes de las Ordenes religiosas podrán ser nacionalizados.

Art. 27. La libertad de conciencia y el derecho de profesar y practicar libremente cualquier religión quedan garantizados en el territorio español, salvo el respeto debido a las exigencias de la moral pública.

Los cementerios estarán sometidos exclusivamente a la jurisdicción civil. No podrá haber en ellos separación de recintos por motivos religiosos.

Todas las confesiones podrán ejercer sus cultos privadamente. Las manifestaciones públicas del culto habrán de ser, en cada caso, autorizadas por el Gobierno.

Nadie podrá ser compelido a declarar oficialmente sus creencias religiosas.

La condición religiosa no constituirá circunstancia modificativa de la personalidad civil ni política, salvo lo dispuesto en esta Constitución para el nombramiento de Presidente de la República y para ser presidente del Consejo de ministros.

Art. 28. Sólo se castigarán los hechos declarados punibles por ley anterior a su perpetración. Nadie será juzgado sino por juez competente y conforme a los trámites legales.

Art. 29. Nadie podrá ser detenido ni preso sino por causa de delito. Todo detenido será puesto en libertad o entregado a la autoridad judicial dentro de las veinticuatro horas siguientes al acto de la detención.

Toda detención se dejará sin efecto o se elevará a prisión dentro de las setenta y dos horas de haber sido entregado el detenido al juez competente.

La resolución que se dictare será por auto judicial, y se notificará al interesado dentro del mismo plazo.

Incurrirán en responsabilidad las autoridades cuyas órdenes motiven infracción de este artículo y los agentes y funcionarios que las ejecuten con evidencia de su ilegalidad.

La acción para perseguir estas infracciones será pública, sin necesidad de prestar fianza ni encaución de ningún género.

Art. 30. El Estado no podrá suscribir ningún convenio o Tratado internacional que tenga por objeto la extradición de delincuentes políticos.

Art. 31. Todo español podrá circular libremente por el territorio nacional, y elegir en él su residencia y domicilio, sin que pueda ser compelido a mudarlo, a no ser en virtud de sentencia ejecutoria.

El derecho a emigrar o inmigrar queda reconocido, y no está sujeto a más limitaciones que las que la ley establezca.

Una ley especial determinará las garantías para la expulsión de los extranjeros del territorio español.

El domicilio de todo español o extranjero residente en España es invariable. Nadie podrá entrar en él sino en virtud del mandamiento de juez competente. El registro de papeles y efectos se practicará siempre a presencia del interesado o de una persona de la familia, y en su defecto, de dos vecinos del mismo pueblo.

Art. 32. Queda garantizada la inviolabilidad de la correspondencia en todas sus formas, a no ser que se dicte auto judicial en contrario.

Art. 33. Toda persona es libre de elegir profesión. Se reconoce la libertad de industria y comercio, salvo las limitaciones que, por motivos económicos y sociales de interés general, impongan las leyes.

Art. 34. Toda persona tiene derecho a emitir libremente sus ideas y opiniones, valiéndose de cualquier medio de difusión, sin sujetarse a la previa censura.

En ningún caso podrá recogerse la edición de libros y periódicos sino en virtud de mandamiento de juez competente.

No podrá decretarse la suspensión de ningún periódico sino por sentencia firme.

Art. 35. Todo español podrá dirigir peticiones, individual y colectivamente, a los Poderes públicos y a las autoridades. Este derecho no podrá ejercerse por ninguna clase de fuerza armada.

Art. 36. Los ciudadanos de uno y otro sexo mayores de veintitrés años tendrán los mismos derechos electorales conforme determinen las leyes.

Art. 37. El Estado podrá exigir de todo ciudadano su prestación personal para servicios civiles o militares, con arreglo a las leyes.

El Parlamento, a propuesta del Gobierno fijará todos los años el contingente militar.

Art. 38. Queda reconocido el derecho de reunirse pacíficamente y sin armas.

Una ley especial regulará el derecho de reunión al aire libre y el de manifestación.

Art. 39. Los españoles podrán asociarse o sindicarse libremente para los distintos fines de la vida

humana, conforme a las leyes del Estado.

Los Sindicatos y Asociaciones están obligados a inscribirse en el Registro público correspondiente, con arreglo a la ley.

Art. 40. Todos los españoles, sin distinción de sexo, son admisibles a los empleos y cargos públicos según su mérito y capacidad, salvo las incompatibilidades que las leyes señalen.

Art. 41. Los nombramientos, excedencias y jubilaciones de los funcionarios públicos se harán conforme a las leyes. Su inamovilidad se garantiza por la Constitución. La separación del servicio, suspensiones y los traslados sólo tendrán lugar por causas justificadas previstas en la ley.

No se podrá molestar ni perseguir a ningún funcionario público por sus opiniones políticas, sociales o religiosas.

Si el funcionario público, en el ejercicio de su cargo, infringe sus deberes con perjuicio de tercero, el Estado o la Corporación a quien sirva serán subsidiariamente responsables de los daños y perjuicios consiguientes, conforme determine la ley.

Los funcionarios civiles podrán constituir Asociaciones profesionales que no impliquen injerencia en el servicio público que los estuviere encomendado. Las Asociaciones profesionales de funcionarios se regularán por una ley. Estas Asociaciones podrán recurrir ante los Tribunales contra los acuerdos de la superioridad que vulneren los derechos de los funcionarios.

Art. 42. Los derechos y garantías consignados en los artículos 29, 31, 34, 38 y 39 podrán ser suspendidos total o parcialmente, en todo el territorio nacional o en parte de él, por decreto del Gobierno, cuando así lo exija la seguridad del Estado, en casos de notoria e inminente gravedad.

Si las Cortes estuviesen reunidas resolverán sobre la suspensión acordada por el Gobierno.

Si estuviesen cerradas, el Gobierno deberá convocarlas para el mismo fin en el plazo máximo de ocho días. A falta de convocatoria, se reunirán automáticamente al noveno día. Las Cortes no podrán ser disueltas antes de resolver mientras subsista la suspensión de garantías.

Si estuvieran disueltas, el Gobierno dará inmediatamente cuenta a la Diputación permanente establecida en el art. 62, que resolverá con iguales atribuciones que las Cortes.

El plazo de suspensión de garantías constitucionales no podrá exceder de treinta días. Cualquier prórroga necesitará acuerdo previo de las Cortes o de la Diputación permanente en su caso.

Durante la suspensión, regirá para el territorio a que se aplique, la ley de Orden público.

En ningún caso podrá el Gobierno extrañar o deportar a los españoles ni desterrarlos a distancia superior a 250 kilómetros de su domicilio.

CAPÍTULO SEGUNDO

Familia, Economía y Cultura

Art. 43. La familia está bajo la salvaguardia especial del Estado. El matrimonio se funda en la igualdad de derechos para uno y otro sexo, y podrá disolverse por mutuo consentimiento o a petición de cualquiera de los cónyuges con alegación en este caso de justa causa.

Los padres están obligados a alimentar, asistir, educar e instruir a sus hijos. El Estado velará por el cumplimiento de estos deberes, y se obliga subsidiariamente a su ejecución.

Los padres tienen para con los hijos habidos fuera del matrimonio los mismos deberes que respecto de los nacidos en él.

Las leyes civiles regularán la investigación de la paternidad.

No podrá consignarse declaración alguna sobre la legitimidad o ilegitimidad de los nacimientos ni sobre el estado civil de los padres en las actas de inscripción ni en filiación alguna.

El Estado prestará asistencia a los enfermos y ancianos y protección a la maternidad y a la infancia, haciendo suya la Declaración de Ginebra, o tabla de los derechos del niño.

Art. 44. Toda la riqueza del país sea quien fuere su dueño, está subordinada a los intereses de la economía nacional y afecta al sostenimiento de las cargas públicas, con arreglo a la Constitución y a las leyes.

La propiedad de toda clase de bienes podrá ser objeto de expropiación forzosa por causa de utilidad social, mediante adecuada indemnización, a menos que disponga otra cosa una ley aprobada por los votos de la mayoría absoluta de las Cortes.

Con los mismos requisitos, la propiedad podrá ser socializada.

Los servicios públicos y las explotaciones que afectan al interés común pueden ser nacionalizados en los casos en que la necesidad social así lo exija.

El Estado podrá intervenir por la ley la explotación y coordinación de industrias y Empresas cuando así lo exija la racionalización de la producción, y los intereses de la economía nacional.

En ningún caso se impondrá la pena de confiscación de bienes.

Art. 45. Toda la riqueza artística e histórica del país, sea quien fuere

su dueño, constituye el tesoro cultural de la nación y estará bajo la salvaguardia del Estado, que podrá prohibir su exportación y enajenación y decretar las expropiaciones legales que estimare oportunas para su defensa. El Estado organizará un registro de la riqueza artística e histórica, asegurará su celosa custodia y atenderá a su perfecta conservación.

El Estado protegerá también los lugares notables por su belleza natural o por su reconocido valor artístico o histórico.

Art. 46. El trabajo, en sus diversas formas, es una obligación social, y gozará de la protección de las leyes.

La República asegurará a todo trabajador las condiciones necesarias de una existencia digna. Su legislación social regulará: los casos de seguro de enfermedad, accidente, paro forzoso, vejez, invalidez y muerte; el trabajo de las mujeres y de los jóvenes, y especialmente la protección a la maternidad; la jornada de trabajo y el salario mínimo y familiar; las vacaciones anuales remuneradas; las condiciones del obrero español en el extranjero; las instituciones de cooperación; la relación económico-jurídica de los factores que integran la producción; la participación de los obreros en la dirección, administración y beneficios de las empresas, y todo cuanto afecte a la defensa de los trabajadores.

Art. 47. La República protegerá al campesino, y a este fin legislará, entre otras materias, sobre el patrimonio familiar inembargable y exento de toda clase de impuestos, crédito agrícola, indemnización por pérdida de cosechas, Cooperativas de producción y consumo, Cajas de Previsión, Escuelas prácticas de agricultura y Granjas de experimentación agropecuarias, obras para riego y vías rurales de comunicación.

La República protegerá en términos equivalentes a los pescadores.

Art. 48. El servicio de la cultura es atribución esencial del Estado, y lo prestará mediante instituciones educativas enlazadas por el sistema de escuela unificada.

La enseñanza primaria será gratuita y obligatoria.

Los maestros, profesores y catequistas de la enseñanza oficial son funcionarios públicos. La libertad de cátedra queda reconocida y garantizada.

La República legislará en el sentido de facilitar a los españoles económicamente necesitados el acceso a todos los grados de enseñanza, a fin de que no se halle condicionado más que por la aptitud y la vocación.

La enseñanza será laica, habrá del trabajo el eje de su actividad metodológica y se inspirará en ideales de solidaridad humana.

Se reconoce a las iglesias el derecho, sujeto a inspección del Estado, de enseñar sus respectivas doctrinas en sus propios establecimientos.

Art. 49. La expedición de títulos académicos y profesionales corresponde exclusivamente al Estado, que establecerá las pruebas y requisitos necesarios para obtenerlos, aun en los casos en que los certificados de estudios procedan de centros de enseñanza de las regiones autónomas. Una ley de Instrucción pública determinará la edad escolar para cada grado, la duración de los períodos de escolaridad, el contenido de los planes pedagógicos y las condiciones en que se podrá autorizar la enseñanza en los establecimientos privados.

Art. 50. Las regiones autónomas podrán organizar la enseñanza en sus lenguas respectivas de acuerdo con las facultades que se conceden en sus Estatutos. Es obligatorio el estudio de la lengua castellana, y ésta se usará también como instrumento de enseñanza en todos los centros de instrucción primaria y secundaria de las regiones autónomas. El Estado podrá mantener o crear en ellas instituciones docentes de todos los grados en el idioma oficial de la República.

El Estado ejercerá la suprema inspección en todo el territorio nacional para asegurar el cumplimiento de las disposiciones contenidas en este artículo y en los dos anteriores.

El Estado atenderá a la expansión cultural de España estableciendo delegaciones y centros de estudio y enseñanza en el Extranjero y preferentemente en los países hispano-americanos.

Título IV

Las Cortes

Art. 51. La potestad legislativa reside en el pueblo, que la ejerce por medio de las Cortes o Congreso de los Diputados.

Art. 52. El Congreso de los Diputados se compone de los representantes elegidos por sufragio universal igual, directo y secreto.

Art. 53. Serán elegibles para diputados todos los ciudadanos de la República mayores de veintitrés años, sin distinción de sexo ni de estado civil, que reúnan las condiciones fijadas por la ley Electoral.

Los diputados, una vez elegidos, representarán a la nación. La duración legal del mandato será de cuatro años, contados a partir de la fecha en que fueron celebradas las elecciones generales. Al terminar este plazo se renovará totalmente el Congreso. Sesenta días, a lo sumo,

después de expirar el mandato o de ser disueltas las Cortes, habrán de verificarse las nuevas elecciones. El Congreso se reunirá a los treinta días, como máximo, después de la elección. Los diputados serán reelegibles indefinidamente.

Art. 54. La ley determinará los casos de incompatibilidad de los diputados, así como su retribución.

Art. 55. Los diputados sólo podrán ser detenidos en caso de flagrante delito.

La detención será comunicada inmediatamente a la Cámara o a la Diputación permanente.

Si algún juez o Tribunal estimare que debe dictar auto de procesamiento contra un diputado, lo comunicará así al Congreso, exponiendo los fundamentos que considere pertinentes.

Transcurridos sesenta días, a partir de la fecha en que la Cámara hubiere acusado recibo del oficio correspondiente sin tomar acuerdo respecto del mismo, se entenderá denegado el suplicatorio.

Toda detención o procesamiento de un diputado quedará sin efecto cuando así lo acuerde el Congreso, si está reunido, o la Diputación permanente, cuando las sesiones estuviesen suspendidas o la Cámara disuelta.

Tanto el Congreso como la Diputación permanente, según los casos antes mencionados, podrán acordar que el juez suspenda todo el procedimiento hasta la expiración del mandato parlamentario del diputado objeto de la acción judicial.

Los acuerdos de la Diputación permanente se entenderán revocados si, reunido el Congreso, no los ratifica expresamente en una de sus veinte primeras sesiones.

Art. 57. El Congreso de los Diputados tendrá facultad para resolver sobre la validez de la elección, y la capacidad de sus miembros electos y para adoptar su reglamento de régimen interior.

Art. 58. Las Cortes se reunirán sin necesidad de convocatoria el primer día hábil de los meses de febrero y octubre de cada año, y funcionarán, por lo menos, durante tres meses en el primer período y dos en el segundo.

Art. 59. Las Cortes disueltas se reúnen de pleno derecho y recobran su potestad como poder legítimo del Estado desde el momento en que el Presidente no hubiere cumplido dentro de plazo la obligación de convocar las nuevas elecciones.

Art. 60. El Gobierno y el Congreso de los Diputados tienen la iniciativa de las leyes.

Art. 61. El Congreso podrá autorizar al Gobierno para que éste legisle por decreto, acordado en Consejo de ministros, sobre materias reservadas a la competencia del Poder legislativo.

Estas autorizaciones no podrán tener carácter general, y los decretos dictados en virtud de las mismas se ajustarán estrictamente a las bases establecidas por el Congreso para cada materia concreta.

El Congreso podrá reclamar el conocimiento de los decretos así dictados para enjuiciar sobre su adaptación a las bases establecidas por él.

En ningún caso podrá autorizarse en esta forma aumento alguno de gastos.

Art. 62. El Congreso designará de su seno una Diputación permanente de Cortes, compuesta como máximo de 21 representantes de las distintas fracciones políticas, en proporción a su fuerza numérica.

Esta Diputación tendrá por presidente al que lo sea del Congreso, y entenderá:

- 1.ª De los casos de suspensión de garantías constitucionales previstos en el art. 42.
- 2.ª De los casos a que se refiere el art. 80 de esta Constitución, relativos a los decretos-leyes.
- 3.ª De lo concerniente a la detención y procesamiento de los diputados.
- 4.ª De las demás materias en que el reglamento de la Cámara le diere atribución.

Art. 63. El presidente del Consejo y los ministros tendrán voz en el Congreso aunque no sean diputados.

No podrán excusar su asistencia a la Cámara cuando sean por ella requeridos.

Art. 64. El Congreso podrá acordar un voto de censura contra el Gobierno o algunos de sus ministros. Todo voto de censura deberá ser propuesto en forma motivada y por escrito, con la firma de 50 diputados en posesión del cargo.

Esta proposición deberá ser comunicada a todos los diputados y no podrá ser discutida ni votada hasta pasados cinco días de su presentación.

No se considerarán obligados a dimitir el Gobierno o el ministro cuando el voto de censura no fuere aprobado por la mayoría de los diputados que constituyan la Cámara.

Las mismas garantías se observarán respecto a cualquier otra proposición que indirectamente implique un voto de censura.

Art. 65. Todos los Convenios internacionales ratificados por España e inscritos en la Sociedad de las Naciones y que tengan carácter de ley internacional se considerarán parte constitutiva de la legislación española, que habrá de acomodarse a lo que en aquéllos se disponga.

Una vez ratificado un Convenio internacional que afecte a la ordenación jurídica del Estado, el Gobierno

presentarà en plazo breve, al Congreso de los Diputados, los proyectos de ley necesarios para la ejecución de sus preceptos.

No podrá dictarse ley alguna en contradicción con dichos Convenios, ni no haber sido previamente denunciados conforme al procedimiento en ellos establecido.

La iniciativa de la denuncia habrá de ser sancionada por las Cortes.

Art. 66. El pueblo podrá sufragar a su decisión, mediante "referendum", las leyes votadas por las Cortes. Para ello bastará que lo solicite el 15 por 100 del Cuerpo electoral.

No serán objeto de este recurso la Constitución, las leyes constitucionales de la misma, las de ratificación de Convenios internacionales inscritos en la Sociedad de las Naciones, los Estatutos regionales ni las leyes tributarias.

El pueblo podrá asimismo, ejerciendo el derecho de iniciativa, presentar a las Cortes una proposición de ley, siempre que lo pida por lo menos el 15 por 100 de los electores.

Una ley especial regulará el procedimiento y las garantías del "referendum" y de la iniciativa popular.

Título VI

Presidencia de la República

Art. 67. El Presidente de la República es el jefe del Estado y personifica a la nación.

La ley determinará su dotación y sus honores, que no podrán ser alterados durante el período de su magistratura.

Art. 68. El Presidente de la República será elegido conjuntamente por las Cortes y un número de compromisarios igual al de diputados.

Los compromisarios serán elegidos por sufragio universal, igual, directo y secreto, conforme al procedimiento que determine la ley. Al Tribunal de Garantías constitucionales corresponde el examen y aprobación de los poderes de los compromisarios.

Art. 69. Sólo serán elegibles para la Presidencia de la República los ciudadanos españoles mayores de cuarenta años que se hallen en el pleno goce de sus derechos civiles y políticos.

Art. 70. No podrán ser elegibles ni tampoco propuestos para candidatos:

a) Los militares en activo o en la reserva, ni los retirados que no lleven diez años, cuando menos, en dicha situación.

b) Los eclesiásticos, los ministros de las varias confesiones y los religiosos profanos.

c) Los miembros de las familias reinantes o ex reinantes de cualquier país, sea cual fuere el grado de parentesco que los una con el jefe de las mismas.

Art. 71. El mandato del Presidente de la República durará seis años. El Presidente de la República no podrá ser reelegido hasta transcurridos seis años del término de su anterior mandato.

Art. 72. El Presidente de la República promoverá ante las Cortes, solemnemente reunidas, fidelidad a la República y a la Constitución.

Prestando esta promesa, se considerará iniciado el nuevo período presidencial.

Art. 73. La elección de nuevo Presidente de la República se celebrará treinta días antes de la expiración del mandato presidencial.

Art. 74. En caso de impedimento temporal o ausencia del Presidente de la República, le sustituirá en sus funciones el de las Cortes, quien será sustituido en las ausas por el vicepresidente del Congreso. Del mismo modo, el presidente del Parlamento asumirá las funciones de la Presidencia de la República, si ésta quedara vacante; en tal caso será convocada la elección de nuevo Presidente en el plazo improrrogable de ocho días, conforme a lo establecido en el art. 68, y se celebrará dentro de los treinta siguientes a la convocatoria.

A los exclusivos efectos de la elección de Presidente de la República, las Cortes, aun estando disueltas, conservan sus poderes.

Art. 75. El Presidente de la República nombrará y separará libremente al presidente del Gobierno, y a propuesta de éste, a los ministros. Habrá de separarlos necesariamente en el caso de que las Cortes les negaren de acuerdo expreso su confianza.

Art. 76. Corresponde también al Presidente de la República:

a) Declarar la guerra, conforme a los requisitos del artículo siguiente, y firmar la paz.

b) Conferir los empleos civiles y militares, y expedir los títulos profesionales de acuerdo con las leyes y los reglamentos.

c) Autorizar con su firma los decretos referendados por el ministro correspondiente, previo acuerdo del Gobierno, pudiendo el Presidente acordar que los proyectos de decreto se sometan a las Cortes, si creyere que se opongan a alguna de las leyes vigentes.

d) Ordenar las medidas urgentes que exija la defensa de la integridad o la seguridad de la nación, dando inmediatamente cuenta a las Cortes.

e) Negociar, firmar y ratificar los Tratados y Convenios internacionales sobre cualquier materia y vigilar su cumplimiento en todo el territorio nacional.

Los Tratados de carácter político, de oficio, comercio, que supongan gravamen a la Hacienda pública, o infortunadamente para los ciudadanos, no sólo en general todos aquellos que impliquen una elevación de impuestos, sino en particular, no obligarán a la nación si han sido ratificados por las Cortes.

Los acuerdos del Congreso de la

Organización Internacional serán sometidos a las Cortes en el plazo de un año, y, en caso de circunstancias excepcionales, de diez y ocho meses, a partir de la clausura de la Conferencia en que hayan sido adoptados. Una vez aprobados por el Parlamento, el Presidente de la República suscribirá la ratificación, que será comunicada para su registro a la Sociedad de las Naciones.

Los demás Tratados y Convenios internacionales ratificados por España también deberán ser registrados en la Sociedad de las Naciones, con arreglo al artículo 18 del Pacto de la Sociedad, a los efectos que en él se prevén.

Los Tratados y Convenios secretos y las cláusulas secretas de cualquier Tratado o Convenio, no obligarán a la nación.

Art. 77. El Presidente de la República no podrá firmar declaración alguna de la guerra sino en las condiciones prescritas en el Pacto de la Sociedad de las Naciones, y sólo una vez agotados aquellos medios defensivos que no tengan carácter bélico y los procedimientos judiciales o de conciliación y arbitraje establecidos en los Convenios internacionales de que España fuere parte, registrados en la Sociedad de las Naciones.

Cumplidos los anteriores requisitos, el Presidente de la República habrá de estar autorizado por una ley para firmar la declaración de guerra.

Art. 78. El Presidente de la República no podrá cursar el aviso de que España se retira de la Sociedad de las Naciones sino anunciándolo con antelación que exige el Pacto de esa Sociedad, y mediante previa autorización de las Cortes, consignada en una ley especial, votada por mayoría absoluta.

Art. 79. El Presidente de la República, a propuesta del Gobierno, expedirá los decretos, reglamentos e instrucciones necesarios para la ejecución de las leyes.

Art. 80. Cuando no se halle reunido el Congreso, el Presidente, a propuesta y por acuerdo unánime del gobierno y con la aprobación de los dos tercios de la Diputación permanente, podrá estatuir por decreto sobre materias reservadas a la competencia de las Cortes, en los casos excepcionales que requieran urgente decisión o cuando lo demande la defensa de la República.

Los decretos así dictados tendrán sólo carácter provisional, y su vigencia estará limitada al tiempo que tarde el Congreso en resolver o legislar sobre la materia.

Artículo 81. El Presidente de la República podrá convocar el Congreso con carácter extraordinario siempre que lo estime oportuno.

Podrá suspender las sesiones ordinarias del Congreso en cada legislatura sólo por un mes en el primer período y por quince días en el segundo, siempre que no deje de cumplirse lo preceptuado en el art. 58.

El Presidente podrá disolver las Cortes hasta dos veces como máximo durante su mandato cuando lo estime necesario, sujetándose a las siguientes condiciones:

a) Por decreto motivado.

b) Acompañando al decreto de disolución la convocatoria de las nuevas elecciones para el plazo máximo de sesenta días.

En el caso de segunda disolución, el primer acto de las nuevas Cortes será examinar y resolver sobre la necesidad del decreto de disolución de las anteriores. El voto desfavorable de la mayoría absoluta de las Cortes llevará a la destitución del Presidente.

Art. 82. El Presidente podrá ser destituido antes de que expire su mandato. La iniciativa de destitución se tomará a propuesta de las tres quintas partes de los miembros que compongan el Congreso, y desde este instante el Presidente no podrá ejercer sus funciones.

En el plazo de ocho días se convocará la elección de compromisarios, en la forma prevista para la elección de Presidente. Los compromisarios reunidos con las Cortes, decidirán por mayoría absoluta sobre la propuesta de éste.

Si la Asamblea votare contra la destitución, quedará disuelto el Congreso. En caso contrario, esta misma Asamblea elegirá el nuevo Presidente.

Art. 83. El Presidente promulgará las leyes sancionadas por el Congreso dentro del plazo de quince días, contados desde aquel en que la sanción le hubiere sido oficialmente comunicada.

Si la ley se declarara urgente por las dos tercias partes de los votos emitidos por el Congreso, el Presidente procederá a su inmediata promulgación.

Antes de promulgar las leyes no declaradas urgentes, el Presidente podrá pedir al Congreso, en mensaje razonado, que las someta a nueva deliberación. Si volvieren a ser aprobadas por una mayoría de dos tercios de votantes, el Presidente quedará obligado a promulgarlas.

Art. 84. Serán nulos y sin fuerza alguna de obligar los actos y mandatos del Presidente que no estén referendados por un ministro.

La ejecución de dichos mandatos implicará responsabilidad penal.

Los ministros que refrendan actos o mandatos del Presidente de la República asumen la plena responsabilidad política y civil, y participarán de la criminalidad que de ellos pueda derivarse.

Art. 85. El Presidente de la República es criminalmente responsable de la infracción definitiva de sus obligaciones constitucionales.

El Congreso, por acuerdo de las

tres quintas partes de la totalidad de sus miembros, decidirá si procede acusar al Presidente de la República ante el Tribunal de Garantías Constitucionales.

Mantenida la acusación por el Congreso, el Tribunal resolverá si la admite o no. En caso afirmativo, el Presidente quedará, desde luego, destituido, procediéndose a nueva elección, y la causa seguirá sus trámites.

Si la acusación no fuese admitida, el Congreso quedará disuelto, y se procederá a nueva convocatoria.

Una ley de carácter constitucional determinará el procedimiento para exigir la responsabilidad criminal del Presidente de la República.

Título VI

Gobierno

Art. 86. El presidente del Consejo y los ministros constituyen el Gobierno.

Art. 87. El presidente del Consejo de ministros dirige y representa la política general del Gobierno. Le afectan las mismas incompatibilidades establecidas en el art. 70 para el Presidente de la República.

A los ministros corresponde la alta dirección y gestión de los servicios públicos asignados a los diferentes departamentos ministeriales.

Art. 88. El Presidente de la República, a propuesta del presidente del Consejo, podrá nombrar uno o más ministros sin cartera.

Art. 89. Los ministros del Gobierno tendrán la dotación que determinen las Cortes. Mientras ejerzan sus funciones no podrán desempeñar profesión alguna ni intervenir directa o indirectamente en la dirección o gestión de ninguna Empresa ni Asociación privada.

Art. 90. Corresponde al Consejo de ministros elaborar los proyectos de ley que haya de someter al Parlamento, dictar decretos, ejercer la potestad reglamentaria y deliberar sobre todos los asuntos de interés público.

Art. 91. Los miembros del Consejo responden ante el Congreso: solidariamente, de la política del Gobierno, e individualmente, de su propia gestión ministerial.

Art. 92. El presidente del Consejo y los ministros son también, individualmente, responsables, en el orden civil y en el criminal, por las infracciones de la Constitución y de las leyes.

En caso de delito, el Congreso ejercerá la acusación ante el Tribunal de Garantías constitucionales en la forma que la ley determine.

Art. 93. Una ley especial regulará la creación y el funcionamiento de los órganos asesores y de ordenación económica de la Administración, del Gobierno y de las Cortes.

Entre otros organismos figurará un Cuerpo consultivo supremo de la República en asuntos de gobierno y administración, cuya composición, atribuciones y funcionamiento serán regulados por dicha ley.

Título VII

Justicia

Artículo 94. La Justicia se administrará en nombre del Estado.

La República asegurará a los litigantes económicamente necesitados la gratuidad de la Justicia.

Los jueces son independientes en su función. Sólo están sometidos a la Ley.

Art. 95. La Administración de Justicia comprenderá todas las jurisdicciones existentes, que serán reguladas por las leyes.

La jurisdicción penal militar quedará limitada a los delitos militares, a los servicios de armas y a la disciplina de todos los Institutos armados.

No podrá establecerse fuera alguno por razón de las personas ni de los lugares. Se exceptúa el caso de estado de guerra, con arreglo a la ley de Orden público.

Quedan abolidos todos los Tribunales de honor, tanto civiles como militares.

Art. 96. El presidente del Tribunal Supremo será designado por el jefe del Estado, a propuesta de una asamblea constituida en la forma que determine la ley.

El cargo de presidente del Tribunal Supremo sólo requerirá: ser español, mayor de cuarenta años y licenciado en Derecho.

Le comprenderán las incapacidades e incompatibilidades establecidas para los demás funcionarios judiciales.

El ejercicio de su magistratura durará diez años.

Art. 97. El presidente del Tribunal Supremo tendrá, además de sus facultades propias, las siguientes:

a) Preparar y proponer al ministro y a la Comisión parlamentaria de Justicia leyes de reforma judicial y de los Códigos de procedimiento.

b) Proponer al ministro, de acuerdo con la Sala de Gobierno y los asesores jurídicos que la ley designe, otros elementos que no ejerzan la abogacía, los asesores y traductores de jueces, magistrados y funcionarios fiscales.

El presidente del Tribunal Supremo y el fiscal general de la República, estarán agregados de modo permanente, con voz y voto a la Comisión parlamentaria de Justicia, sin que ello implique asiento en la Cámara.

Art. 98. Los jueces y magistrados no podrán ser jubilados, separados ni suspendidos en sus funciones, ni trasladados de sus puestos, sino con sujeción a las leyes, que contendrán las garantías necesarias para que sea efectiva la independencia de los Tribunales.

Art. 99. La responsabilidad civil y criminal en que puedan incurrir los jueces, magistrados y fiscales en el ejercicio de sus funciones o con ocasión de ellas, será exigible ante el Tribunal Supremo con intervención de un Jurado especial, cuya designación, capacidad e independencia regulará la ley. Se exceptúa la responsabilidad civil y criminal de los jueces y fiscales municipales que no pertenezcan a la carrera judicial.

La responsabilidad criminal del presidente y los magistrados del Tribunal Supremo y del fiscal de la República será exigida por el Tribunal de Garantías constitucionales.

Art. 100. Cuando un Tribunal de justicia haya de aplicar una ley que estime contraria a la Constitución, suspenderá el procedimiento y se dirigirá en consulta al Tribunal de Garantías constitucionales.

Art. 101. La ley establecerá recursos contra la ilegalidad de los ac-

tos o disposiciones emanadas de la Administración en el ejercicio de su potestad reglamentaria y copia los actos discrecionales de la misma constitutivos de exceso o desviación de poder.

Art. 102. Las amnistías sólo podrán ser acordadas por el Parlamento. No se concederán indultos generales. El Tribunal Supremo otorgará los indultos, a propuesta del sentenciador, del fiscal, de la Junta de Prisiones o a petición de parte.

En los delitos de extrema gravedad podrá indultar el Presidente de la República, previo informe del Tribunal Supremo y a propuesta del Gobierno responsable.

Art. 103. El pueblo participará en la Administración de Justicia mediante la institución del Jurado, cuya organización y funcionamiento serán objeto de una ley especial.

Art. 104. El Ministerio fiscal velará por el exacto cumplimiento de las leyes y por el interés social.

Constituirá un solo Cuerpo, y tendrá las mismas garantías de independencia que la Administración de Justicia.

Art. 105. La ley organizará Tribunales de urgencia para hacer efectivo el derecho de amparo de las garantías individuales.

Art. 106. Todo español tiene derecho a ser indemnizado de los perjuicios que se le irroguen por error judicial o delito de los funcionarios judiciales en el ejercicio de sus cargos, conforme determinen las leyes.

El Estado será subsidiariamente responsable de estas indemnizaciones.

Título VIII

Hacienda pública

Art. 107. La formación del proyecto de Presupuestos corresponde al Gobierno; su aprobación a las Cortes. El Gobierno presentará a éstas la primera quincena de octubre de cada año el proyecto de Presupuestos generales del Estado para el ejercicio económico siguiente.

La vigencia del presupuesto será de un año.

Si no pudiera ser votado antes del primer día del año económico siguiente, se prorrogará por trimestres la vigencia del último presupuesto, sin que estas prórrogas puedan exceder de cuatro.

Art. 108. Las Cortes no podrán presentar enmiendas sobre aumento de créditos a ningún artículo ni capítulo del proyecto de Presupuesto, a no ser con la firma de la décima parte de sus miembros. Su aprobación requerirá el voto favorable de la mayoría absoluta del Congreso.

Art. 109. Para cada año económico no podrá haber sino un solo presupuesto ordinario, y en él serán incluidos, tanto en ingresos como en gastos, los de carácter ordinario.

En caso de necesidad perentoria, a juicio de la mayoría absoluta del Congreso, podrá autorizarse un presupuesto extraordinario.

Las cuentas del Estado se rendirán anualmente, y, censuradas por el Tribunal de Cuentas de la República éste, sin perjuicio de la efectividad de sus acuerdos, comunicará a las Cortes las infracciones o responsabilidades ministeriales que a su juicio se hubiese incurrido.

Art. 110. El presupuesto general será ejecutivo por el solo voto de las Cortes, y no requerirá para su vigencia la promulgación del jefe del Estado.

Art. 111. El presupuesto fijará la deuda flotante que el Gobierno podrá emitir dentro del año económico, y quedará extinguida durante la vida legal del presupuesto.

Art. 112. Salvo lo dispuesto en el artículo anterior, toda ley que autorice al Gobierno para tomar caudales a préstamo habrá de contener las condiciones de éste, incluso el tipo nominal de interés, y, en su caso, de la amortización de la deuda.

Las autorizaciones al Gobierno en este respecto se limitarán, cuando así lo estimen oportuno las Cortes, a las condiciones y al tipo de negociación.

Art. 113. El presupuesto no podrá contener ninguna autorización que permita al Gobierno sobrepasar en el gasto la cifra absoluta en él consignada, salvo caso de guerra. En consecuencia no podrán existir los créditos llamados ampliables.

Art. 114. Los créditos consignados en el estado de gastos representan las cantidades máximas asignadas a cada servicio, que no podrán ser alteradas ni rebasadas por el Gobierno. Por excepción, cuando las Cortes no estuvieren reunidas, podrá el Gobierno conceder, bajo su responsabilidad, créditos o suplementos de créditos para cualquiera de los siguientes casos:

a) Guerra o evitación de la misma.
b) Perturbaciones graves de orden público o inminente peligro de ellas.
c) Calamidades públicas.
d) Compromisos internacionales.

Las leyes especiales determinarán la tramitación de estos créditos.

Art. 115. Nadie estará obligado a pagar contribución que no esté votada por las Cortes o por las corporaciones legalmente autorizadas para imponerla.

La exacción de contribuciones, impuestos y tasas y la realización de ventas y operaciones de crédito se entenderán autorizadas con arreglo a las leyes en vigor; pero no podrán exigirse ni realizarse sin su previa autorización en el estado de ingresos del presupuesto.

No obstante, se entenderán autorizadas las operaciones administrativas previas ordenadas en las leyes.

Art. 116. La ley de Presupuestos, cuando se considere necesaria, contendrá solamente las normas aplicables a la ejecución del presupuesto a que se refiera.

Sus preceptos sólo regirán durante la vigencia del presupuesto mismo.

Art. 117. El Gobierno necesita estar autorizado por una ley para disponer de las propiedades del Estado y para tomar caudales a préstamo sobre el crédito de la nación.

Toda operación que infrinja este precepto será nula y no obligará al Estado a su amortización ni al pago de intereses.

Art. 118. La Deuda pública está bajo la salvaguardia del Estado. Los créditos necesarios para satisfacer el pago de intereses y capitales se entenderán siempre incluidos en el estado de gastos del presupuesto, y no podrán ser objeto de discusión mientras se ajusten estrictamente a las leyes que autorizaron la emisión. De idénticas garantías disfrutará, en general, toda operación que implique, directa o indirectamente, responsabilidad económica del Tesoro, siempre que se dé el mismo supuesto.

Art. 119. Toda ley que instituya alguna Caja de amortización se ajustará a las siguientes normas:

1.ª Otorgará a la Caja la plena autonomía de gestión.
2.ª Designará concreta y específicamente los recursos con que sea dotada.
3.ª Fijará la Deuda o Deudas cuya amortización se le confie.

El presupuesto anual de la Caja necesitará ser ejecutivo la aprobación del ministro de Hacienda. Las cuentas se someterán al Tribunal de Cuentas de la República. Del resultado de esta censura conocerán las Cortes.

Art. 120. El Tribunal de Cuentas de la República es el órgano fiscalizador de la gestión económica. Dependerá directamente de las Cortes y ejercerá sus funciones por delegación de ellas en el conocimiento y aprobación final de las cuentas del Estado.

Una ley especial regulará su organización, competencia y funciones.

Sus conflictos con otros organismos serán sometidos a la resolución del Tribunal de Garantías constitucionales.

Título IX

Garantías y reforma de la Constitución

Art. 121. Se establece, con jurisdicción en todo el territorio de la República, un Tribunal de Garantías constitucionales, que tendrá competencia para conocer de:

a) El recurso de inconstitucionalidad de las leyes.

b) El recurso de amparo de garantías individuales cuando hubiere sido ineficaz la reclamación ante otras autoridades.

c) Los conflictos de competencia legislativa y cuantos otros surjan entre el Estado y las regiones autónomas y las de éstas entre sí.

d) El ascenso y aprobación de los poderes de los compromisarios que juntamente con las Cortes elegirá el Presidente de la República.

e) La responsabilidad criminal del jefe del Estado, del presidente del Consejo y de los ministros.

f) La responsabilidad criminal del presidente y los magistrados del Tribunal Supremo y del fiscal de la República.

Art. 122. Compondrán este Tribu-

Un presidente, designado por el Parlamento, sea o no diputado.

El presidente del Alto Cuerpo Consultivo de la República a que se refiere el art. 98.

El presidente del Tribunal de Cuentas de la República.

Dos diputados a Cortes, libremente elegidos por las Cortes.

Un representante por cada una de las regiones españolas, elegido en la forma que determine la ley.

Dos miembros nombrados electivamente por todos los Colegios de Abogados de la República.

Cuatro profesores de la Facultad de Derecho, designados por el mismo procedimiento entre todas las de España.

Art. 123. Son competentes para acudir ante el Tribunal de Garantías constitucionales:

1.ª El Ministerio fiscal.
2.ª Los jueces y Tribunales en el caso del art. 100.
3.ª El Gobierno de la República.
4.ª Las regiones españolas.
5.ª Toda persona individual o colectiva, aunque no hubiera sido directamente agraviada.

Art. 124. Una ley orgánica especial, votada por estas Cortes, establecerá las inmunidades y prerrogativas de los miembros del Tribunal y a extensión y efecto de los recursos a que se refiere el art. 121.

Art. 125. La Constitución podrá ser reformada:

a) A propuesta del Gobierno.
b) A propuesta de la cuarta parte de los miembros del Parlamento.

En cualquiera de estos casos, la propuesta señalará concretamente el artículo o artículos que haya de modificarse, reformarse o adicionarse, según los trámites de una ley y requerirá el voto, acorde con la reforma, de las dos terceras partes de los diputados en el ejercicio del cargo durante los cuatro primeros años de vida constitucional, y la mayoría absoluta en lo sucesivo.

Acordada en estos términos la necesidad de la reforma, quedará automáticamente disuelto el Congreso, y será convocada nueva elección para dentro del término de sesenta días.

La Cámara así elegida, en funciones de Asamblea constituyente, decidirá sobre la reforma propuesta, y actuará luego como Cortes ordinarias.

Disposición transitoria

La actual Asamblea constituyente elegirá, en sesión secreta, el primer Presidente de la República. Para su proclamación deberá obtener la mayoría absoluta de votos de los diputados en el ejercicio del cargo.

Si ninguno de los candidatos obtuviese la mayoría absoluta de votos, se procederá a nueva votación, y se proclamará el que reúna mayoría de voto de sufragios.

EXPOSICIONES D'ART

SALA PARES

Exposición de pinturas de J. Segura
Primer Salón Independiente
Fino al día 15 de febrero

GALERIES LAIETANES

CORTE CATALANA, 618

MARIA FREIXER - Dibujos
A. BOSCH - Pinturas
J. SILL - Pinturas
OGHCA - Pinturas
OLIVER - Pinturas

Inauguració demà, tard

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 84
J. MERCADER - Pinturas
Fino al 15 de octubre

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 84
Mobles i objectes d'art, lampes i vitres de Murano
Pinturas
d'Albert Jungens

Exposició de pintura moderna

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
RAMBLA CATALANA, 35
MARTI GARCÉS - Pinturas

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREMIER DE CIRCULACIO

Barcelona, mes	500
Països Bèrber, trimestre	750
Amèrica Llatina	900
Altres països	100

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set d'ahir:

La perturbació atmosfèrica de la Mediterrània s'intensifica entre Tunis i Sicília, i en conseqüència persisteix el temporal de pluja i vent del nord, amb mar molt moguda a tota la regió compresa entre Itàlia, les Balears i el nord d'Àfrica.

Una altra depressió situada a Polònia i que s'allunya cap a Rússia produeix encara pluges fredes i nevades als Països Bàltics.

El règim anticiclònic de l'Atlàntic està arribant al sud d'Irlanda, i a Anglaterra i França, on avui hi ha molts núvols i boires i s'observen algunes pluvioses.

Estat del temps a Catalunya a les set:

Sota els efectes de la perturbació atmosfèrica de Tunis bufen vents forts del nord a tot el Pirineu, Girona i riberes de l'Ebre.

A la resta del país els vents són febles o moderats.

La mar està molt moguda a tot el litoral i té tendència encara a empiporar, degut a la intensificació del vent del nord, que rola lleugerament cap al nord-est.

La temperatura mínima d'avui a l'estangento ha estat de 6 graus sota zero.

El cel és gairebé seré a tot el país, car únicament cal fer esment d'alguns núvols alts que passen per les comarques costaneres de nord a sud.

0'95 ptes. peça. Escudellers, 34 5.000 articles diferents.

A LA CASA DE VALENCIA

Per a demà, dissabte, a les deu del vespre, organitza la Casa Valenciana una vetllada musical, en la qual prendran part activa en el programa les senyoretes Dorita Sopena i Aurora Barricarte (pianistes).

L'agricultura

ORGANITZACIO DE LA PROPIETAT RUSTEGA

Reunió a Balaguer

Amb molt bons auspiciis ha començat la campanya d'organització dels propietaris agrícoles a la província de Lleida, amb una reunió a la ciutat de Balaguer.

Hi assistiren més de cinc-centes persones.

Va presidir l'acte En Josep Cabrerer, president de l'Associació de Propietaris, acompanyat dels representants de l'Institut senyor Juny, Oriol Cortada, Alfarràs, Cirera, Albert Fortuny, i dels senyors Sanguenís, de la Cambra de Lleida; Nart, Cava i Palomera, representants dels propietaris del pla d'Urgell.

El senyor Cabrerer va donar compte dels treballs realitzats per una comissió de propietaris, i es va lamentar que vinguin a sembrar discòrdies els propagandistes del comunisme.

El senyor Sanguenís tingué frases d'elogi per la tasca que realitza l'Institut Agrícola.

El senyor Palomera censurà l'apatia que fins ara ha dominat els propietaris, digué que s'imposava la unió per fer front als atacs contra la propietat.

Núvol de Fortuny féu una síntesi del caràcter de l'agricultura catalana, delimitant que l'anomenada llei agrària no s'adaptava a la manera d'ésser de l'agricultura catalana.

El senyor Cirera va analitzar el que significa en la pràctica la socialització de la terra, és a dir, l'empobriment de tots els estaments de la producció.

Finalment va parlar el senyor Juny, el qual, després de glossar els principals conceptes emesos pels oradors, va explicar les finalitats de l'Institut Agrícola en remoure l'esperit públic dels agricultors.

Tots els discursos foren coronats amb entusiastes aplaudiments.

Foren nomenats delegats per formar part del Consell general de l'Institut en representació del partit de Balaguer, En Delfí Canela i Cois i En Josep Cabrerer Borràs.

Reunió a Borges Blanques

L'estatge del Sindicat Agrícola de Borges Blanques va omplir-se completament per escoltar la paraula dels representants de l'Institut Agrícola i de la Cambra Agrícola de la província de Lleida.

En primer terme, va parlar En Ramon Arqués, de Borges Blanques, el qual va demostrar la necessitat de la unió dels agricultors propietaris de terres.

El va seguir en fú de la paraula

tes); senyoreta Maria Teresa Moreno (tiple); els senyors Ramon Oliva i Josep M. Z. Beltran (tenors). Acabarà la festa amb un ball de societat.

JOIES VERITABLE OCAIO

per a comprar a bon preu aneu a la Jolieria Magriñà, Tailors, 41

HOM BALLA

El Casal dels Sports ha organitzat per a demà, dissabte, a dos quarts d'onze del vespre, un dels seus clàssics i selectes balls, que se celebraran a la Sala Empòrium, Muntaner, 4, i que dedica a les gentils modistes barcelonines.

En obsequi d'elles ballaran per primera vegada a Barcelona un cèlebre ballarí internacional, la presència del qual serà un veritable esdeveniment.

UN HOME GREUMENT ATROPELLAT PER UN AUTOMOBIL

Ahí a la tarda, al dispensari de Sant Martí, auxiliaren un home que aparenta tenir uns 70 anys, del qual s'ignora el nom, perquè degut al seu estat gravíssim no pogué articular paraula. Li fou apreciada fractura de costelles i commoció cerebral.

Segons manifestaren uns vianants, el ferit fou atropellat per l'automòbil número 5202-B, al carrer de Sant Joan de Malta.

Després d'auxiliar fou portat a l'Hospital de Sant Pau.

Avui, divendres, a les deu de la vetlla, tindrà lloc a l'estatge social de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya (Duc de la Victòria, 14, pral.) una projecció de fotografies disposatives a càrrec del soci de l'esmentada entitat En Josep M. Vilaseca.

Queden invitats a l'esmentada projecció, que serà pública, tots els afícionats a l'art fotogràfic.

DONA QUE ABANDONA UN INFANT

Al jutjat de guàrdia es presentà Maria Faudó, habitant al carrer de Santa Margarida, 3, portant un nen de pit i manifestant que el dia 8 del mes passat es presentà a casa seva perquè l'admetés com a rebogada una dona anomenada Pilar amb l'infant esmentat.

Després de tractar el preu i condicions la Pilar deixà el nen uns moments, segons va dir, per anar a bus-

car un bagul, i encara no s'ha presentat.

El jutjat de guàrdia disposà que l'infant ingressés a la Casa de Maternitat.

S'ha donat ordres a la policia perquè procedeixi a la detenció de la desnaturalitzada mare.

ROBATORIS

En un establiment de gèneres de punt propietat de M. Algori entraren lladres i se n'emportaren gèneres per valor de 1.800 pessetes.

Joan Roca denuncià que uns desconeguts es presentaren a la portera de la casa 114 del carrer del Marqués del Duero, on té un magatzem de material d'electricitat, i a nom seu demanaren la clau i entraren al magatzem, d'on se n'emportaren gèneres per valor d'unes mil sis-cents pessetes.

PERIT D'UN COP DE NAVALLA

Estant al carrer de Sadurn amb diversos amics Domènec López Palacios, passà un subjecte de malets anteriors i fixat com a carterista anomenat Juli Rubi Peralta (a) Juli, el qual sense mitjaçar paraula amb una naalla l'agredí i li causà una ferida de pronòstic reservat a la regió epigàstrica.

L'agressor intentà fugir però fou detingut per un guàrdia.

El ferit, després d'assistir al dispensari del carrer de Barba, fou traslladat a l'Hospital.

L'agressor declarà davant el jutge que fou bufetejat pel ferit, i per defensar-se li donà una ganivetada.

TROBALLA D'UN AUTO ROBAT

Al carrer Badal la policia trobà abandonat un auto que després es va saber que era propietat del senyor Pladellors, que li fou robat el dia anterior de la Rambla de Catalunya, on l'havia deixat per uns moments.

Refredats, coriza, grip, angines, flemons

Quariment ràpid amb

Ferments polivalents

GENOVE

Catalana demà, divendres, tindrà lloc a la ciutat de Lleida, a les deu del vespre, una vetllada musical, que s'organitza per la primera data serviran per la comissió de Lleida.

La reunió del Comitè de qüestions agràries, que presideix el senyor Albert Talavera, tindrà lloc, tal com s'ha anunciat als senyors inscrits a aquest Comitè, dissabte vinent, dia 12.

EL PROBLEMA DEL ADORS

Fa uns quants mesos que la Societat de Química de Catalunya va organitzar un cicle de conferències en les quals fou tractat el problema dels adors des del triple punt de vista científic, tècnic i econòmic.

Aquestes conferències que foren seguides per un públic nombros, han estat editades per la revista catalana de ciència i tecnologia "Ciència", sota el títol "Sis conferències sobre adors", formant el número 41 d'aquesta publicació catalana.

El volum esmentat, amb un total de 198 pàgines, conté el següent sumari:

I.—Adors potàssic, per Elies Barrios, Llo. Cl.

II.—Adors fosfatats, per Josep M. Soler i Carreres, E. I.

III.—Adors nitrogenats, per Francesc Hernández, D. I. Q.

IV.—Adors de la terra, per Angel Julià i Sauri, D. I. Q.

V.—L'economia dels adors, per Lluís Ferrer i Jaume, E. I. P.

VI.—Productes antiparasitaris, per Josep Estalea, D. G.

Informació universitària

SOLUCIONS, NO PALLIATIS!

El nostre company Josep Maria Lledó, des de Madrid, on és ja fa temps, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

Aquest volum pot adquirir-se a la Llibreria Catalana i a totes les llibreries, al preu de 4'50 pessetes.

EXPOSICIO DE POMES A SANT BOI

Als dies 12 i 13 dels corrents se celebrà una exposició de pomes de Sant Boi de Llobregat. Aquesta producció és la més important d'aquella vila, la més gran productora de pomes del Llobregat i afecta en alt grau la seva vida econòmica.

Per a demostrar la importància d'aquest conreu, i veure amb el contrast les millores assolides i tot el que manca encara aconseguir perquè els seus fruit puguin competir amb els millors estrangers, se celebra aquesta exposició, patrocinada per l'Ajuntament, el Sindicat Agrícola i la Biblioteca Popular.

Si veuran les antigues varietats en via de desaparició, les quals actualment tenen les preferències del públic i dels agricultors i que es cultiven en grans extensions, i, a més, algunes varietats estrangeres modernes.

Per a fer més interessant la diada se celebrà diumenge, a dos quarts de dotze del matí, un concurs de fruiters, on un estol de joves pagesos competiren en noble lluita qui embanda les pomes millor i més de prestat.

Hi han promès assistir molts agricultors i d'altres interessats en el domini d'aquesta fruita.

El senyor Lledó, des de Madrid, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

El senyor Lledó, des de Madrid, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

El senyor Lledó, des de Madrid, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

El senyor Lledó, des de Madrid, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

El senyor Lledó, des de Madrid, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

El senyor Lledó, des de Madrid, ens transmet l'article següent:

A l'estimat amic Antoni M. Sbert.

Després d'unes sessions interessants, i cal creure que d'una gran eficàcia, ha estat clausurat a Madrid el Congrés Federal d'Estudiants reunit per a tractar la reforma de l'ensenyament i altres assumptes relacionats amb la Universitat. La finalitat que hom es proposa aconseguir amb l'assemblea escolar ja era digna d'elogi dels del primer moment. Els procediments per a aconseguir-la són potser encara més notables. Els debats han transcorregut admirablement. En tot moment hom ha volgut orientar les reformes que cal aplicar, amb un anàlisi seré i dènting, únic mitjà per ordenar després la seva aplicació i per a saber mantenir pura l'essència de les noves concepcions, evitant el rutinisme rebroti de nou per a desvirtuar el seu esperit veritable.

Hoover, no fa molts dies, digué que el món sofreix una gravíssima crisi de confiança. Nosaltres afegim a la trista constatació, que també travessa una crisi greu de renovació, que afecta tots els conceptes. Tot-hom parla del mal temps — corrobora Marc Twain — però ningú no fa esforços per renovar-lo o atenuar-lo.

Aquesta crisi, que tenia dolorosa repercussió a la Universitat, per negligència d'aquells que havien d'ocupar-se del seu enlairament, i per manca de força espiritual a l'escola, sotmesa sempre a l'estúpida organització universitària, que l'acaparava i acabava per degenerar-lo, amb el pas de la Dictadura al poder de la força. En l'ambient universitari ja es palesa una emoció i una tendència activa. Tàcitament hom reconegué que la Universitat no existia, perquè no hi havia massa escolar conscient. Era organitzada sobre fonaments medievals; estava dividida tal com ho està el camp de la lluita social. D'una banda, les autoritats oficials amb els professors; de l'altra, els estudiants ignorants de llur valor com a massa, víctimes dels moviments d'aquells. L'esperit universitari de l'alumne tenia el màxim exponent en un llibre d'apunts i en unes notes ordenades. L'esperit universitari del professor es reduïa a l'assistència freda a l'aula, prescindint de la comunió que es deu amb l'escola. L'enlairament que s'imposava ja produïa uns resultats. Ara cal que tots els universitaris — professors i alumnes — es capacitin per a emprendre la revolució per a l'escola, que és el radi de l'activitat humana. L'escola és una funció privativa de l'Estat, segons uns lleis disposen, però la Universitat, i en general l'ensenyament, no pot estar sotmès al criteri de qualsevol ministre. Ha de recobrar la seva personalitat com a organisme viu i autònom, dotat de substància material i, sobretot, d'esperit. No n'hi ha prou amb què compli amb uns plans d'ensenyament elaborats per tècnics i sancionats per un ministre, sinó que cal que aquest concedeixi — sense que la concessió sembli un privilegi, sinó una afirmació de dret — uns amplis poders als universitaris per a organitzar

CONFERENCIA DEL DOCTOR DEULOFEU

Tal com estava anunciat, ahir, a les sis de la tarda, va tenir lloc, a l'estatge del Col·legi de Farmacèutics i organitzada per l'Associació d'Estudiants de Farmàcia, la conferència que sobre el tema "El problema universitari" havia de donar el doctor Josep Deulofeu i Poch, degà de la Facultat. Entre els assistents recordem els professors senyors Soler i Batlle, Casamada, Miravittles, Llamet, Colomer, el president del Col·legi senyor Fabregat, i altres.

Féu la presentació del conferenciant la senyoreta Solat, de la Comissió de Cultura, que en termes breus i concisos féu una exposició de l'esperit de la Universitat i de tot quant pot fer i ha de fer l'Associació de la cultura de l'estudiant. Acabà fent un clogi del doctor Deulofeu, que inaugura el cicle de conferències del present curs, i al qual cedí la paraula.

La diada de la modista

El convenciment que nosaltres sustentàvem que l'èxit d'aquesta simpàtica festa estava assegurada, ha tingut una plena i brillant confirmació amb l'acolliment franc que les nostres modistes li han tributat.

Certament, l'entusiasme que ha desvetllat el sol anunci de la celebració de la seva diada, té escassos precedents. Tots els tallers de modistes s'han convertit en aquesta hora en assemblees on es debaten totes les qüestions possibles, de procediment i de detall; el xerroteig encisador que s'ha produït en cada casa gira d'una manera absoluta a l'entorn del fet del dia, de la festa que el dia 13 tindrà tota una conflagració.

Cada dia desfilen per la nostra Redacció graciosos conjunts de simpàtiques modistes, en cadascuna de les quals veiem una Reina possible, inquietant detalls respecte a l'organització. Com més delit mostren elles d'arribar al dia 13, més recança en tenim nosaltres, perquè voldríem amb el nostre egoisme tan ben entès, que aquesta desfilla fos eterna. Al servei d'aquestes audiències corpendores, anem comptant amb el deure de suplir la justificada expectació que hi ha. enumerant tota mena d'informacions, cada dia en augment, perquè cada dia també es van corregint els obstacles i deficiències presentades.

Aprofitem aquesta avinentesa. d'acord sempre amb el veritable sentit que cal concedir al dia de Santa Lúcia, per demanar a les nostres modistes que no deixin de desfilen sense excepció per davant del jurat constituït a l'efecte, a la tarda de diumenge, a Belles Arts, per elegir la Reina i la seva Cort d'Honor.

Es cert, i ho hem pogut comprovar, que serà molt difícil fer una tria, però no voldríem tampoc que per reduir la tasca laboriosa d'aquell jurat alguna modista s'absingués de presentar-s'hi.

Les conclusions que podem treure d'aquestes consideracions són, doncs, aquestes: Preguem a les modistes que desfilen per davant del jurat; exhortem a transmetre per tot el dia d'avui el nom de la candidata al dot de la modista, i a recollir les invitacions que des d'ahir es reparteixen profusament, però també a consciència.

Al mateix temps ens permetem d'indicar a les cases que han anunciat un obsequi per al sorteig, que se serveixin enviar-lo ben aviat a la nostra Redacció.

EL DOT DE LA MODISTA

Insistim per darrera vegada prop de tots els tallers, que encara no ens han tramès el nom de la candidata al dot de la modista, que ho facin per tot el dia d'avui sense falta, puix que aquesta nit, tal com ja hem anunciat diverses vegades, acaba el termini d'admissió per a prendre part en aquest sorteig. Seria sensible que per negligència, oblit o mandra, en quedessin exclosos alguns tallers.

INVITACIONS, LLOTGES I ENTRADES

Recordem a les nostres modistes que per a recollir les invitacions cal que vinguin a la nostra Redacció, de set a nou del vespre, puix que durant les altres hores del dia els membres de la Comissió organitzadora estan ocupadíssims preparant tots els actes de la diada i no les podrien atendre.

Es inútil reclamar invitacions sense presentar prèviament una llista exacta, que es pot controlar, de les modistes de cada taller. Ningú, i menys les obreres de l'agulla, no ha d'oblidar que es tracta d'una festa benèfica.

Pel que fa a les llotges, els senyors que en tenen de reservades són pregats de passar per la nostra Redacció per abonar l'import i retirar-les.

El preu de les llotges, sense entrades, és el de 30 pessetes. El de les entrades de senyor, 6 pessetes. Les entrades de senyora, no modista, una pesseta.

Aquestes entrades donen dret als actes de la tarda i de la nit.

OBSEQUIS

Hem rebut de la gran casa de novetats "La Física" quatre mocadors de seda de diversos colors, que es despatxaran agraïdament a les nostres modistes.

De la casa Ferrer Artigas ens han tramès un bonic mocador.

Recordem a totes aquelles cases que ens han ofert un obsequi per sortejar-lo a la tombola del gran ball de gala del Palau de Belles Arts, que cuitin ja enviar-lo a la nostra Redacció quan més aviat millor.

PROGRAMA DE LA DIADA

Mati: A les onze del matí començarà l'audició de sardanes al Parc de la Ciutadella, a càrrec de la cobla Empúria, la qual executarà el programa següent:

- "La Roser", Culler.
- "Joquima", Monner.
- "Merç", Serra.
- "Maria", Serra (fill).
- "Despall", Tarrades.
- "Bell o molla", Mercader.

Durant la celebració de les sardanes tindrà lloc el concurs de gorse de paper.

Per les impressions que hem recollit dels nombrosos grups de modistes que ens han visitat, creiem

que aquest concurs tindrà un gran èxit, tant pel nombre de modistes que hi prendran part com per la seva originalitat.

Tarda: A les quatre de la tarda tindrà lloc al Palau de Belles Arts l'acte de l'elecció de la Reina de les modistes barcelonines i de la seva Cort d'Honor. El jurat encarregat d'aquesta missió tan difícil i delicada és el següent:

Francisc Camps Margarit, president; vocals: Carme Cortés d'Alguader, Carles Soldevila, Joan Casanellas, Marius Gifreda, Josep M. de Segarra, Lluís Aymami, Valenti Castany, Angel Ferran, Joan Rebulli, Xavier Regàs, Francesc Madrid i Domènec de Bellmunt, secretari.

El poeta conseller de la Generalitat senyor Ventura Gassol serà el que aquest any farà el discurs de salutació a les modistes i a la reina, que, com es recorda, el primer any anà a càrrec de Pere Corominas, i el segon a càrrec de Josep Maria de Segarra.

Durant la celebració d'aquest acte la Banda Municipal, dirigida pel mestre Lamote de Grignon, executarà un interessant concert.

Nit: Gran ball de gala al Palau de Belles Arts, amb assistència de la Reina de les modistes i la seva Cort d'Honor.

A la mitja part seran sortejats tots els objectes que les grans cases de modes de Barcelona ens han tramès en obsequi a les llucietes barcelonines.

La Banda Martí (40 professors) i el conjunt de jazz Empúria Orquestra es presentaran d'acord amb les darreres exigències del seu gènere, que tant atrau les modistes del nostre temps.

La ràdio i la Diada de les Modistes

L'EMISSORA DE RADIO BARCELONA

Per a demà, dissabte, estan anunciats uns parlaments a càrrec del promotor de la Diada de la Modista, Domènec de Bellmunt, i de la coneguda propagandista femenina senyoreta Rosa Maria Arquimbau. Ambdós parlaments aniran dirigits a les nostres llucietes, posant de relleu la significació de la Diada de la Modista.

L'EMISSORA DE L'ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIO-DIFUSIÓ

L'esmentada emissora prepara per a diumenge a primera hora de la nit una emissió dedicada a la modista.

FESTIVAL AL TEATRE ROMEA

Per al vinent diumenge a la nit s'ha fixat, d'acord amb l'empresa del Teatre Remea, una gran funció de gala a honor de la reina de les modistes barcelonines, que serà elegida el dia anterior al Palau de Belles Arts.

Es posarà en escena la popular obra de Josep M. de Segarra, que tant d'èxit ha obtingut, "L'hostal de la Glòria".

En els entreactes hi haurà, també, una cobla de sardanes que executarà un nodrit programa.

El Teatre

NOTES OFICIOSES

ROMEA

El cartell de diumenge, dissabte i diumenge:

El cartell d'avui, diumenge, a la tarda, és realment extraordinari: el formen els dos grans èxits d'aquesta temporada, en sessió única, que començarà a les quatre de la tarda, "L'Hostal de la Glòria", l'obra de Josep M. de Segarra, que s'ha representat més de cent vegades seguides, i "Radio Chicago W. P. H. 15".

Demà, dissabte, a la tarda, ultra l'obra del dia, "Radio Chicago W. P. H. 15", es posarà en escena el sainet "A la Remei l'han fet reina".

I diumenge, a la primera sessió, "Les aventures d'En Titell".

A la sessió de tres quarts de sis i a la nit, la novel·la teatral "Radio Chicago W. P. H. 15".

GOYA

Avui, diumenge, a la nit, tindrà lloc l'extraordinària representació d'art clàssic, que Margarida Xirgu ofereix al públic de Barcelona.

Aquest programa té per base la primera representació a Barcelona de l'obra de Calderón de la Barca, "El Gran Teatro del Mundo". Es donarà també l'autònom de "Las Danas" que envia Adán a Nuestra Señora i "Las acetonas", de Lope de Rueda.

BARCELONA

Amb motiu de la Festa Nacional, la funció d'abonament de la Lluita contra la mortel·litat infantil, que havia de tenir lloc avui, diumenge, al Teatre Barcelona, queda ajornada per a divendres vinent, dia 18.

OLYMPIA

Per a avui, diumenge, Festa Nacional amb motiu de la presa de possessió del primer President de la República Espanyola, Olympia donarà, a dos quarts de cinc de la tarda i a les deu de la nit, dues superbes funcions de Circo Equestre, formant el programa la cèlebre banda omica "El Empastre", que amb tant d'èxit ve actuant en aquest col·leu, i presentació del segon magnètic programa d'Olympia, en el qual, entre altres, debutaran els següents números, de fama mundial: Henriette Lefevre, campiona mundial de diàbolo; Cecilia Florescu, formidable perista; Walder & Wigor, els dos idòles més idòles del món; Kanichka, l'home enigma; Mohamed Ergi, aràbis de Spring; Els Olvars, formidables trapecistes i el seu Charlot; Mademoiselle Walters, elegant eucyère, i Cerd & Gillette, ciclistes còmics, alternant amb els simpàtics i populars clowns parodistes-musicals Sacchini Trio, que presentaran noves entrades omiques i amb la oèbre banda omica "El Empastre" i posseïss els nens durant l'intermèdi en els trets, conduïts pels augustos de solrés.

Al vespre, de més a més de tot el programa i la banda omica, debutaran tres formidables números de circo: King Rapp, colossal jongleur còmic; Six Lias, laux leariens i voltigeurs; i Mijares Brothers, dii "lúml".

Un atemptat terrorista a Sans

EN UNA FUSTERIA FA EXPLOSIÓ UNA BOMBA QUE FERIEIX GREUMENT EL PATRO I DE NO TANTA IMPORTANCIA EL FILL

Des de fa alguns dies fan vaga els operaris de la fàbrica de mobles que a la casa número 55 del carrer de Galícia té establerta Benjamí Farrés Llorach.

Ahir al matí es presentaren a l'esmentada fàbrica alguns individus amb el propòsit de coaccionar els obrers que, amb el patró del taller i el seu fill, seguien treballant, i, com sigui que no foren atesos, proferiren amenaces contra els que treballaven.

A la una aproximadament es presentaren a la fàbrica altres dos individus que portaven una viga de fusta en un carretó, els quals, fent-se passar per agents de la policia, encarregaren al senyor Farrés que s'entress la fusta pel lloc que li indicaren.

Després de les cinc de la tarda, quan procedien a serrar el taüló, esclatà un artefacte que hi havia estat col·locat dissimuladament.

Per efecte de l'explosió resultaren ferits el propietari del taller, Benjamí Farrés Llorach, de cinquanta-tres anys, i el seu fill Auselm Farrés Aloy, de vint-i-vuit anys.

Foren portats al dispensari d'Hostafrancs, on els metges de guàrdia apreciaren al pare ferides greus a la cara i fractura de l'avantbraç esquerre, i al fill, ferides de pronòstic reservat a la cara.

L'alarma, a conseqüència de l'explosió, fou extraordinària, ço que motivà que hi acudissin forces de la guàrdia civil i de seguretat per a mantenir l'ordre.

Els desperfectes causats al taller, amb motiu de l'explosió, no foren d'importància.

Sembla que es tinguin indicis dels autors de l'atemptat.

El fet és, després de practicar la cura d'urgència, passaren a l'home domicili, on, vista la gravetat del pare, fou traslladat a una clínica particular, i el fill quedà a casa seva.

El jutge de guàrdia acudí al lloc del succeït, i féu un croquis del succeït i dels danys que causà.

Es veié que el taüló havia estat anteriorment manipulat per a posar-hi dintre la bomba que féu explosió, i que, pel senyal que en l'aparell tenia marcat, devia tocar el dent de la serra pel lloc on havia de produir l'explosió.

La màquina i altres objectes que hi havia quedaren destruïts, pel qual motiu se suposa que l'artefacte era d'una gran potència.

Es recolliren cascots i altres objectes que se suposa siguin de l'explosió, i el jutge ordenà que no es toqui res de tal com està fins que els perits ho examinin i puguin donar llur dictamen.

El jutge estigué al domicili dels ferits i a la clínica Lourdes, i rebé declaracions d'ambdós.

Segons les nostres notícies manifestaren que al matí se'ls presentà un individu amb un carretó, essent portador del taüló que, de part del senyor Marin, havien de serrar pel lloc indicat.

Com sigui que tenen dos clients que s'anomenen Marin, i per la rapidesa que el desconegut deixà el taüló i marxà, no pogueren saber a quin dels dos clients es referia, i preguntaren per telèfon a ambdós per a quant necessitaven la mercaderia serrada.

Un d'ells els respongué que no havia enviat res, i l'altre els contestà que no era a casa seva per haver sortit.

Quan es disposaren a serrar el taüló succeï l'explosió.

EL QUE DIU EL GOVERNADOR

El senyor Anguera de Sojo explicà ahir el fet en forma semblant, i confirma que en arribar la cinta serradora a un determinat punt, fou quan es produí l'explosió.

El governador qualificà l'acte de salvatisme que la ciutat no pot tolerar. Afegí que la policia practica informacions per a esbrinar qui en són els autors.

El treball al port

En virtut del disposat pel governador, la contractació d'obres al port es féu proporcionalment entre els associats a la C. N. T. i la Federació.

Aquesta solució no agrada a uns 300 obrers del moll del carbó, els quals es retiraren de la contractació.

El governador digué que avui procuraria dictar les ordenances de treball.

L'atur forçós al ram metal·lúrgic

El governador conferencià amb comissions de patrons i obrers del ram metal·lúrgic, per tal de tractar de la concessió del subsidi als obrers sense treball.

Les indemnitzacions en cas d'acomodament a la dependència mercantil

La S. P. d'Organització i Treball del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria posa a coneixement de tots els seus associats i de tots els dependents de comerç de la nostra ciutat que la Direcció General del Treball ha comunicat oficialment a la Comissió Mixta del Treball al Comerç (secció de venda a l'engròs), que han estat desestimats en totes les seves parts els recursos interposats per les entitats patronals contra l'acord pres per l'esmentada Comissió relativa a les indemnitzacions en cas d'acomodament i el text del qual és el següent: "En cas d'esser acomiadat un dependent en la forma que es refereixen els articles 60 i següents del Regim de Treball, es modificarà la indemnització d'aquesta manera: quan el dependent acomiadat porti cinc anys consecutius al servei del patró que prescindeix dels seus serveis, haurà d'esser indemnitzat amb l'import de dues mesades, i per cada any que transcorri al servei d'aquell patró, després dels cinc anys que s'esmenten, haurà d'esser indemnitzat amb una altra mesada fins a arribar a un màxim de deu mesades, o sigui que el dependent que porti cinc anys consecutius al servei d'un patró haurà de rebre, en ésser acomiadat, una indemnització equivalent a dues mesades; el que en porti set, quatre, i el que en porti tretze, deu mesades.

L'apartat segon de la comunicació cursada per la Direcció General del Treball diu també que s'aprova íntegrament l'acord, contra el qual es

Conflictes resolts

Shan soucionat satisfactoriament les vagues parcials als tallers de Josep Paner, S. en C., i Vidua de Ferran Carner, que afectaven el ram metal·lúrgic i el ram de la fusta, havent-se reintegrat els obrers al treball en les mateixes condicions que regien abans del conflicte.

Per a acabar els braços plegats

Ahir al matí, en vista que els delegats dels torns d'obres en vaga de braços caiguts no acudien a parlament, l'empresari de l'edifici en construcció per a ampliació dels tallers Nou Vulcan, al moll Nou, va fer fixar a la caseta de la direcció, dins el recinte de l'obra, un avis pel qual es comunicava als obrers, en vaga de braços caiguts des de fa tres setmanes, que no havien presentat cap proposició de la seva part per a solucionar el conflicte, s'ha obert una llista d'inscripció per a reprendre el treball tan aviat com sigui suficient el nombre de personal que es disposi en cada secció.

Es fa constar que no serà abonada cap hora de les no treballades; que no seran admesos els obrers que hagin adoptat alguna actitud que hagi molestat al personal de la direcció, i que serà acomiadat l'obrer que no compleixi les lleis del treball.

L'escrit acaba amb les següents observacions:

"Els obrers que no es presentessin a inscriure's fins demà, dissabte, dia 12, a les cinc de la tarda,

entendrà que renuncien definitivament a la seva vaga.

Aquest avís serà posat a domicili a tots els obrers, i si que cap no pugui al·legar ignorància."

El conflicte de la Foneria Girona

En una assemblea celebrada ahir pels obrers de la foneria Girona que encara no s'han reintegrat al treball, s'acordà continuar la vaga i que abandonessin novament el treball els obrers que han reprès les seves activitats.

A pesar d'això, ahir es treballà normalment als tallers Girona, sense que hi haguessin abstencions ni es registrés cap anormalitat ni incident.

Sabotatge

A la carretera de Badalona foren tallats per diversos llocs fils de la Teléfonica.

La guàrdia civil donà compte al jutge dels danys causats.

Una petició dels obrers escultors

Una comissió d'obres escultors visità el governador civil per pregar-li que s'activi l'assumpte de l'erecció del monument a Pi i Margall, puix que amb això es podria remeiar en part la falta de treball que es nota entre els obrers del ram.

També exposaren al senyor Anguera de Sojo que s'havien dirigit, en una instància, al ministre d'Economia per a manifestar-li que d'Itàlia són enviades a Espanya peces treballades, la qual cosa contribueix a la crisi de treball.

Jaume Ruiz Manent al Centre Autonomista de Dependents

Diumenge vinent, dia 13, tindrà lloc la reintegració al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de la seva caixa d'estalvis, la qual va aconseguir-se que fos separada en temps de la Dictadura. L'acte tindrà lloc a les onze del matí, i serà presidit pel director general d'Assegurances, senyor Jaume Ruiz Manent, el qual pronunciarà un interessant discurs.

El Consell Directiu del Centre A. D. C. I. prega a tots els socis i llurs famílies vulguin assistir-hi.

El treball al port

En virtut del disposat pel governador, la contractació d'obres al port es féu proporcionalment entre els associats a la C. N. T. i la Federació.

Aquesta solució no agrada a uns 300 obrers del moll del carbó, els quals es retiraren de la contractació.

El governador digué que avui procuraria dictar les ordenances de treball.

L'atur forçós al ram metal·lúrgic

El governador conferencià amb comissions de patrons i obrers del ram metal·lúrgic, per tal de tractar de la concessió del subsidi als obrers sense treball.

Les indemnitzacions en cas d'acomodament a la dependència mercantil

La S. P. d'Organització i Treball del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria posa a coneixement de tots els seus associats i de tots els dependents de comerç de la nostra ciutat que la Direcció General del Treball ha comunicat oficialment a la Comissió Mixta del Treball al Comerç (secció de venda a l'engròs), que han estat desestimats en totes les seves parts els recursos interposats per les entitats patronals contra l'acord pres per l'esmentada Comissió relativa a les indemnitzacions en cas d'acomodament i el text del qual és el següent: "En cas d'esser acomiadat un dependent en la forma que es refereixen els articles 60 i següents del Regim de Treball, es modificarà la indemnització d'aquesta manera: quan el dependent acomiadat porti cinc anys consecutius al servei del patró que prescindeix dels seus serveis, haurà d'esser indemnitzat amb l'import de dues mesades, i per cada any que transcorri al servei d'aquell patró, després dels cinc anys que s'esmenten, haurà d'esser indemnitzat amb una altra mesada fins a arribar a un màxim de deu mesades, o sigui que el dependent que porti cinc anys consecutius al servei d'un patró haurà de rebre, en ésser acomiadat, una indemnització equivalent a dues mesades; el que en porti set, quatre, i el que en porti tretze, deu mesades.

L'apartat segon de la comunicació cursada per la Direcció General del Treball diu també que s'aprova íntegrament l'acord, contra el qual es

Conflictes resolts

Shan soucionat satisfactoriament les vagues parcials als tallers de Josep Paner, S. en C., i Vidua de Ferran Carner, que afectaven el ram metal·lúrgic i el ram de la fusta, havent-se reintegrat els obrers al treball en les mateixes condicions que regien abans del conflicte.

Per a acabar els braços plegats

Ahir al matí, en vista que els delegats dels torns d'obres en vaga de braços caiguts no acudien a parlament, l'empresari de l'edifici en construcció per a ampliació dels tallers Nou Vulcan, al moll Nou, va fer fixar a la caseta de la direcció, dins el recinte de l'obra, un avis pel qual es comunicava als obrers, en vaga de braços caiguts des de fa tres setmanes, que no havien presentat cap proposició de la seva part per a solucionar el conflicte, s'ha obert una llista d'inscripció per a reprendre el treball tan aviat com sigui suficient el nombre de personal que es disposi en cada secció.

Es fa constar que no serà abonada cap hora de les no treballades; que no seran admesos els obrers que hagin adoptat alguna actitud que hagi molestat al personal de la direcció, i que serà acomiadat l'obrer que no compleixi les lleis del treball.

L'escrit acaba amb les següents observacions:

"Els obrers que no es presentessin a inscriure's fins demà, dissabte, dia 12, a les cinc de la tarda,

entendrà que renuncien definitivament a la seva vaga.

Aquest avís serà posat a domicili a tots els obrers, i si que cap no pugui al·legar ignorància."

El conflicte de la Foneria Girona

En una assemblea celebrada ahir pels obrers de la foneria Girona que encara no s'han reintegrat al treball, s'acordà continuar la vaga i que abandonessin novament el treball els obrers que han reprès les seves activitats.

A pesar d'això, ahir es treballà normalment als tallers Girona, sense que hi haguessin abstencions ni es registrés cap anormalitat ni incident.

Sabotatge

A la carretera de Badalona foren tallats per diversos llocs fils de la Teléfonica.

La guàrdia civil donà compte al jutge dels danys causats.

Una petició dels obrers escultors

Una comissió d'obres escultors visità el governador civil per pregar-li que s'activi l'assumpte de l'erecció del monument a Pi i Margall, puix que amb això es podria remeiar en part la falta de treball que es nota entre els obrers del ram.

També exposaren al senyor Anguera de Sojo que s'havien dirigit, en una instància, al ministre d'Economia per a manifestar-li que d'Itàlia són enviades a Espanya peces treballades, la qual cosa contribueix a la crisi de treball.

Jaume Ruiz Manent al Centre Autonomista de Dependents

Diumenge vinent, dia 13, tindrà lloc la reintegració al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de la seva caixa d'estalvis, la qual va aconseguir-se que fos separada en temps de la Dictadura. L'acte tindrà lloc a les onze del matí, i serà presidit pel director general d'Assegurances, senyor Jaume Ruiz Manent, el qual pronunciarà un interessant discurs.

El Consell Directiu del Centre A. D. C. I. prega a tots els socis i llurs famílies vulguin assistir-hi.

El treball al port

En virtut del disposat pel governador, la contractació d'obres al port es féu proporcionalment entre els associats a la C. N. T. i la Federació.

Aquesta solució no agrada a uns 300 obrers del moll del carbó, els quals es retiraren de la contractació.

El governador digué que avui procuraria dictar les ordenances de treball.

L'atur forçós al ram metal·lúrgic

El governador conferencià amb comissions de patrons i obrers del ram metal·lúrgic, per tal de tractar de la concessió del subsidi als obrers sense treball.

Les indemnitzacions en cas d'acomodament a la dependència mercantil

La S. P. d'Organització i Treball del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria posa a coneixement de tots els seus associats i de tots els dependents de comerç de la nostra ciutat que la Direcció General del Treball ha comunicat oficialment a la Comissió Mixta del Treball al Comerç (secció de venda a l'engròs), que han estat desestimats en totes les seves parts els recursos interposats per les entitats patronals contra l'acord pres per l'esmentada Comissió relativa a les indemnitzacions en cas d'acomodament i el text del qual és el següent: "En cas d'esser acomiadat un dependent en la forma que es refereixen els articles 60 i següents del Regim de Treball, es modificarà la indemnització d'aquesta manera: quan el dependent acomiadat porti cinc anys consecutius al servei del patró que prescindeix dels seus serveis, haurà d'esser indemnitzat amb l'import de dues mesades, i per cada any que transcorri al servei d'aquell patró, després dels cinc anys que s'esmenten, haurà d'esser indemnitzat amb una altra mesada fins a arribar a un màxim de deu mesades, o sigui que el dependent que porti cinc anys consecutius al servei d'un patró haurà de rebre, en ésser acomiadat, una indemnització equivalent a dues mesades; el que en porti set, quatre, i el que en porti tretze, deu mesades.

L'apartat segon de la comunicació cursada per la Direcció General del Treball diu també que s'aprova íntegrament l'acord, contra el qual es

entendrà que renuncien definitivament a la seva vaga.

Aquest avís serà posat a domicili a tots els obrers, i si que cap no pugui al·legar ignorància."

El conflicte de la Foneria Girona

En una assemblea celebrada ahir pels obrers de la foneria Girona que encara no s'han reintegrat al treball, s'acordà continuar la vaga i que abandonessin novament el treball els obrers que han reprès les seves activitats.

A pesar d'això, ahir es treballà normalment als tallers Girona, sense que hi haguessin abstencions ni es registrés cap anormalitat ni incident.

Sabotatge

Informació política

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

Casal Catalanista Republicà del Poblet

(PASSATGE FONT, 14, 16)

Dijumenge, a dos quarts d'onze del matí tindrà lloc la Junta general de constitució d'aquesta entitat, la qual tindrà un local suficient per a poder-hi celebrar totes les reunions, conferències, concerts, teatre, i d'altres.

Els amics de l'esmentada barriada que desitgin ésser considerats com a socis fundadors, poden passar per l'edifici social, a qualsevol hora del dia.

Als amics d'Acció Catalana del Guinardó

Com sigui que estan ja molt avançats els treballs preparatoris per a la fundació d'una delegació, es convoca tots els simpatitzants d'Acció Catalana del Guinardó a la reunió que tindrà lloc el proper dijumenge, dia 13, a les onze del matí, al local "La Bohème", Rambla Volant, 39, per tractar de formar la Junta que ha de portar a terme els treballs de constitució.

Els qui no hi puguin assistir, són pregats d'enviar nom i adreça.

Als simpatitzants d'Acció Catalana Republicana a Les Corts

Tots els simpatitzants del Partit Catalanista Republicà de Les Corts són pregats d'assistir dijumenge vinent, dia 13, a dos quarts de dotze del matí, a la reunió que se celebrarà al carrer d'Anglaterra, 5 (bar), per tal de donar-li el seu nom i de constituir definitivament l'entitat adherida al nostre Partit en aquesta barriada.

Miting a Tordera

Per al vinent dijumenge, dia 13, a la tarda, s'ha organitzat a Tordera un miting de propaganda de l'ideari d'Acció Catalana Republicana, en el qual prendran part els senyors Miquel Gil, Josep Puig i Rosich i J. Tomás i Píera. L'acte se celebrarà a la sala d'actes de la societat "L'Amistat".

Acció Catalana Republicana de la Comarca de Bages

En la nota que ens donar dimarts de la Junta Directiva d'aquesta entitat, el nom del President fou equivocada. Per a aquest càrrec fou nomenat el nostre amic Sr. Josep Martí i Ferreres (ex lloc de Josep M. Ferreres tal com per error diem). La nova Junta es proposa treballar animadament per a l'establiment del nostre ideari en aquella ciutat i comarca.

Miting al Prat de Llobregat

Aquí, divendres, a les deu de la nit, s'organitzarà per la Delegació d'Acció Catalana de l'Prat de Llobregat, un miting de propaganda d'informació catalanista, en el qual prendran part Miquel Gil, Puig i Rosich, i Josep Puig i Rosich.

Unió Democràtica de Catalunya

Hi ha gran demanda d'invitacions per a assistir a l'acte inaugural de les seves tasques anuals per al dijumenge vinent, dia 13, a dos quarts de dotze del matí, al seu estatge.

En l'esmentat acte parlaran els senyors Pau Riera, Joan B. Roca i el Dr. Vilà d'Abadal, que exposaran l'ideari del programa i la motivació de l'existència d'U. D. de C.

Podem recollir-se invitacions a l'estatge social, de 4 a 8 de la tarda, carrer de Rivadeneyra, número 4, quèdric.

El senyor Estelrich, operat

El diputat a Corts per Girona, senyor Joan Estelrich, ingressà a la clínica del Dr. Barrina, on dilluns fou operat de la gorrja pel Dr. Ferran Canadell, catedràtic de la nostra Universitat.

Es desitgem una ràpida millora.

Ajornament de la conferència del Sr. Manuel Massó i Llorenç

Com sigui que encara no ha tornat d'Itàlia el Sr. Manuel Massó i Llorenç, no podrà celebrar-se la conferència que havia de tenir lloc avui, a les 10, al local de Palestra, sota el títol "Com troba el catalanisme un nou camí?".

Aquesta conferència queda, doncs, ajornada per uns dies.

La data exacta ja s'anunciarà oportunament i serà tan aviat com el senyor Massó i Llorenç torni de l'estranger.

CALISAY

LICOR DELICIOS

Els Srs. Cambó i Ventosa i Calvell, que es troben a París, arribaran aviat

Els ex-ministres senyors Ventosa i Calvell i Cambó, segons se'ns ha comunicat, no tardaran a arribar a la nostra ciutat, puix que pensen passar aquí les properes diades de Nadal.

El senyor Ventosa, que acaba d'arribar d'Amèrica, es troba actualment a París. on també hi és el senyor Cambó.

Un míting pro-monument a Pi i Margall al Passeig de Gràcia

Avui, a les deu de la nit tindrà lloc al Centre Republicà Autonomista, Aldana, 5, primer, un míting pro-monument al Sr. Pi i Margall al lloc acordat o sia el creuament del Passeig de Gràcia amb l'Avinguda del 14 d'Abril.

Aquest acte és organitzat per les entitats republicanes de Barcelona, i hi prendran part els oradors següents:

Per Partit radical: Josep Tarín, Emili Valenzuela i Eduard Batalla.

Per Partit d'extrema esquerra Federal: Manuel Cabot.

Per Partit Republicà democràtic Federal: Francesc Godó i Durany i Bellera.

El cap superior de Policia a Madrid

Abans dahir, a la nit, sortí cap a Madrid el cap superior de Policia.

Durant la seva absència, que durarà fins al dilluns, s'ha encarregat de la Direcció de Policia el comissari general senyor López Llamas.

El Sr. Menéndez, abans de sortir el tren, va manifestar que el seu viatge era únicament amb objecte de presenciar la presa de possessió del President de la República.

URODONAL

es la salvació de l'edemisme perque dissol l'acid uric

URODONAL és el remedi més segur i més eficaç per a la dissolució de l'acid uric i per a la curació de l'edemisme.

URODONAL és el remedi més segur i més eficaç per a la dissolució de l'acid uric i per a la curació de l'edemisme.

PALESTRA

Conferències de formació nacionalista

Palestra ha organitzat quatre sèries de conferències de formació nacionalista, que tindran lloc durant els mesos de desembre, gener, febrer i març vinent.

Els temes d'aquestes sèries són:

I.—La Generalitat de Catalunya.

II.—La persistència del sentiment nacional.

III.—Història de la política contemporània catalana.

IV.—L'exemple dels altres pobles.

La primera sèrie permetrà d'obtenir un coneixement de la Història de la Generalitat de Catalunya, suau reanunci, i constarà de quatre conferències, segons el següent programa:

I.—Enric Cubes: "Evolució de l'antiga Generalitat de Catalunya".

Dimarts, 15 de desembre.

II.—Elies Serra i Ràfol: "La Generalitat, davant l'evolució catalana al segle XV".

Divendres, dia 18 de desembre.

III.—Jeroni Martorell: "El Palau de la Generalitat" (amb projeccions).

Dimarts, 19 de gener de 1932.

IV.—Ferran de Segarra: "La Generalitat durant la guerra de Separació".

Dimarts, 26 de gener.

Aquestes conferències, que tindran lloc al seu local social, Corts Catalanes, 592, pral., els dies senyals, a les vuit del vespre, seran públiques, i Palestra espera, que tant per la personalitat dels conferenciantes com pels temes que s'hi tractaran, de gran acollida, seran ben acollides pels joves catalans, als quals van especialment adreçades.

EXCURSIÓ PATRIOTICA

La mort del Comte Ramon Berenguer II (Cap d'Estopa)

La Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat va fer, diumenge passat, una visita col·lectiva al lloc on en la mateixa data de l'any 1082 esdevingué aquest fet de la Història de Catalunya.

Els excursionistes baixaren a Breda, on fou cantada una missa solemne. Després van anar al Gorg del Comte, on el senyor Valls i Taverner va donar una eruditíssima conferència sobre el fet. La profusió de banderes

catalanes, i el campament dels Minyons de Montanya de la Lliga, donaven un magnífic aspecte a aquella campanya, entorn dels quals hi va haver una gran animació durant tota la diada, i a més, en la vigília, pels preparatius necessaris, i el campament que s'hi instal·là. Fou la nota dominant l'extraordinària concurrència de socis de la Lliga, i de pàgesos de Gascans i Breda, que acudiren a sentir la conferència, i amb religiosa atenció escoltaren la visió de la Catalunya medieval que donà amplament el senyor Valls, atenció que tingué un moment culminant en arribar a parlar del fet, esdevingut allà mateix i a la formació de la llegenda, nodrida per la topografia del paisatge que el públic contemplava. Un dia esplèndid contribuï a l'èxit de la diada, i a la satisfacció general del nombre públic que hi va assistir.

Noticiari

—La secció del Districte VIII de la Unió Socialista de Catalunya ha organitzat per a dissabte, a les deu de la nit, al seu estatge social, carrer de Montseny, 35, pral., un acte per a homenajar l'apòstol del socialisme en l'universari de la seva mort, en el qual parlà el diputat a la Generalitat, Francesc Viladomat. L'acte serà públic.

—Avui, a les deu de la nit, tindrà lloc a l'Ateneu Popular del Poble Nou (Marina Aguiló, 27), Centre Republicà Democràtic Federalista, sota l'organització de la Secció d'Estudis Econòmics, Polítics i Socials d'aquest Ateneu, una conferència pública, que anirà a càrrec d'En Joan Maurin, el qual dissertarà sobre el tema "El moviment obrer i la revolució a Anglaterra".

—Demà, dissabte, a les deu de la nit, l'Angelita Calubret donarà una conferència pública, sobre el tema "L'escola i l'esdevinidor de Catalunya" a l'Ateneu Republicà de Gràcia (Sant Marc, 25).

Aquest acte ha estat organitzat pel Grup Femení de l'esmentat Ateneu.

—Els elements dirigents del nou Partit Obrer Unió Democràtica del Treball (Esquerra Obrera Nacional), preparen per a darrera d'aquest mes, un important acte polític, que consistirà en un diàleg popular a un dels restaurants de la nostra ciutat, a la fi del qual els oradors del Partit promulgaran discursos fixant l'urp posició davant les altres forces polítiques catalanes i nacionals i llur criteri respecte als organismes sindicals i obrers.

Hom donarà oportunitat de detalls i indicacions de l'esmentat acte.

—La Secció del Districte VIII de la Unió Socialista de Catalunya, ha organitzat per a demà, dissabte, a les deu de la nit, al seu estatge social, Montseny, 35, pral., un acte d'homenaje a l'apòstol del Socialisme espanyol, en l'universari de la seva mort. En aquest acte promulgarà un discurs el diputat de la Generalitat, Francesc Viladomat.

—Els elements dirigents del nou Partit Obrer Unió Democràtica del Treball (Esquerra Obrera Nacional), preparen per a darrera d'aquest mes, un important acte polític, que consistirà en un diàleg popular a un dels restaurants de la nostra ciutat, a la fi del qual els oradors del Partit promulgaran discursos fixant l'urp posició davant les altres forces polítiques catalanes i nacionals i llur criteri respecte als organismes sindicals i obrers.

Hom donarà oportunitat de detalls i indicacions de l'esmentat acte.

—La Secció del Districte VIII de la Unió Socialista de Catalunya, ha organitzat per a demà, dissabte, a les deu de la nit, al seu estatge social, Montseny, 35, pral., un acte d'homenaje a l'apòstol del Socialisme espanyol, en l'universari de la seva mort. En aquest acte promulgarà un discurs el diputat de la Generalitat, Francesc Viladomat.

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Sants Dama, papa i confessor; Sabí, bisbe, i Daniel Estilista, confessor.

Sants de demà.—Nostra Dona de Guadalupe, a Mèxic, i Sants Alexandre i Sinesí, màrtirs.

Quaranta Hores.—Avui: Església de Sant Sever.

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Sant Pau.

Demà: Església de Pampel·la.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona del Patrociní, a la Catedral.

Demà: Nostra Dona del Pilar, a Sant Jaume.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn de la Puríssima Sang.

Demà: Torn de la Verge del Pilar.

CHASSAIGNE FRERES

Discos - Rotllos - CLARIS, 43
Pianos - Autopianos - Gramòfons

ELS TRIBUNALS

DE LA VAGA DELS INFERMERS DE L'HOSPITAL

Davant el Jutjat de l'Audiència presten declaració d'insubordinació els infermiers de l'Hospital de Sant Pau amb motiu de la vaga que declararen fa alguns dies.

S'han demanat al Govern civil antecedents dels que formen la Junta que ordena la vaga i que per Associació Il·lustrada persegueix el Jutjat.

PER A AVUI NO HI HA ASSEMBLEES

Per haver estat declarat Festa Nacional el dia d'avui, s'han suspès les vistes anunciades.

Per tant, vacaran els sales del Civil i del Criminal, així com els Jutjats de primera instància i municipal.

Envien les notes en català!

Cursos i conferències

ATENEU DE GIRONA

El vinent dilluns, dia 14, a les set de la vetlla, se celebrarà la inauguració del nou curs de l'Ateneu de Girona amb la primera de les anunciades conferències de la Fundació Bernat Metge.

El conferenciant serà l'Il·lustre catedràtic de la Universitat de Barcelona doctor Bosch Gimpera, el qual dissertarà sobre el tema "Humanisme i història".

CONFERENCIA DE ERNST TOLLER

Ha estat confiada la pròxima sessió de "Conferència Club" a l'eminent poeta i dramaturg alemany Ernst Toller, el qual ha acceptat per tema de la seva disertació "La Theatre allemand et la Revolution".

Aquesta conferència, que Ernst Toller s'ha prestat a donar-la en francès, se celebrarà a l'Hotel Ritz dilluns vinent, dia 14.

PRIMER CICLE DE CONFERENCIES ORGANITZAT PER LA S. A. M. O.

Heus ací el programa complet d'aquest primer cicle:

Conferència inaugural: Dilluns, dia 12, a les set de la vetlla.

Conferenciant: Doctor Emili Mirra, director de l'Institut d'Orientació Professional i professor del Seminari de Pedagogia.

Tema: "Pedagogia del caràcter".

Segona conferència: Dissabte, dia 19, a les set de la vetlla.

Conferenciant: Margarida Comes, professora de l'Escola Normal de la Generalitat i doctora en Ciències.

Tema: "L'ensenyament de les ciències per mitjà de projectes".

Segona conferència: Dilluns, dia 27, a les onze del matí.

Conferenciant: Alexandre de Tudeia, professor que fou de Pedagogia de l'Escola Normal de Mestres.

Tema: "Només l'acció és vida".

La conferència inaugural se celebrarà al saló d'actes de l'Escola Normal de Mestres, Rambla de Catalunya, 123.

La Comissió d'acció cultural de la S. A. M. O. es complau a invitar a aquestes conferències a tots els cursistes, mestres i simpatitzants en general.

—La sessió que havia de celebrar l'Institut Català de Sociologia el dissabte vinent, dia 12, i en la qual havien de dissertar En Faust Bellver, En Josep M. Tallada i En Julià Zamagaita, a causa de no poder venir aquest de Madrid per a tal dia, queda ajornada fins al dissabte dia 19.

—La conferència que el vinent dissabte, a dos quarts de set havia de donar el senyor Duran i Canyameres a l'Associació d'Antics Alumnes de les Escoles Franceses, ha quedat ajornada fins al dissabte dia 19, a la mateixa hora.

—La conferència de M. Cases, a l'Institut Francès (Provence, 323), anunciada per al divendres, dia 11, sobre "Le Serment du jeu de paume", no tindrà lloc, essent l'esmentat divendres dia de festa nacional.

—Dissabte, dia 12, a les deu en punt de la vetlla, el doctor Humbert Torres donarà a l'estatge social del Casal Català Martinec (Mallorca, núm. 510) una conferència de divulgació científica, sobre el tema "El problema de l'Àfrica".

Palau de la Generalitat

Residència Internacional de Senyoretes Estudiantes

A fi de vulgaritzar l'obra de la nova Residència instal·lada al Palau de Pedralbes, la tasca cultural i educativa de la qual assolirà ple desenvolupament en primer de gener vinent, l'escriptora senyoreta Maria Llum Morales pronunciarà una conferència per ràdio divendres, a les vuit de la vetlla, sobre el tema: "La senyoreta estudiant en 1931".

Conseller a Madrid

Ha sortit cap a Madrid el Conseller de Foment de la Generalitat senyor Jover Sarroca.

Assemblea Municipal

Aquest matí a les deu ha tingut lloc al Saló de Sessions de la Generalitat, l'anunciada Assemblea d'alcaldes de Catalunya, de poblacions el cens de les quals oscilla entre dos i deu mil habitants.

Assistiren a la majoria dels alcaldes i presidí l'acte el Dr. Malgrat, senyor Francesc Arnau i Cortina, qui donà compte dels treballs realitzats fins a la data per a la constitució definitiva de la secció segona de la "Federació de Municipis Catalans".

S'esbocaren els principis fonamentals de la nova organització que es referencien a l'autonomia del Municipi en l'ordre burocràtic.

Després d'animada discussió en la qual intervingueren diversos assembleístes foren aprovades les següents conclusions:

1.—Ratificar els acords de la reunió anterior i insistir en totes línies extremes fins assegurar l'efectivitat dels drets dels municipis que no volen deixar abandonades llurs hisendes a mercè de les envaïdes de la burocràcia organitzada.

2.—Protestar de la forma impropriedat que des del Ministeri de la Governació es manté i se retorna el nostre dret, elevat les conclusions anteriors, i comunicar aquest extrem en forma detallada als excel·lentíssims senyors Ministres d'a-

LES ARTS

ERNEST MATTHES

Un esdeveniment recentíssim ha donat motiu per a escriure aquestes ratlles de comentari a la producció d'Ernest Matthes, un personalíssim artista gràfic alemany, que fou una de les víctimes de la Gran Guerra.

Nascut a Bremen l'any 1887, Ernest Matthes fou un d'aquells artistes originaris de l'Alemanya occidental que s'aplegaren a París, com Tewis, Wislaga, Otto von Waetten, Rudolf Grossmann i també amb els que s'aplegà el ja mort i ací més conegut Pascin. Matthes, però, divergint de la major part dels seus companys parisiens, a penes deixà pintures a l'oli; tot al més que pintà dos aquarel·les i grutescos a causa que, com escrivi el seu company Rudolf Grossmann en una recorda a la memòria d'ell que publicà el "Querechmitt", "per a nosaltres, que erem més dibuixants que no pas pintors i cercàvem, sobretot, el copiar l'aspecte humà de la vida de París, la massa problemàtica "pintura" ens era més aviat una impediment".

El mateix ens conta com Matthes mai no treballà enfront del natural, ans bé restava llargues estones assegut contemplat, externament impassible i correcte, el variadíssim calidoscopi de la vida que fluïa, i l'endemà mostrava, igualment impassible i correcte, als seus companys aquells grutescos fabulosos en què la seva visió o fantasia artística havia transformat tot allò que havia vist i contemplat.

En venir la guerra, es dispersà, naturalment, l'esmentat grup parisienc i durant aquella fou quan Ernest Matthes produí, ultra algunes excel·lents litografies remarcables per l'amplitud del seu ritme espacial sobre el tema curiosament grotesc de la invasió central dels banyistes a les ribes del Wannsee, aquella sèrie d'obres singularíssimes que el feren remarcar com una de les manifestacions més particulars de la gràfica del temps: al·ludim al recull de litografies de motius bèl·lics aplegades sota el títol de "Unanien Mappe", que no hi ha cap dubte que el fan mereixedor que hom el consideri no gens menys que com el Rafel de la lamentable guerra de 1914-1918.

El mateix que aquest gran artista, al qual, malgrat Damier i Gavarri, considerava Henri Bouchot com el mestre per excel·lència de la pedra litogràfica, sabé evocar Matthes

acabà l'acte amb la presència del Conseller de la Generalitat, senyor Pere Comes, que dirigí la paraula als reunits i els encoratjà en la tasca empresa, fent present la importància que tenia i citant exemples de les poblacions més importants d'Europa els municipis de les quals constituïen en "boterum" internacional resoltes infinites de problemes d'ordre administratiu i tècnic.

Tant el senyor Comes, com el senyor Arren, foren molt aplaudits.

Municipi

DONATIU DE GRAFICS

El bibliòfil senyor Joan Terades ha fet donatiu de diverses gràfics de Barcelona a les Seccions de Cultura, Cementiris i Patronat de la Rambla de les Flors d'aquesta Casa de la Ciutat.

EL CONDOLE DEL DOCTOR AIGUADER A LA FAMILIA VALLVERDU

De seguida que fou comunicada a l'alcaldia, doctor Aiguader, la nova de la mort del regidor d'Esquerra Republicana senyor Salvador Vallverdú, va delegar al cap de la Guàrdia Urbana, senyor Ribet, perquè anés a donar el pèssim en nom seu a la vídua i familiars.

CONCURS

El dia 22 dels corrents acabarà el termini d'admissió d'inscripcions per a prendre part en el concurs a una plaça de professor auxiliar de les classes de Plano, vacants a l'Escola Municipal de Música, d'acord amb la convocatòria i bases publicades al Butlletí Oficial de la Província, del dia 7 d'aquest mes.

OARNESSER I PEIXETERS

Una Comissió dels Gremis interessats, acompanyada d'una representació de la Ponència de Gremis de Proveïdors, ha visitat l'alcaldia accidental, senyor Casanoves, per parlar-li de l'obertura irregular d'establiments per a la venda de peix i de carn.

Els comissionats han insistit prop del senyor Casanoves perquè pel Negociat corresponent no sigui oncoedida cap autorització d'obertura que no s'ajusti a les Ordenances Municipals.

El senyor Casanoves ha promès fer-ho, així com també estudiar el cens d'establiments de carn i de peix il·legals per procedir en conseqüència, aduho cridant a consulta, quan el cas ho requereixi, els Gremis interessats.

SUBHASTA

Com sigui que s'ha publicat al Butlletí Oficial de la Província, corresponent al dia 4 de l'actual, l'anunci relatiu a la subhasta per a l'adjudicació per deu anys del quiosc destinat a la venda de begudes, situat al carrer de les Corts Catalanes, xamfrà al de Villarroel, al tipus de 700 pesetes anuals, aquest acte tindrà lloc a la Casa de la Ciutat el dia 18 dels corrents, a les dotze.

Els plets de propòsit, acompanyats del resguard aoradit de la constitució dels dipòsits previnguts, podran presentar-se fins a la una de la tarda del dia hàbil anterior a la subhasta al Negociat d'Ingressos d'aquesta Secretaria municipal, on es troba exposat el plec de condicions.

PLEC DE PROPOSICIO

Fins al dia 19 dels corrents, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment, plets de propòsit per a optar als treballs de construcció d'una obra de ventilació interior del primer pis de la Tinència d'Alcaldia del districte setè, segons el pressupost de 953'70 pesetes que fins a l'esmentada data s'havia exposat en aquell Negociat.

AVUI SUBHASTA D'ART

SALA PARES - Petritxol, 1

LES EXPOSICIONS

Galeries Laietanes

J. GAUSACHS — JOSEP PLEGGRI — PERE MAYOL — J. BOSCH BURGE

El pintor J. Gausachs exposa una copiosa col·lecció de dibuixos a l'aiguada, alguns dels quals són colorits, inspirats en temes de la vall d'Hecho, del Pirineu aragonès. En totes aquestes obres, recones de poble,

INFORMACIO ESTRANGERA

LA SITUACIO POLITICA I ECONOMICA A ALEMANYA

El canceller Brüning pronuncia un discurs dirigit a tot el país: Apella a la sinceritat de tots els governs interessats en l'economia universal. Invita el país a alliberar-se de somnis romàntics, i afirma que a Alemanya no existeix altre poder que el constitucional

Un discurs de Brüning

Berlin, 10. — El canceller Brüning ha pronunciat un discurs. Començà referint-se a la situació general d'Alemanya i indicà les causes de la crisi. El nostre país — digué — sent la influència del desordre econòmic mundial, i és també víctima del pes de les reparacions.

Totes les nacions s'esforçen per salvar-se. En la bona voluntat de tots es trobarà la salvació.

No vull parlar de reparacions, però haig de dirigir-me a tots els governs per dir-los que cal vigilar els principis de cooperació i solidaritat internacional, abans no sigui massa tard.

A continuació posà en guàrdia el país contra els somnis dels romàntics de la política. Als qui es llurien a aquests somnis els assegurà un despertar brutal. El govern ha de lluitar en contra d'aquestes tendències, atenció quan fan

progressos constants en el noble. El govern s'hi oposarà amb energia de ferro. A Alemanya no hi ha altre poder que el constitucional. El president del Reich i el govern de l'Imperi disposen del poder executiu i si cal el posaran a vigor declarant la llei marcial contra tots els qui intentessin paralitzar els poders legals en el moment en què la nació s'enfronta una prova nerviosa sense precedents.

Els actes d'Hitler es contradueixen amb els juraments de legalitat.

Després de dir que lluitarà contra les temptacions de dividir el país en dos bàndols enemics, Brüning acabà dient que li semblava més urgent treballar a consciència i que creu que al final el poble alemany se situarà al costat de la gravetat objectiva. — Fabra.

Periòdics extremistes suspesos

Berlin, 10. — A conseqüència

del decret ordenant la treva política, han estat suspesos per vuit dies el periòdic racista "Der Angriff" i el comunista "La Bandera Roja", per no acatar la susdita disposició. — Fabra.

Unes declaracions del ministre del Treball

Berlin, 10. — En una reunió organitzada pel partit del Centre, el ministre del Treball, senyor Stegmann, ha declarat que les mesures adoptades pel Govern del Reich en vista de les actuals circumstàncies, passen en alguns punts en ampliació i audàcia a les adoptades a Itàlia pel senyor Mussolini. — Fabra.

El ministre de Finances propugna la reducció de despeses

Berlin, 10. — El ministre de Finances, senyor Dietrich, ha pronunciat un discurs en el qual ha declarat que es tanca un període de la història d'Alemanya en el curs del qual 23.000 milions de marcs en emprèstits han fet oblidar els deutes de guerra.

Acabà dient que tant l'Estat com els individus tenen el deure d'efectuar una reducció en les seves despeses. — Fabra.

A Hesse és elegit membre de la Comissió Parlamentària i del Tribunal Suprem un conegut terrorista

Berlin, 10. — El senyor Best, principal autor del projecte de terrorisme polític, ha estat elegit pel Departament de Hesse membre de la Comissió parlamentària de legislació civil i membre del Tribunal Suprem de l'Estat lliure de Hesse.

El dit senyor està processat per delictes d'alta traïció davant el Tribunal Suprem de Leipzig. — Fabra.

Brüning apellarà a tots els mitjans per tal de parar els peus al partit nacional-socialista

Berlin, 10. — Davant els representants de la premsa estrangera a declarar avui el canceller Brüning que el Govern utilitzarà tots els mitjans que disposi per a barrar el camí al partit nacional-socialista.

Ha afirmat que el Govern és absolutament amo de la situació, i ha afegit que els progressos hitlerians són, en gran part, una conseqüència de l'actual crisi econòmica.

La solució del problema és una reorganització de la qüestió de les reparacions, i ha acabat dient que Alemanya és, en l'actualitat, incapaç de tornar a efectuar aquests pagaments. — Fabra.

El Govern confia en l'equilibri del pressupost

Berlin, 10. — El Comitè Consultiu de perita ha escollit un alt funcionari del ministeri de Finances d'Alemanya, el qual s'ha referit a la situació dels pressupostos alemanys des de ja fa tres anys.

El Govern alemany considera que el pressupost serà equilibrat amb l'aplicació dels nous decrets. — Fabra.

A XILE

La situació difícil dels presidents de la Cambra

Santiago de Xile, 10. — Els presidents de la Cambra han conferenciat extensament amb el President de la República, senyor Montero, per tal de fer-li present la situació difícil en què es troben, puix que el Partit Radical, al qual estan afiliats, els obliga a renunciar els càrrecs.

El Partit Radical ha deixat en llibertat als diputats adherits de votar la dissolució del Parlament que demanen diverses fraccions del país. — Fabra.

Una manifestació per a demanar la dissolució de la Cambra

Nova York, 10. — A l'Associació Press i Telegrafien de Santiago de Xile que ahir es va organitzar una manifestació per tal de demanar que sigui dissolta la Cambra. Cinc-cents carabiners custodien l'edifici del Parlament i impidíen que s'hi oprimís els manifestants. Hi hagueren algunes col·lisions sense importància. — Fabra.

Intençió assaltar el Parlament

Nova York, 10. — El corresponent de l'Associated Press a Santiago de Xile diu que a la nit es reproduí l'intent d'assalt al Parlament xilè, però aquesta vegada els esdeveniments adqui-

EL CONFLICTE ENTRE XINA I EL JAPÓ

Les manifestacions d'estudiants xinesos obliguen a declarar la llei marcial

Londres, 10. — Al "Daily News and Chronicle" li telegrafien de Shanghai que l'actitud levantista dels estudiants en vaga obliga el Govern a declarar la llei marcial. Quaranta mil estudiants atacaren ahir uns oficines municipals instal·lades junts al barri francès, ço que obligà les autoritats d'aquest darrer a tancar l'entrada per evitar que els manifestants es refugessin a l'interior.

La qüestió del bandolerisme preocupa el Japó

Toquio, 10. — El Govern japonès ha enviat instruccions al senyor Yoshizawa perquè accepti el conjunt de la resolució del Consell de la Societat de Nacions.

Hom creu que la delegació japonesa demanarà la retirada de certs termes en el que es refereix a les facultats per a obrir contra els bandits. — Fabra.

L'acció dels aviadors japonesos

Pequín, 10. — Una informació reduïda en aquesta capital diu que vuit

avions japonesos han volat sobre Yung-Xan-Tung llançant bombes. Altres avions japonesos, afegeix la informació esmentada, volaren sobre Tawa, on llançaren set bombes i feren ús de les seves metralladores. — Fabra.

Xina accepta la resolució de la S. de N.

Paris, 10. — El delegat de Xina i el del Japó han acceptat la resolució del Consell de la Societat de Nacions, resolució que després ha estat adoptada per unanimitat. — Fabra.

Es formarà al Japó un Govern nacional?

Londres, 10. — Telegrafien de Toquio a l'Agència Reuter:

El senyor Tomita, conseller del partit governamental, ha insistit prop del baró Wakatsuki sobre l'oportunitat de constituir un Govern nacional.

A conseqüència d'aquesta insinuació, el primer ministre ha convocat a una reunió del Gabinet i a una altra al Partit Governamental amb l'objecte d'estudiar la dita proposició. — Fabra.

ALS ESTATS UNITS

Dos negres víctimes de la salvatgeria dels blancs

Lewisburg (Virgínia occidental), 10. — En aquesta ciutat s'ha donat un nou cas d'aplicació de la llei de Lynch.

Dos negres detinguts a la presó per haver mort dos policies en un cabaret negre, foren arrossegats per uns 60 persones que havien entrat a les cel·les, i després els penjaren a un pal del telegraf.

Quan arribà la policia rural, les dues víctimes ja havien mort. — Fabra.

El Premi Nobel de la Pau

Oslo, 10. — El Premi Nobel de la Pau ha estat atorgat ex-quo a Miss Jeanne Addams i a Nicholas Murray, professor de la Universitat de Colombo. — Fabra.

LA REVISIO DE LES REPARACIONS

Caldrà que vagi acompanyada de la disminució proporcional dels deutes de guerra

Londres, 10. — Comuniquen de Washington a l'Agència Reuter la següent notícia:

El Govern francès ha informat al del Estats Units, igual que a les altres potències interessades que tota revisió eventual de les reparacions haurà d'anar acompanyada d'una disminució proporcional dels deutes de guerra. — Fabra.

AL MARROC

El viatge del senyor López Ferrer

Rabat, 10. — El Resident general espanyol, senyor López Ferrer i la seva esposa i el Resident general francès han sortit de Fez aquest matí per tal de tornar a Tetuan i a Rabat, respectivament. — Fabra.

A PERSIA

S'ha incendiat el Parlament

Teheran, 10. — A primera hora de la tarda s'ha declarat un violentíssim incendi al Parlament.

Malgrat els esforços portats a cap per tal de sufocar el foc, fins ara no ha estat possible de dominar-lo.

No es tenen més notícies sobre el sinistre. — Fabra.

A FRANÇA

Un bloc a favor dels obrers parats

Paris, 10. — Dos-cents diputats pertanyents tots a partits polítics d'esquerra han constituït un grup parlamentari en defensa dels obrers en atur forçós. — Fabra.

Els delegats de l'A. C. d'E. a París

Paris, 10. — Avui han estat rebuts al Foment Català els senyors Muntanyola, Sorjús, Amorós i Sant Salvador, de l'Asso-

ciació Catalana d'Estudiants de Barcelona, que han vingut a París en corporació per dipositar una corona de flors a la tomba del soldat desconegut, com a homenatge als voluntaris catalans que moriren en la gran guerra. — Fabra.

Una exposició d'escultures de Joan Miró

Paris, 10. — El conegut pintor Joan Miró acaba d'arribar a París per preparar una exposició d'escultura, composta d'obres seves, que s'inaugurarà el dia 18 de l'actual a les Galeries Pierre. — Fabra.

La Casa de Catalunya homenatja el pintor Mompou

Peris, 10. — La Casa de Catalunya ha obsequiat amb un banquet, al qual han concorregut també nombrosos admiradors, el pintor català Josep Mompou, per l'èxit que ha obtingut en l'exposició que acaba de celebrar-se.

Entre els assistents figuraven els senyors Gasó i Pau Planes. — Fabra.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

Conferència de J. Tomàs i Píera a l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana

Ahí, a l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana tingué lloc l'anunciada conferència de J. Tomàs i Píera, que versà sobre "L'Estatut i la constitució interior de Catalunya".

Féu la presentació del conferenciant el president de l'esmentat Ateneu, el qual amb encertades paraules remarquè la preparació de l'orador i la seva decidida intervenció en el moviment del mes de desembre passat.

Tot seguit Tomàs i Píera entrà de ple en la dissertació, examinant profundament els projectes de constitucions que s'han fet a Espanya. Singularment estudià el projecte de Constitució federal promulgat per Pi i Margall i els seus homes. Amb aquest motiu s'estengué el conferenciant en comentaris dels diferents conceptes de Federació: conceptes que es poden reduir a tres: el promulgat per Bakunin, el de Proudhon i el d'Hamilton, pròpiament nordamericà. Aquesta darrera concepció del federalisme — indicada pels països nous i sense masses complicacions històriques — serví de bon tros per estructurar el repetit projecte de Pi i Margall. Després lloà l'esperit del gran polític, que no sols era català, sinó que fins era catalanista, avançant-se al seu temps, com tots els genis. D'ací anà derivant les seves paraules fins a parlar de Valenti Almirall, que portava el seu catalanisme més enllà encara que el mateix Pi i Margall. Amb breus paraules, però amb ampla concepció, suscità el significat de les Bases de Manresa, que definí a uns polítics com a netament catalanistes, i nasqué una política de dreta o d'esquerra, però abans que tot nacionalista.

Palasant el seu coneixement de la matèria, assabentat als oients d'una sèrie de dades i converses relacionades amb la celebració del Pacte de Sant Sebastià.

Parlant de l'Estatut digué que la República té vuit mesos de vida. Durant aquest temps s'han produït molts esdeveniments que han posat molts homes a favor i contra d'ella. Nosaltres els catalans sols ens resta un camí, el guiatge del qual ens el mostrarà una lleugera comparació entre les malifetes obtingudes de la Monarquia i els beneficis rebuts de la República.

Parla de la votació de la Constitució i es refereix a uns comentaris que l'Esquerra havia fet sobre el fet que els regionalistes no la votessin; en aquests punts, però, l'Esquerra Republicana no pot dir gaires coses, puix que dos dels seus diputats, Samblancat i Franco, l'han deixat de votar.

Després de lloar l'argument la personalitat d'Alcalá Zamora, que tant relleu obté aquests dies després d'aprovar-se la Constitució, féu veure la importància que per a nosaltres tindrà la futura Constitució interior de Catalunya, segon grau que s'equivalgui a la propera aprovació de l'Estatut.

Digué que el Partit Catalanista Republicà avui com sempre és la mateixa cosa, els mateixos homes que en la seva permanència han palesat el seu desinterès personal a la vegada que l'interès que senten envers Catalunya.

En acabar escollí una llarga ovació. El Dr. Vivanco reprengué la paraula per manifestar que amb aquesta conferència es clou el cicle que amb tant d'èxit ha portat a terme l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció. Corts Catalanes, 589, principal. Abans cap de quaranta-vuit hores de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Baró, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores cap de quaranta-vuit hores.

conegut. Ha afegit que estava molt enfadat amb motiu dels actes que se celebraran demà, i que no tenia cap notícia política.

El senyor Azúa ha marxat a la Presidència, acompanyat del director general de Seguretat, el qual havia estat al palau de Buenavista, per tal de conferenciar amb el president.

Parlant amb els periodistes ha dit el senyor Galarza que havia presentat la seva dimissió amb caràcter irrevocable.

Ha dit també que ignorava que hom l'hagués proposat per a ocupar l'ambaixada d'Espanya a Washington, i en cas que existís tal proposició, s'ho pensaria molt detingudament abans d'acceptar.

Ha acabat dient que la seva conversa amb el president no havia estat política, sinó relacionada amb els actes que se celebraran amb motiu de l'elecció de President de la República.

El cap del Govern ha rebut a la Presidència els moros notables que han arribat a Madrid per tal d'assistir a la presa de possessió del President de la República.

Els radicals-socialistes han pres l'acord de ratificar la confiança al Govern actual

Madrid, 10. — El ministre de Foment ha preguntat als periodistes quines novetats hi haviessin, i aquests han dit que l'Aliança de forces republicanes era la notícia més important del dia, perquè constituïen el grup més nombros de la Cambra, i això podria ésser una solució per a la crisi.

El senyor Albornoz ha contestat que no era el més important aquesta unió de forces, sinó el que pensessin en relació amb la futura composició del Govern.

Per altra part, tampoc seria el grup més nombros, per quant si s'unien els socialistes i la minoria radical-socialista, la majoria seria d'aquesta. Jo crec, però, que no és el moment d'entaular pugilats sobre quins són més o menys. El que a tots patriòticament interessa és arribar a la solució més convenient a la República, car per damunt de tot hi ha el règim; i espero que així succeeixi.

El ministre s'ha estranyat de les referències que publica la premsa sobre la reunió celebrada ahir per la minoria radical-socialista. No m'explico què pogué comunicar-la. En la reunió hi hagué un extens canvi d'impressions sobre tots els problemes, però els acords foren unànims. Un d'ells fou el d'aconsejar que es ratifiqués la confiança a l'actual Govern, i de no ésser així, es formés una altra concentració anònima. Per altra part, tampoc és cert que a la minoria hi hagi discrepàncies de cap mena. Estem tots d'acord en apreciar les possibilitats futures, i a vegades es produeixen discrepàncies entre nosaltres. Es discuteix amb vivacitat, però sempre els acords són unànims.

La minoria catalana es declara en pro d'un Govern de concentració parlamentària

Madrid, 10. — La minoria catalana, en acabar la seva reunió d'ahir, ha facilitat la següent nota:

S'ha reunit la minoria catalana, composta pels partits Esquerra Republicana de Catalunya i Unió Socialista de Catalunya. Han coincidit totalment en l'apreciació del moment polític. S'ha acordat que continuïn a Madrid tots els diputats de la minoria fins que es resolgui la crisi, encara que no hi hagi sessions al Parlament, constituint-se en sessió permanent, tan aviat com dimiteixi el Govern, per a seguir atentament el desenvolupament, la tramitació i la resolució de la crisi.

En la reunió s'ha apreciat que es creu convenient per als interessos de la República un Govern de gran concentració parlamentària, la finalitat del qual per a la minoria és l'aprovació de l'Estatut català, ja presentat a la Cambra; i a més el compliment de tots els altres compromisos revolucionaris, sense excloure les lleis complementàries de la Constitució.

Va rebre la minoria la visita de l'Acció Republicana, presidida pel senyor Martínez Barrios, que donà compte dels acords presos en la seva sessió d'ahir, en ratificar tots els grups la seva Constitució, i acordant solidaritzar-se amb tots els altres grups republicans, sense que aquest acte signifiqués cap insinuació respecte l'actuació de cap dels per al succés.

El senyor Macià correspongué cordialment a la salutació i pregà que transmetés al grup d'Acció Republicana el desig de la minoria catalana de col·laborar lleialment a la lloba de consolidació del règim, sempre dintre de la seva significació catalanista i d'esquerra.

La visita de la comissió de l'Aliança Republicana a les altres minories

Madrid, 10. — La Comissió nomenada pel l'Aliança Republicana per a visitar les altres minories republicanes la componen els senyors Martínez Barrios, Coca i Arauz. Visitaran primerament els radicals-socialistes i després l'Esquerra catalana. A la primera entrevista donarà compte als republicans socialistes dels acords presos per l'Acció Republicana en la sessió d'ahir.

L'entrevista fou molt cordial i afectuosa. Els radicals-socialistes expressaren llur viva complaença pels pro-

pòsits dels grups que formen Acció Republicana.

— Llavors hi haurà un Govern de concentració republicana? — digueren els periodistes.

— Això — contestà el senyor Martínez Barrios — és qüestió del President de la República.

L'entrevista amb la minoria catalana fou breu. El senyor Macià, així com els altres diputats de la minoria, agraiïren la visita i es congratularen de la unió entre els grups republicans per a garantir i servir la República. Digueren que ajudaran a tot Govern que es formi per a servir Espanya i la República.

— Llavors el senyor Coromines anirà al ministeri d'Economia? — Això és el que jo no puc dir — contestà el senyor Martínez Barrios.

El Sr. Galarza no creu que l'Aliança arribi a disposar d'una majoria

Madrid, 10. — Als passadissos del Congrés s'ha estat discutint, aquesta tarda, l'acord recanat en la reunió dels partits que constitueixen l'Aliança Republicana. Com és natural cadascun jutjava l'acord amb arranjament a la seva peculiar posició política, i per això els radicals-socialistes deien que aquest acord calia perquè els ministres republicans no estiguessin a disposició de les circumstancials opinions dels grups.

Un dels diputats presents en un dels grups que es formaren al saló de conferència, insistí que els republicans tractaven d'excloure del Govern els socialistes. El director general de Seguretat replicà:

— Per molta amplitud que abasti l'Aliança no comptarà amb majoria per a governar.

— I amb els radicals-socialistes?

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

Creació dels tribunals d'urgència i dels consultoris jurídics gratuïts

Madrid, 10. — A dos quarts de quatre han començat d'arribar els ministres al Congrés per reunir-se en Consell.

Manifestacions dels senyors Domingo i Nicolau d'Oliver

Madrid, 10. — Un grup de periodistes s'ha situat a l'entrada del despatx ministerial, on els ministres anaven a reunir-se en Consell, per interrogar-los.

Marcel·lí Domingo ha estat interrogat sobre la impressió que li havia produït la reunió d'ahir de la minoria catalana, i ha contestat que, encara que no hi havia assistit, la seva impressió era excel·lent.

Els periodistes han preguntat al senyor Nicolau sobre les raons que havien motivat la reunió del Consell d'ahir, i ha contestat que com que demà no podrien celebrar-lo es reunien avui per ultimar diversos assumptes que havien quedat pendents en el darrer Consell.

Un altre periodista li ha preguntat si la reunió seria per tractar de la crisi, a la qual cosa el ministre ha contestat dient que el Consell no tenia importància política.

— Què us han semblat els acords de l'Aliança Republicana?

— Molt bé.

— I quina actitud adoptareu?

— Nosaltres solament formem minoria unida en la qüestió de l'Estatut, i no cal dir que prestarem suport al nou Govern.

— Quin sector de la Cambra té per a vosaltres més simpatia?

— Sobre això ens reunirem i prendrem acords.

A les cinc continuaven els ministres reunits en Consell.

La nota oficial

Madrid, 10. — A dos quarts de sis ha acabat el Consell. El primer de

— Tampoc; encara que el grup arribés a sumar-se, l'Aliança només comptaria fins a vint vots, és a dir, que no arribaria a disposar d'una majoria.

Finalment manifestà el senyor Galarza que amb aquestes forces no es podia governar.

Sembla que els socialistes no refusarien de col·laborar amb l'Aliança

Madrid, 10. — Per referències autoritzades se sap que, com a conseqüència de la reunió de l'Aliança Republicana, aquesta està decidida a formar Govern, per a la qual cosa requerrà la col·laboració dels socialistes. Aquests no tenen inconvenient en prestar-la, però els ministres socialistes creuen que el nou Govern ha de tenir una gran majoria republicana i per a facilitar aquest propòsit algú d'ells deixarà la cartera, sense que això vulgui dir que deixin de suportar el Govern que es formi.

Pel que respecta als radicals-socialistes, s'ignora quina ha d'ésser llur intervenció al futur Govern.

Però el senyor Bujeda considera els socialistes deslliats de tot compromís

Madrid, 10. — Els radicals-socialistes i socialistes segueixen mostrant-se hostils a l'Acció Republicana.

El Sr. Bujeda deia: "S'ha vist la maniobra i ens considerem per això deslliats de tot compromís. Anirem a la lluita."

Alguns socialistes han dit que no han votat el Sr. Alcalá Zamora per les seves tendències religioses.

sortir ha estat el senyor Albornoz, el qual no ha fet cap manifestació. La resta dels ministres han dit que el Consell no ha tingut caràcter polític, puix que s'havien limitat a despatxar els expedients que figuren en la nota oficial.

El d'Instrucció ha lliurat als periodistes la següent nota oficial:

Justícia. — Han quedat aprovats dos decrets: l'un, creant els Tribunals d'urgència, i l'altre, creant consultoris jurídics gratuïts a Madrid, Barcelona i Sevilla.

Comunicacions. — S'ha aprovat un projecte de decret declarant il·legal l'adjudicació, organització i relacions dels serveis de la Telefonia.

Instrucció pública. — Un decret creant a Ronda i al Ferrol dos grups escolars amb els noms de Giner de los Rios i Pablo Iglesias.

Nomenant el senyor Josep M. Ogadoy director tècnic del Centre d'Estudis Històrics d'Amèrica creat a la Universitat de Sevilla.

Un altre modificant els paràgrafs segon i tercer de l'article 48 del reglament pel qual es regeix l'escola d'Arquitectura.

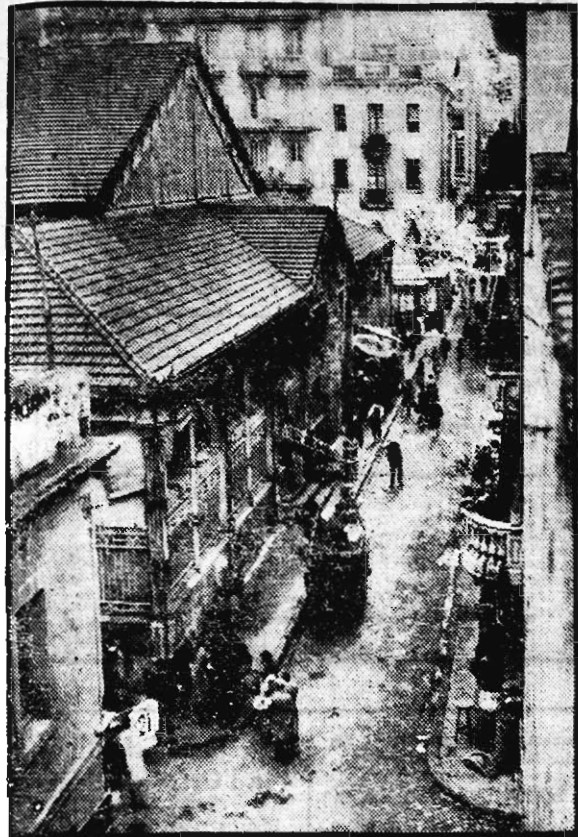
Ampliant fins al dia 24 el termini perquè els funcionaris d'aquest ministeri puguin presentar sol·licituds d'acord al que estableix el decret de 28 d'octubre darrer.

Aprovant l'expedient de construcció d'un edifici per a Acadèmia de la Història.

El cap de policia de Barcelona substituirà el senyor Galarza

Madrid, 10. — Es dona a conèixer que el senyor Galarza serà substituït en la direcció general de Seguretat pel cap superior de policia de Barcelona senyor Menéndez. Aquest nomenament es farà amb motiu de la provisió d'alts càrrecs quan es constituïxi el nou Govern.

El Mercat de la Llibertat, de Gràcia

Una de les entrades del mercat de la Llibertat, de Gràcia

COLMADO TICO

Pes exacte :: Mida exacta :: Benet i Mercadé, 1
Plaça Llibertat (Gràcia) Barcelona :: T4lèfon 7 815

Mantegues : Fiambres
Conserves. Torrefacció diària de Cafès
Xampanyes, Vins i Licors

El mercat més antic de Gràcia

Seria cosa difícil d'esbrinar l'origen del mercat que l'antiga vila de Gràcia té establert a la Plaça de la Llibertat. No ens referim pos a l'edifici d'ara, sinó a l'edifici d'abans, el qual avui és descau-
dellu les transaccions limitades a la venda al detall. Aquest fou construït l'any 1896, de manera que l'establiment oficial d'aquest mercat data de trenta-cinc anys. No és un termini de vida gaire llarg. No obstant, abans que el Municipi de Gràcia es decidís a construir l'actual edifici, la Plaça de la Llibertat era ja un mercat real, amb tants o més atributs que el d'avui.

Avui, el mercat està establert dins de totes les condicions que requereix una organització moderna: bon servei higiènic, cambra frigorífica, llibertat de moviment dels venedors. Però antigament, quan el mercat es feia d'una manera oficiosa i a l'aire

Ha perjudicat considerablement el Mercat de la Llibertat l'haver llevat les marquesines exteriors, sota les quals se situaven una sèrie de venedors de gran nombre de vitualles i objectes de pagès, com l'arrop, per proveir-se dels quals calia anar precisament a la plaça que li dona el nom. Aquesta circumstància atreia un contingut considerable de compradors de tots els indrets de Barcelona, que un cop situats a la plaça de la Llibertat, se sentien temptats de proveir-hi.

Aquest no és pas un fenomen estrany. Si la curiositat feia entrar compradors a la plaça, la temptació de veure el peix fresc, de diverses procedències, la verdura tendra i les bones condicions de la carn, que han concedit al Mercat un crèdit tradicional, feia que el comprador no se n'anés de buit.

vei. Els quatre-cents vint-i-tres llocs estan degudament repartits a proporció dels articles que hi són en venda, i molts d'ells atesos per nenes de Gràcia, la qual cosa vol dir que estan bé i bellament atesos, puix és cosa prou coneguda de tothom que la barriada de Gràcia conté beu-
tats femenines en gran abundància.

Amb tots aquests elements, el Mercat de la Llibertat pot vèncer molts contratemps i sostenir el seu tradicional prestigi. No hi fa res que s'hagi vist minvat per la suspensió de la venda a l'engros; no hi fa res que hagin estat dispersats els especialistes exteriors, ni que els venedors ambulants empenyin els carrers al voltant de la plaça, ni que el Mercat d'En Galvany hagi dividit el públic. El Mercat de la Llibertat atén una necessitat real i no hi ha contingència de cap ordre capaç d'inferir-li un mal de mort.

Ara, que, com hem dit abans, caldria que el Municipi de Barcelona es mostrés disposat a col·laborar amb el personal lligat estretament amb la vida d'aquest Mercat, l'esforç del qual és ben digne d'elogi i mereix una mica d'atenció. Insistim en aquest extrem perquè una atenció d'aquest ordre no representa cap despesa capaç de fer trontollar les arques municipals i l'arranjament de les persianes i els defectes del sostre, ultra representar una utilitat evident per a les persones que diàriament han de passar moltes hores sota d'aquell clos, contribuirien a posar en millor lloc el nom de la ciutat, demostrant que adue les coses d'aparent poca importància són ateses amb bon zel.

GRAN MAGATZEM DE CEREALS LLEGUMS I PATATES

DE

Francesc Alsina

Plaça de la Llibertat, número 22 (Gràcia)
VENDES A L'ENGROS I DETALL

llure, la venda a l'engros li concedeix una importància que avui sota aquest aspecte no té.

D'aquesta situació oficiosa del Mercat de la Llibertat podem, doncs, donar-ne la data de les acaballes. La del començament es perd enllà dels anys i obeix a la necessitat que han tingut els homes de tots els indrets de cercar un lloc d'intercanvi comercial, i a Gràcia el lloc escollit espontàniament per aquells que tenien necessitat d'adquirir i de vendre els respectius objectes, especialment la minestra, va ésser la Plaça de la Llibertat. Per aquesta raó es fa difícil donar una dada exacta de l'antigor real del mercat gracienc.

Els venedors graciencs no han guanyat res amb l'oficialitat de la plaça de vendre. Quan la vila de Gràcia va ésser incorporada a l'ample cos que constitueix la gran urbs barcelonina, es pot afirmar que va rebre un cop considerable. En dependre del Municipi barceloní, el Mercat de la Llibertat s'ha tingut en un estat d'abandó que si no hagués estat la bona voluntat de la direcció del veterinari, del personal i dels mateixos venedors, avui potser faria llàstima.

Diem això perquè realment contrasta l'estat del trespall amb l'estat en què es troba la part alta, on les persianes es veuen desgañades, tortes i mig destruïdes, i quan plou cau més aigua a dins de la plaça que no pas a fora, i és constant el perill d'un incendi en dies de vent, que les persianes topen amb els cables elèctrics de l'exterior.

COMERÇ de FRUITES I VERDURES

de

Sebastià Fargas

Mercat de la Llibertat
Taules núms. 46-47 i 401 bis

"Tot per la dona"

Bisuteria Mitges
J. FORTEZA
Perfumeria Novetats
Cigne, 10 (prop del mercat) BARCELONA (G.)

El Mercat de la Llibertat de Gràcia conté actualment quatre-cents vint-i-tres llocs, una cambra frigorífica i un excel·lent servei de veteri-
nària, garanties evidents de bon ser-

GALCATS DE TOTES MENES
DE
MIQUEL CERVERA
La casa més econòmica
de Gràcia
Plaça de la Llibertat, 18

Importantíssim Magatzem de Llegums, Cereals i Patates Casa establerta des de l'any 1820

DE

JOAN PUJOL
PLAÇA LLIBERTAT, 16
GRÀCIA

MAGATZEM DE PATATES LLEGUMS I CEREALS

DE

Joan Ferrer

Plaça de la Llibertat, número 11
Telèfon 74875 (Gràcia)
VENDES A L'ENGROS I A LA MENUDA

CANSALADERIA "LA VALLESANA"

DE

JOAN BARBANY

Especialitat en llards, pernills i embotits
Plaça de la Llibertat, número 2
Sucursal: Mercat de la Llibertat, taula número 107
BARCELONA (Gràcia)

POLLERIA "LA MODERNA"

OUS A L'ENGROS I A LA MENUDA

JAUME OLIUS

SERVEI A DOMICILI

Plaça de la Llibertat, 19 Telèfon número 71942
Taules 10 - 14 - 208 - 209 - 216

Vila i Banyeras, S. L. abans ANTIGA CASA PEREZ

Plaça de la Llibertat, 15, i Colondrina, 1 ★ ★ Telèfon 78724
FUNDADA L'ANY 1869
Gran stock de flassades de llana MATRIMONI, des de 14'75 ptes.
Llanes fantasia per a vestits i abrics de senyora
Bonic assortiment en franelles i velluts de novetat
ESPECIALITAT EN EDREDONS
ARTICLES CLASSICS I DE DOL SEMPRE GENERES D'ACOSIO

Sindicat d'Iniciativa

En la darrera sessió celebrada per la Junta Directiva de la Societat d'Atracció de Forasters d'aquesta ciutat, sota la presidència d'En Marian Rubió, foren presos els següents acords:

Admetre com a soci numerari de l'entitat En Jeroni Campi, hostaler barceloní; cooperar, com tots els anys, al millor èxit de la festa organitzada a benefici del Sindicat Professional de Periodistes; correspondre al convit fet a l'entitat per la revista "Liceum" de col·laborar al número extraordinari dedicat al nostre Gran Teatre; prendre en consideració la petició del patrocini de la Societat feta pels organitzadors de la I Exposició de Turisme, que té de tenir lloc en aquesta capital,

igual que la reinter a una pel·lícula de Núria, projectada per "Documental Film"; contribuir amb un donatiu a la celebració del II Concurs de Dibuixos a la ploma "La Masia Catalana", organitzat pel Centre Excursionista "Tagamanent"; abstenir-se d'intervenir en l'afar de la desviació de la carretera que passa pel Vendrell, en vista dels oposats parers recollits per la Societat i de la intervenció del senyor Governador civil d'aquella província, i oferir-se a l'Associació del Magisteri Particular de Catalunya i Balears, amb motiu del Congrés que tindrà lloc a Barcelona els darrers dies de l'any.

Per la Secretaria General fou donat compte d'haver estat atorgat a la Societat el Diploma de Cooperació a l'Exposició de Barcelona; de la bona disposició del senyor Alcalde per a facilitar la visita gratuïta

deis Museus i Palau de Pedraïdes un dia feiner per setmana, cosa demandada per la Societat; de la reproducció de l'article del mestre Georgesco dedicat a Barcelona i publicat a la Revista per part de l'important diari "El Relator", de Calí (Colòmbia); d'haver estat feta efectiva la subvenció anual corresponent a l'Atracció d'Arenys de Mar i de les comunicacions rebudes dels Delegats de la Societat a Mònaco, Nova York, Santiago de Xile i Sagua la Grande (Cuba), relacionades amb la seva respectiva actuació.

La Junta Directiva prengué nota d'interessants detalls d'organització de la Conferència Europea de Turisme, que tindrà lloc a Niza el mes de maig vinent, i a la qual ha estat especialment convi'tada.

— Havent encarregat la Presidència de la Societat d'Atracció de Fo-

rasters al Delegat de l'entitat a Madrid, de gestionar prop del senyor President del Consell de Ministres diferents assumptes d'interès palpitant per al turisme i relacionats amb aquesta ciutat, fou aquell representant amablement rebut pel senyor Azafra, el qual, una volta assabentat dels motius de la visita, va dir que s'ocuparia personalment de les peticions formulades per la Societat i donaria ordres per tal que en ço que fos possible, quedessin complerts els desigs de Barcelona.

L'Atracció de Forasters, davant el fet que el senyor Azafra ha complert amb rapidesa el seu oferiment, no pot menys d'agrair-li públicament l'interès demostrat per les coses del turisme, en resoldre tot seguit coses peremptòries que abans haurien estat objecte de llarga tramitació.

SOLER I TORRA G

BITLLETS

Francescos, 47'05 per 100.
Anglesos, 40'40 pessetes.
Italians, 62'25 per 100.
Belgues, 168'35 per 100.
Suïssos, 233'40 per 100.
Portuguesos, 0'38 pessetes.
Alemanya (Reichsmark), 2'87 ptes.
Austria (Schilling), 1'35 pessetes.
Txecoslovàquia, 35'50 per 100.
Holandesos, 4'75 pessetes.
Suecía, 2'20 ptes.
Noruega, 2'20 ptes.
Dinamarca, 2'20 ptes.
Finlàndia, 19 per 100.
Romania, 6'70 per 100.
Bulgària, 7 per 100.
Turquia, 4'95 pessetes.

Granja Torruella

de

Francesc Estragués

Taula núm. 1 Telèfon 21283

Estats Units: 12'09 pessetes.
Canadà, 10 ptes.
Argentinians, 3'05 ptes.
Uruguaians, 4'65 pessetes.
Xilens, 1 pesseta.
Brasilers, 0'56 pessetes.
Boliviàns, 2'25 pessetes.
Colombians, 2'60 pessetes.
Peruans, 28'50 pessetes.
Argelins, 46'80 per 100.
Egipte, 40'50 pessetes.
Venezuela, 230 per 100.

O R

Alfons: 230 per 100.
Unces: 230 per 100.
4 i 2 duros: 230 per 100.
1 duro: 11'50 pessetes.
Isabel: 231 per 100.
Francs: 230 per 100.
Lliures, 56 ptes.
Dòlars: 11'90 pessetes.
Cubà: 11'80 pessetes.
Mèxic nou: 231 per 100.

ASSOCIACIÓ NACIONAL DE RADIODIFUSIÓ

UN EXIT DE RAPIDESA DE L'EMISSORA RADIO ASSOCIACIÓ

El dimarts, amb motiu de la informació del partit de futbol entre els equips d'Espanya i Anglaterra, Radio Associació fou la primera emissora que donà el resultat definitiu de l'esmentat partit, degut al servei excel·lent d'informació de què disposava, amb el seu desig de complaure tots els ràdio-oients de Catalunya.

RADIO EXCURSIONISME D'E.A.J.-15

Atenent les nombroses indicacions que li han estat fetes, Radio Associació estableix una Informació Catalana d'Excursionisme, que es radiarà tots els divendres, a tres quarts de nou del vespre, amb dades de l'estat del temps als diferents indrets de Catalunya, freqüentant pels amants de l'excursió a muntanya.

A més, s'informarà tots els ràdio-oients de Catalunya del gruix de neu existent a les muntanyes catalanes i es comunicaran les notes dels serveis de transports i comunicacions, amb les previsions meteorològiques del temps.

RETRANSMISSIONS RADIO BARCELONA

Avui, divendres, a les 22:30 retransmetrem des del teatre Còmic, el primer acte de la revista de gran èxit "Las Leandras", del mestre Alonso.

Emissions nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIÓ E.A.J.-15

Emissió femenina
12:00: Obertura de l'emissora. Carillon.
Full del Dia (Comentari femení).
12:05: El disc de moda.
12:10: Curs de cuina pràctica. Els dos plats de cuina.
12:20: Conversa femenina.
Recomanacions profitoses per a la llar.
Receptes de cuina.
12:25: Secció de consultes. Tancament i respostes sobre qualsevol qüestió relacionada amb la dona.
Borsa i economia de treball.
12:30: Radiació de discos que les senyores ràdio-oients hagin sol·licitat per escrit.
12:45: Fi de l'emissió femenina.
Emissió de sobretaula
El trio de Radio Associació, alternant amb música variada en discos, interpretarà el següent programa:
12:45: "Gitanos", Astòria i Prometeo (pas-doble); "Reverie", Bonincontro; "En el molino", Gillet; "Noche de D'Ambrósio"; "Madame", Christine (fantasia); "Minuetto", Bosc.
14:00: Hora exacta.
"Hamlet", Thomas (fantasia); "Rosa de Sevilla", I. Moles (pas-doble).
14:30: Fi de l'emissió.
Emissió de tarda
17:00: Obertura de l'emissora. Carillon. "Marx".
17:05: Curs radiat de Gramàtica Catalana, a càrrec del professor Emili Valls Vidal, de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana.
17:15: Música variada en discos. Selecció d'operes, operetes, sarsueles, cançons i ballables.
17:30: Informació i notes oficials de l'emissora.

Continuació de la música variada en discos.

18:00: Hora exacta. Carillon.
Emissió Ràdio-benèfica
18:05: Emissió del primer número de "Caritat", pàgina bi-setmanal radiada de Radio Associació, que conté interessants articles i treballs de coneguts escriptors i personalitats catalanes.
18:10: Ràdio-benèfica a favor del tuberculós pobres.
18:15: Música en discos.
18:20: Llistes de donatius per a diferents institucions benèfiques, hospitals, asils i cases de benèfica.
18:25: Treballs literaris i recital de poesies d'autors catalans.
18:30: Radiació de discos sol·licitats pels protectors de l'emissió ràdio-benèfica.
19:00: Fi de l'emissió ràdio-benèfica.

Emissió de nit

20:00: Obertura de l'emissora. Carillon.
L'orquestra de Radio Associació interpretarà:
"Malvaloca", Demon (pas-doble).
20:10: El disc del ràdio-oient. Radiació de discos que els senyors ràdio-oients hagin sol·licitat.
20:15: Canvis de valors i moneda. Breu informació de la Borsa.
20:20: "Boriska", F. Payas (selecció).
20:30: Curs elemental de francès, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, donat per les Escoles Massé, a càrrec del professor nadiu Mr. Martin.

Clarion RADIO

SUPERHETERODDI
98 per cent de puresa de to

20:30: Curs d'Història de Catalunya, a càrrec de Palestra, pel professor A. Palau.
20:40: "Nit d'estiu", Ladvia (vals lent).
Informació catalana d'excursionisme
20:45: Dades de l'estat del temps als diferents indrets de Catalunya, freqüentant pels excursionistes.
Indicació dels gruixos de neu existents a les diferents muntanyes catalanes.
Notes informatives dels serveis de transports i comunicacions.
Previsions meteorològiques i altres detalls d'interès per als esportius.
20:55: Fi de la informació d'excursionisme.
21:00: Reportatge microfònic, a càrrec del publicista Octavi Saltor.
21:10: "Primeres flors", Kockert.
21:30: Canvis de darrera hora de café, sucre, cacau, moreno, cautxú. Breu impressió del mercat.
XXII Concert selecte
per l'orquestra de Radio Associació.
"Fantasia obertura", Fauchey;
"Nocturn", D'Ambrósio.
22:00: Hora exacta.
"Etienne Marcel", Saint-Saens (scite); "Luccia di Lammermoor", Donizetti.
22:30: Fi del Concert selecte, per l'orquestra de Radio Associació.
22:35: "El pardal", Pep Ventura (sardana); "Flamenguera", Urmeneta (pas-doble).
23:00: Fi de l'emissió.

UNION RADIO BARCELONA

EAJ.-1 (349 m.)
7:30 a 8: Primera edició de "La Palabra" (diari parlat de Radio Barcelona).
8 a 8:30: Segona edició de "La Palabra".
11:00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya.

lògic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

Sobretaula

19:00: Sessió de música lleugera, en discos.
19:30: Concert pel Sextet de Ràdio Barcelona: "Ràdio Barcelona", marxa (J. Torrents); "El jurament", selecció (J. Gaztambide); "Zortzico" (I. Albéniz); "Jardines de la Alhambra" (J. M. Torrents).
14:00: Informació teatral.
Audició de disc. selectes.
Secció cinematogràfica.
14:30: Continuació del concert.
"Solo de violí del ballet Sylvia" (L. Delibes); "Al fin solos", selecció (F. Lehar); "Lament" (de E. Grieg); "Vals dels aprenents", de "Els mestres cantaires" (R. Wagner).
14:50: Borsa del Treball d'E.A.J.-1.
15:00: Sessió radiobèfica, organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciaris d'Espanya, amb discos escollits.
16:00: Fi de l'emissió.

Tarda

19:00: Concert pel Trio de Ràdio Barcelona: "Rarewell, boy!", melodia per a violoncel (Smetsky); "La Traviata", selecció (de G. Verdi); "Nocturn en re bemoll" (F. Salvat Vilaseca); "Primavera" (E. Grieg).
19:30: Cotitzacions de monedes.
Sessió femenina. Emissió del número 74 de "Radiófemina". Periòdic

UNICAMENT

AL

trobareu l'espectacle divertidíssim que cerqueu...

en una opereta bufa, amb

Lillian Roth
Es un film Paramount
Avui, estrena

ther); "Besa", serenata (Camacho); "Las cvestigadoras", xotis (Alonso); "Marquesa galante", vals (de Monzonis); "El Niño de la Palma", pasdoble (Celda i Lletor).
14:55: Tancament de monede i canvis.
15:00: Tancament de l'estació.
Tarda
18:00: Audició variada.
19:00: Tancament de l'estació.

Nit
21:00: Obertura de l'estació.
Notícies buratiles.
Mercats agrícoles i fruiters.
21:15: Plàtica literària, per Alf. ferber.
21:30: Concert de violí, per Josep Ferriz. "Concert en mi menor", primer temps violí sol (Mendelssohn); "Gavota" (Bach); "Himne al sol" (Rimsky-Korsakoff); "Romanso en fa" (Beethoven); "Jota aragonesa" (Saraste).
Notícies. Servei directe de Unió Radio Valencia.
23:00: Tancament de l'estació.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA.—Torre Eiffel, 1.445 m.
20:30: "Una soirée a la sous-prefecture en 1900".
Ràdio París, 1.725 m.: 20:45: Ràdio teatre: "Le Vieil Homme de Montreux"; 22 h.: Discos.
Tolosa, 392 m.: 20:15: Opera còmica; 21: Retransmissió del Café dels Americans; 23 h.: Cançons; 23:30: Orquestra simfònica.
Estrasbourg, 345 m.: 20:30: Concert instrumental.
Bordeus, 508 m.: 20:30: Concert de música variada.
Alger, 362 m.: 20:30: Concert amb el concurs dels solistes de l'orquestra simfònica de l'estació; 22:00: Retransmissió del concert dansant del Casino Municipal d'Alger.
ALEMANYA. — Longenberg, 473 metres: 20:05: "Vasantasena", drama hindú, amb música d'Ebert; 21:15: Música variada.
ANGLATERRA. — Nacion, 1.554 i 355 m.: 21:20: "Julii Cesar", tragèdia de Shakespeare; 22:30: Ball.
AUSTRIA. — Viena, 517 m.: 21:15: Música de ball.
BELGICA. — Brusselles, 508 m.: 20:00: Concert vocal i instrumental.
HONGRIA. — Budapest, 550 m.: 20:45: L'orquestra de Tziganes Charles Bura.
ITALIA. — Milà, Torí, Gènova, 501 i 273 m.: 20:25: Música de cambra; 22:00: Diari radiat.
Roma, Nàpols, 441 m.: 20:00: "Baccio", opereta de Suppl.

Noticiari de Ràdio

LA RADIO A GRECIA

Els que en aquests darrers temps han seguit el constant augment d'oients de ràdio a tots els estats europeus, restaran admirats en saber que encara hi ha països al continent que no tenen radiodifusió. Albània i Grècia no tenen encara cap emissora. Co d'Albània podria

explicar-se perquè es tracta d'un territori petit, amb una població disseminada i poc instruída, per la qual cosa no es sent la manca de la radiodifusió. Demés, Itàlia i Jugoslàvia estan tan prop que els ecososos aficionats poden quedar satisfets amb les estacions dels països veïns.
Respecte a Grècia, la situació no és tan clara a primera vista: és una nació la capital de la qual té més de 300.000 habitants, que té ciutats importants com Salònica, Patras i Cavalla, on hi ha tota la avançada moderna i un desenvolupament intel·lectual molt avançat. I, no obstant, no hi ha radiodifusió.
El nombre de llicències concedides per a la compra d'aparells receptores arriben a prop de 2.000. Per la llicència es paguen 150 dracmes mensuals, equivalent a una cinquanta francs; molt al es comparat amb altres països com Alemanya, per exemple, on es paga dos marcs mensuals. No obstant, a Grècia l'impost era molt més gran anteriorment, de 500 dracmes mensuals. Se suposa que ultra les 2.000 llicències oficials, hi ha moltes altres persones que tenen aparell clandestinament. Els inscrits són, en llur majoria, gent jove, que es de creure que s'han construït ells mateixos l'aparell.
Realment l'elevat impost que ha de pagar l'aficionat per a obtenir la llicència és ja un obstacle per al desenvolupament de l'afició a Grècia; a més, les pertorbacions es produeixen en aquest país amb intensitat i continuïtat desconegudes en altres regions.
Les estacions que millor es reben a Grècia són: Roma i Moravia Ostrava; Budapest, Bucarest i Varsòvia arriben pitjor; Constantinoble, encara que no està llunyana, es rep malament. Viena es la pot sentir quan ho permeten les condicions atmosfèriques. Tolosa se la pot incloure entre les estacions que se senten, puix la majoria de les europees arriben malament o són absolucament la recepció a Atenes, que ha motivat una ordre ministerial de millorar-la. Això prova que les autoritats gregues tenen una actitud justa i benévola per a la radiodifusió. Un greu inconvenient per al desenvolupament de la radiodifusió a Grècia, és la manca d'electricitat a les poblacions rurals, per la qual cosa és difícil l'ús dels receptors.
Malgrat tot, si l'interès per la ràdio és tan escàs a Grècia, no es deu a raons tècniques. Generalment, els grecs que tenen aparells es queden dels programes que reben, perquè estan compostos quasi exclusivament de discos de gramòfon i ells prefereixen més variació i coses d'actualitat. Aquesta és la veritable raó que tenen els grecs per a romandre indiferents en la construcció d'una estació que es veu anunciant des de fa dos anys. En aquestes condicions, és probable que l'onda que el pla de Praga concedí a Grècia, quedi sense utilitzar.

ENCARREC D'UNA OBRA RADIOFONICA
La "Westdeutsche Rundfunk" ha pregat a l'escriptor Albert Ehrenstein que faci una obra radiofònica basada en la seva novel·la titulada "Bandits i soldats".
L'obra radiofònica obre grans horitzons a les que s'han adaptat a la cinematografia.

CINEMA

NOTES OFICIOSES

JA CONEIXEU BORA-BORA?

Qui escolti una vegada en la seva vida el ritme lanchant i ràpid dels timbals polinèsics, qui ha vist les indígenes coronades de flors dantesques, puerils de tan impudiques, en un paisatge incendiari de llum i sota aquest ritme del que cap jazz modern podria revivir el secret, pot en veritat dir que ha estat invitat a participar d'un espectacle únic, d'un

LIDO CINEMA

(Aparells Western Electric)
Diumenge, dia 13
SESSIONS ESPECIALS DE CINEMA PER A NENS
Matinal, a les onze, i tarda, a dos quarts de quatre
Dibuxos sonors, pel·lícules oòmiques, documentals, culturals i de cavallistes
L'explicació de les pel·lícules anirà a càrrec de senyor TORESKY, l'enginyer locutor de Radio Barcelona
Preu únic: UNA PESSETA

espectacle que, sense el miracle de la pantalla, mai hauria tingut ocasió de veure en el curs de la seva existència.
Jove i tot, bella, passió, sota un cel radiant, sobre una terra paradisiaca, lluny de la civilització blanca i les seves corrupcions, heus ací el somni que es fa realitat i que ens invita a admirar sense reserves un Alain Gerbault, un Schoedack, un Van Dyck, un Meriam Cooper, en fi, tots els que coneixen el veritable significat d'aquesta paraula: Partir...
En "Tabú", el darrer film realitzat pel mltanyat Murnau per a la Paramount, podem veure l'amor de Reri i Matali, dos indígenes idealment purs i bells, situats a l'illa de Bora-bora, de la qual ens revela

REVISTA DE CATALUNYA

ADMINISTRACIÓ: MALLORCA, 410 BARCELONA

Preu de subscripció:
Un any 25 ptes. - Un semestre 12'50 ptes.

SUBLETI DE SUBSCRIPCIO

Nome: _____
Adreça: _____
Població: _____
Cobrament per * _____ a _____
(Signatura)

* Indiqui el dia d'enviar per correu o per telegrama

Diada infantil a l'Orfeó de Sans

Dimarts passat, dia 8, diada de la Puríssima, tingué lloc a l'Orfeó de Sans una simpàtica festa dedicada a la mainada.

S'organitzà un concurs de vestits per a nins, i com a resultat d'aquest es proclamà dama d'honor a la nena Joaneta Company, que fou la que, a judici del jurat, confeccionà millor el vestit. Aquesta nena elegí el cavaller d'honor, i amb altres dames i cavallers de companyia i patges, i tot un nombre seguit, compost dels orfanotrofes de l'infant i llurs famílies, a les tres de la tarda s'organitzà una xamisa cavalcada. Una llarga coreografia de breacks, landós i cotxes, precedits per la dama i el cavaller, es dirigí des de l'estatge de l'Orfeó de Sans vers els jardins de Montjuïc. Als vels de les sis, ja de tornada, feia l'entrada triomfal a l'Orfeó l'alegria comitiva.

Tot seguit es portà a cap la resta de la festa literàrio-musical, amb danses, balls, piano, cançons, lectura de poesies la primera part, i concert per l'Orfeó infantil a la segona part. A l'entreacte s'obsequià amb un esplèndid berenar tota la mainada. Felicitem els organitzadors, i molt especialment a Assumpció Munné, professora de l'Orfeó de Sans i directora de l'Infant, anima de la festa.

Ens plau també fer extensiva la felicitació al director dels ballets, danses, Joan Martí, pel bon gust i intel·ligència demostrats, i a la senyoreta Magda Prunera, aules de l'Orfeó, la qual executà admirablement la part de piano de la festa.

L'Orfeó de Sans presta atenció a les necessitats de la mainada, tan poc atesa encara en dies de festa, i procura cercar-li divertiments adequats a llur tendra edat.

"EL CIELO EN LA TIERRA"

El darrer film que ha llançat la Universal és "El Cielo en la Tierra", en la filmació d'aquesta pel·lícula s'invertiren nou mesos, i tota ella és rodada a les vores del Mississipi.
Aquest film està basat en la novel·la "Mississipi", de l'autor Ben Lucien Burman.
Els principals intèrprets són Lew Ayres, Slim Summerville i Anna Louise. Aquesta jove artista és el darrer descobriment de la Universal.

Lido Cinema

(Aparells Western Electric)

AVUI: El film de Jacques Haik, realitzat per René Hervil,

La douceur d'aimer

(La dulzura de amar)

per VICTOR BOUCHER, amb Renée Devillers, Simons Bourdet, Henry Bosc, etc.

Es una exclusiva de Cinematogràfica Almira

Espectacle que, sense el miracle de la pantalla, mai hauria tingut ocasió de veure en el curs de la seva existència.

Jove i tot, bella, passió, sota un cel radiant, sobre una terra paradisiaca, lluny de la civilització blanca i les seves corrupcions, heus ací el somni que es fa realitat i que ens invita a admirar sense reserves un Alain Gerbault, un Schoedack, un Van Dyck, un Meriam Cooper, en fi, tots els que coneixen el veritable significat d'aquesta paraula: Partir...
En "Tabú", el darrer film realitzat pel mltanyat Murnau per a la Paramount, podem veure l'amor de Reri i Matali, dos indígenes idealment purs i bells, situats a l'illa de Bora-bora, de la qual ens revela

LLEGIU

LA PUBLICITAT

PROPA-GUEULA

La marca del prestigi PARAMOUNT

El geni animador no superat P. W. MURNAU

han aconseguit el poema de grandesa homèrica que passarà a la posteritat com un model de bellesa i inspiració cinematogràfica

A mireu-lo al COLISEUM

al saló dels grans èxits espectaculars
Aquesta tarda, a les sis: Sessió especial numerada
Es despatxen localitats per a demà i demà-passat
ES UN FILM PARAMOUNT

ELS ESPORTS

FUTBOL

PRESENTACIO DE L'AMBROSIANA A LES CORTS

Definitivament és un fet la celebració de l'encontre amistós de futbol entre els equips de l'Associació Esportiva Ambrosiana, de Milà, i el F. C. Barcelona, el diumenge que ve a la tarda, al camp de Les Corts. Les Federacions nacionals d'Itàlia i Espanya han atorgat el corresponent permís perquè aquest partit es pugui jugar en la data i lloc esmenats entre els dits equips.

Fa molts anys que el Barcelona anava al darrera d'un equip italià. Podem dir que des de l'any 1928, llavors de la venguda del Torino, que obtingué dos brillants triomfs sobre el Barcelona. Però sempre fou debada. Les invitacions que el Barcelona ha cursat als clubs italians, un any darrera l'altre, no foren mai acceptades. Hom diria que els italians veien en aquelles invitacions un desig del Barcelona de preparar una revenja de les derrotes sofertes pel Torino. I això, d'esser així, podria haver ennuvolat el prestigi del futbol italià, que en uns quants anys s'ha convertit en un dels millors del Continent.

Finalment, però, aquelles gestions han obtingut un èxit. L'Ambrosiana, com hem dit, ha acceptat galantment la invitació i s'apressa a venir a jugar a Les Corts. Vindrà amb l'esperança d'aconseguir un nou triomf per al futbol italià. I per tal que aquest triomf sigui segur, ha conformat un equip formidable, a base de noms prestigiosos, tots els italians. És a dir, que el diumenge el Barcelona se les haurà no pas menys que amb onze internacionals.

Com que es tracta d'un gran esdeveniment, en successives edicions donarem més detalls del partit de referència.

EL PARTIT AMB L'AMBROSIANA SERA DE MITJA DIADA ECONOMICA DEL BARCELONA

Ens comunica el F. C. Barcelona que el partit que el diumenge que ve jugarà contra l'A. S. Ambrosiana, serà de mitja diada econòmica. És a dir, que, existint un acord d'Assemblea general que faculta al Barcelona per celebrar, cada temporada, un partit al seu benefici, nomenat diada econòmica del Club, en el qual tots els socis, per a presència, han d'abonar l'import total fixat per a Tinenta general, la Directiva, aquesta temporada, per a donar una facilitat a llurs associats, ha disposat convertir en dues mitges la diada d'Així, diumenge el socis del Barcelona solament hauran d'abonar l'import de mitja entrada, repetint-se la diada combinada oportunament en un altre encontre a propòsit.

EL PARTIT AMBROSIANA-BARCELONA SCARONS FORMARA PART DE L'EQUIP D'ITALIA

Hem de recordar que el partit entre els primers equips de l'A. S. Ambrosiana i el F. C. Barcelona, que s'ha de celebrar diumenge vinent a Les Corts, ha produït una gran satisfacció entre els aficionats de Catalunya. Pel que sembla, no ha estat cosa fàcil de aconseguir aconseguir contractar l'Ambrosiana. Les gestions fa temps que venien fent-se; més de mitja any. De molt abans, encara, el Barcelona venia treballant per tal d'obtenir l'assagament d'una invasió del mateix Ambrosiana i altres clubs d'aquella península.

L'expedició de l'Ambrosiana arribarà a la nostra ciutat demà al migdia. Entre els jugadors que desplaça aquell club figu a els americans Serrone i De Muri, que són internacionals al seu país.

Entre els socis del Barcelona ha causat molt bona efecte la disposició de la Directiva de dividir en dues mitges la diada econòmica. Així la seva aportació no serà de cinc, sinó de dos, i això, ja que abonan l'import d'una entrada en dues vegades.

Però cal que els socis del Barcelona, junt amb la mitja entrada, que ja poden adquirir a les taquilles del club, presentin, per a entrar al camp, el rebut del trimestre actual.

Tan ben puguin arribar a la nostra ciutat els representants de l'Ambrosiana, aquesta es pensava d'acord amb el F. C. Barcelona per assolir l'arbitre que haurà de dirigir aquest difícil encontre.

LA MUTUA DEL F. C. BARCELONA

De conformitat amb l'acord prenent la darrera assemblea, la Mutua del F. C. Barcelona celebrará reunió general extraordinària per a tractar del servei "intervencions quirúrgiques", el vinent diumenge, a les deu del matí, a l'estatge que el F. C. Barcelona posseeix al Sol de Baix.

L'ASSEMBLEA DE SOCS COOPERADORS DEL F. C. BARCELONA

El F. C. Barcelona celebrará diumenge passat, Assemblea general de socs cooperadors, a l'objecte d'establir el règim de l'entitat, que creua al Club el vincement de la darrera darrera de les cèdules de cooperació. Previsió l'Assemblea el senyor Antoni O'ner.

La sala del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, on se celebrava l'acte, des de molt abans de començar es veia completament plena.

Entre els socis regnà el major entusiasme; i amb motiu d'una proposició incidental, es féu manifest el desig de tornar a les reunions generals amb supressió de l'actual règim de delegats.

L'Assemblea acordà per aclamació crear uns bons reintegrables —que seran els continuadors de les finides cèdules de cooperació fins a la total redempció del camp de Les Corts— en forma i condicions semblants a les d'aquelles, i que, demés seran penyor per als socs cooperadors que durant els deu anys de la vigència no s'els augmentarà la quota.

Com que l'esmentat acord recollia en un altre d'Assemblea general el 3 de març d'aquest any, i és prop el mes de gener, en el qual s'encen els pagaments del camp, el Consell Directiu del Club ha disposat que s'admetin ensenys subscripcions a les oficines de l'entitat per part dels socs no cooperadors, per als quals l'acord no és obligatori, sinó simplement voluntari, i a reserva del que definitivament resolgui l'Assemblea general del Club.

EL BANQUET D'HOMENATGE A VICENTS PIERA

Com era de preveure, l'apat a honor de l'esmentat jugador serà un esdeveniment i es pot assegurar que els comensals seran en nombre creixentíssim i entre ells hi hauran representats la majoria de personalitats esportives de Catalunya i adherides moltes d'Espanya.

Sabem que es fan gestions perquè diumenge, aprofitant l'homenatge que li dediquen els seus amics, sigui lliurada a Vicents Piera la medalla de mèrit que li fou concedida per l'Assemblea de la Nacional.

Contestant preguntes fetes per Clubs forans, la Comissió els fa saber que no sols agrairà les adhesions rebudes, sinó que seran llegides a l'hora del banquet.

Tota la correspondència dirigida a la Comissió organitzadora d'homenatge a Piera, Consell de Cent, 263.

Recordem que el banquet tindrà lloc el diumenge vinent, dia 13, a les nou del vespre, i es pot retirar el tiquet a l'Hotel Orient (Casal Barcelonista), Consell de Cent, 263.

PILOTA BASCA

FRONTO NOVETATS

Ramon i Ugalde, blaus (39) Hernández i Arriola, vermells (40)

Avui de diada de festa a la tarda. Digueu això, no perquè és ni millor ni pitjor que un altre qualsevol; és que no sabem perquè el joc d'Així, diumenge, ja en dia de festa a la tarda.

Des del primer moment, tant els categories com els aquellers s'abocaren als blaus de tal manera, que amb la puntuació igual s'arribaren a oferir 30 a 10. És molt possible que Arriola, en sentir-se tan depreciat, es volgués venjar, i efectua sens dubte l'encontre més complet que li recordem. Llúsim que aquell interès que demostrà tenir dimarts a la tarda no sigui característic d'ell, i llavors podria figurar per dret propi entre els asos del quadre. Hernández, segurament per ésser el segon encontre, acobà una falta de consciència de causa; així i tot feu un bon partit. Dels vençuts, Ramon fougué estona de "miravella", acompanyat d'altres de dispendència. Ugalde, molt voluntariós, tingué molts èxits, i no pogué imposar la seva potent dreta degut a la col·locació dels seus contraris; així i tot hem de convenir que jugà una excel·lent partida.

OROMI

Fa dies que venim observant que les actuacions dels que es diuen segons no solament són encertades, sinó que en moltes ocasions arriben a superar els primers. No podria Clúquito de Vergara donar-los una oportunitat i organitzar algun partit mixt, que creixes que seria molt ben rebut per l'Així. Novament hi hi incidim una Clara i Marquina, parella que ven a ve distingint la diada, contra Eloba i Aizpiri. L'intendent té la paraula.

MOTORISME

La presentació dels nous models Citroën ha estat quelcom sorprenent. Ningú no esperava una exhibició tan completa. Avui es pot dir que Citroën ocupa per dret propi el primer lloc dintre la indústria de l'automòbil. El conductor, el cabriolet, la berlina, el sedan, la conducció interior cicle i set places, tots són representats amb diferents característiques: línia depurada, estabilitat completa, suspensió immobilitat, tot ho assolixen els nous models Citroën 1932.

Per als industrials presenta un camió capaç per a dos tones i mitja, que pot competir amb qualsevol de les diferents marques conegudes, i té l'avantatge d'ésser molt més relaxat de preu. Un tractat amb remolc, d'una potència de cinc tones i mitja, del qual podem dir que és el de major rendiment que coneixem degut al seu peu consum. L'automòbil també hi és representat amb un model de carretera molt còmoda, i cabuda fins a quaranta passatgers. De disabte, a la tarda que s'inauguri l'Exposició fins al moment en què escrivim aquestes ratlles, ha estat, no un èxit, sinó una veritable invasió de públic, tal és l'expectació que han despertat els nous

models i preus Citroën. Els senyors Oriol, Ismael Guanyabens i la dependència de la casa es desvien per a complaure la distingida concurrència, i fan constar des d'aquestes ratlles el sentiment que, per accés d'aglomeració de públic, no puguin tindre'ls com ells voldrien. A les sis de la tarda, mentre duri l'exposició, es projecta la pel·lícula titulada: "Un capítol de la vida moderna", la qual presenta una documentació completíssima del present, el passat i l'esdevenidor de l'automòbil.

ATLETISME

II VOLTA A MONTJUIC DE MARXA ATLETICA

Els elements del Comitè de Barcelona estan treballant activament en l'organització de la marxa Segona Volta a Montjuic. És d'esperar que aquesta superarà la celebrada l'any passat, la qual constituï un veritable èxit.

No dubitem que aquesta prova servirà per reabilitar l'equip blaugrana, el qual diumenge passat sofí veritable contratemps, que ha estat comentat molt vivament entre l'element esportiu.

Són molts ja els marxadors inscrits en aquesta prova, i els organitzadors esperen que el lot que prendrà la sortida superarà de molt el de totes les carreres efectuades.

Per a la propera II Volta a Montjuic de marxa, que celebra el Comitè Provincial d'Atletisme de Barcelona, ha estat assenyalat el lloc de sortida al local del Casal d'Estat Català d'Esquerres, situat al carrer de Francesc Layret (Paralel), cantonada Vilamarí, en el qual local els marxadors hauran de presentar-se a les vuit del matí, i es recorda que la sortida serà donada a les nou en punt.

El recorregut, igual que l'any passat serà el següent: Francesc Layret, carretera de Can Tunis, Passeig Agrícola, Passeig de la Indústria, carrer de les Corts Catalanes, plaça d'Espanya i Francesc Layret.

Continua oberta la inscripció al local del Comitè, cada dia, de set a nou, fins a demà, dissabte.

TENNIS

ELS XVIII CAMPIONATS DE CATALUNYA

ORDRE DE JOC PER A AVUI

A les onze

Pellisser-Coma contra Ros-Julià. Meana-Santacana contra Puig-Crispín.

Senyoreta Chaillu-Tejero contra senyora Maier-Aguiló.

Solà-Escolà contra Wolf-Carbó.

A dos quarts de dotze

Juanico-Durall contra Sastretegui-Puigmartí.

A les dotze

Flequer-Saprisa contra J. i A. Durall.

Pellisser-Coma a Ros-Julià contra Pasqual-Pellisser.

Senyora Herberer-senyoreta A. Fontrodona contra senyoretes Puig-Montuñes.

A les quatre

Puigmartí-Carbó contra Sagrera-Darder.

A les quinze

Puigmartí-Carbó o Sagrera-Darder contra Tejero-Casnovas.

Senyora Webb contra senyoreta Chaillu.

Senyoretes J. i M. Riba contra senyora Ponç-senyoreta Torres.

CONCURS DE NADAL DEL TENNIS CLUB DEL TURÓ

Han estat designats jutge-arbitre d'aquest concurs En Dionís de la

Diumenge, dia 13, a les 2'40

A. S. AMBROSIANA

amb onze internacionals

F. C. BARCELONA

Campió de Catalunya

LES CORTS

Entrada: 2'50 pessetes

Mitja entrada socis del Barcelona: 1'10 Ptes.

Huerta, i adjunts, En Nadal Clarassó i N'Antoni Solà. Són vocals nats del Comitè executiu tots els presidents dels clubs afiliats a l'Associació de Tennis de Catalunya.

Avui comença el termini d'inscripció a aquest concurs, que consisteix de les següents proves de camp:

Individuals senyors, dobles senyors, individual senyoretes, Critèrium i Opinió, i les següents d'avantatge: individual senyors, individuals senyoretes, dobles senyors, dobles senyoretes i doble mixt.

La prova Critèrium és reservada a tots els jugadors dels clubs que componen l'Associació de Tennis de Catalunya, llevat dels de primera categoria.

L'Opinió és reservada igualment als jugadors dels esmentats clubs, llevat els de primera i segona categoria.

A les altres proves poden inscriure's-hi tots els jugadors dels clubs catalans associats.

Les inscripcions han d'enviar-se se abans de les nou del vespre del dia 16. Les rebudes més tard, seran anul·lades.

HIPISME

GESTIONS PROP DEL CONSELL D'AGRICULTURA I RAMADERIA DE LA GENERALITAT: ESTADISTICA ANUAL DEL TURF ANGLES

S'ha creat a la Generalitat el Consell d'Agricultura i Ramaderia, i encara els que el constitueixen hi ha seguit personalitat documentada en les diverses i variadíssimes qüestions a resoldre dintre de Catalunya.

Han estat acoblats tots els calers de la nostra vida nacional en el centre de la terra, amb llur representació al Consell?

Les Societats encoratjadores de la Ramaderia catalana, en les quals hi ha tècnics escrupolosament preparats, ¿enen vot i veu, com a entitats, en aquell Consell suprem?

Ambdues preguntes hom ha de contestar negativament.

Probablement seran cridades les dites entitats per exposar les seves aspiracions i assabentar els consellers dels mitjans a emprar perquè la Ramaderia assolixi l'objectiu a què té dret, donades les condicions dels variats climes regnants a Catalunya.

Lluny del nostre ànim el condemnar la Generalitat per la seva conducta. Creiem que es tracta d'un oblit l'ometre del si del Consell d'Agricultura i Ramaderia entitats prestigioses, i encara és hora d'esmenar l'acord pres.

A Catalunya es veuria amb bons ulls que es fes com diem.

S'ha acabat l'any esportiu a Espanya. Es haurà, doncs, de fer estadístiques, i com que arreu les fan els grans periòdics, nosaltres, imitant-los, resumirem, i molt breument, l'estadística anual.

La quadra que està al cap dels guanyats és la del compte de la Gimera, amb 370.000 pessetes. Les altres se li apropen sols de lluny, en

quantitats guanyades pels seus cavalls. Segueix en ordre el senyor Coello, amb 30.000, ve després En Valer Puig (44.000), la Directiva de la Cria Cavallar (43.000), la duquesa de Medinaceli (42.000), l'Escola Militar de Xerès (42.000), el marquès del Llano (41.000). Quaranta-sis propietaris més cobren menys de 40.000 pessetes.

S'ha distribuït, en total, un milió i mig de pessetes.

El jockey pilotador de major nombre de cavalls victoriosos (33) ha estat Victorià Jiménez; segon, Leforestier (29), i Carlos Díez, tercer (21).

Dels preparadors, Flatman és el més sortit, puix que els seus pensionistes han obtingut 30 victòries; segueixen Ceca, 35; Cadenes, 33; Coello, 13.

Atlàntida figura en el compte del seu propietari amb 65.000 pessetes; Cap Polonio, 93.000; Pipo, 39.000; Pavot Rouge, 36.000; Montecasino, 21.000. Els altres cavalls han recapitat quantitats menors.

Aquesta estadística cal que l'any vinent es modifiqui, procurant que figurin al davant subjectes pertanyents a propietaris de Catalunya. Si tota hi aportem el nostre gra de sorra ho aconseguirem.

La preparació de la temporada de carreres a Barcelona bat el seu ple. Converses i acords s'han establert amb Madrid i Mallorca en principi, i van per bon camí. Pròximament arribarà a la ciutat un delegat de la Societat del Foment de la Cria Cavallar per tal d'arranjar definitivament els diversos extrems. Fem vots perquè s'aconsegueixin resultats positius i ben aviat.

Anglaterra ha donat fi a les carreres planes a Manchester, en una diada nulvolosa i amb un terreny fet un veritable fangar. La darrera prova, el "November Handicap", ha estat per a North Drigh, 47 quilos, i han fet el segon i el tercer Signifer i Pard, portant 41 i 43 quilos, respectivament. No ha figurat a l'arribada, per la iondària de la pista, cap subjecte de qualitat.

A la pròpia Albí ja es parla de la temporada de primavera de 1932, i ja s'aparegut el "Free Handicap" o llista, en ordre de superioritat, dels dos anys actuals.

El fill de Golden Hair, el famós poltre prou conegut dels nostres lectors, ja té nom; s'anomena Orwell, i és el pes més alt de l'escala del "Free Handicap", esmentat, amb 60 quilos i mig, igual que Manmaged, el seu rival de l'esdevenidor.

Veurem entre els inscrits a la dita classificació qui serà el cap de filera en 1932.

Res no es pot dir de moment, puix que amb dos a tres anys els cavalls sofreixen completes transformacions, i amb freqüència es veu que un cavall, de jove sense "performances", al tercer any de la seva vida és el millor de la seva generació.

El temps queda per a respondre.

NIMBUS

CICLISME

LA CARRERA ORGANITZADA PER LA U. V. E.

Ahí, a les vuit del vespre, quedà definitivament tancada la inscripció per a aquesta carrera, que organitzada pel Comitè Regional de Catalunya de la U. V. E., tindrà lloc el vinent diumenge, dia 13.

Segons ens comunica l'entitat organitzadora fins a les cinc de la tarda havien formalitzat la inscripció els corredors que a continuació s'indiquen, a més dels ja publicats.

Número 20. — Rafael Mural, segona categoria, C. C. Sant Martí.

UNA
PASTILLA VALDA
A LA BOCA
ES EL PRESERVATIU

del Mal de Coll, de les Ronqueras, dels Romadises, dels Refredats, de les Grogues, etc.

ES EL CALMANT INSTANTANI

de l'Opressió de pit, dels accensos d'Ànima, etc.

ES EL REMEI MES INDICAT

per a combatre tota mena de malalties del Pit.

ADVERTENCIA IMPORTANTISSIMA:
DEMANEU, EXIGIU,
a totes les Farmàcies
LES VERITABLES PASTILLES VALDA
qu'elles venen **SOLAMENT** en
CAIXES
amb el nom **VALDA** a la
tapa i mal d'altre forma.

Número 21. — Josep Ferré, tercera categoria, S. C. U. S. Sans.

Número 22. — Eduard Vendrell, primera categoria, C. C. Sant Martí.

Número 23. — Antoni Vidal, segona categoria, C. C. Sant Martí.

Número 24. — Pere Albilana, primera categoria, Reus Deportiu.

25. — Vicents Albilana, primera categoria, Reus Deportiu.

Número 26. — Ramon Domingo, tercera categoria, per decidir.

Número 27. — Casimir Montoy, segona categoria, per decidir.

Número 28. — Josep Cuito, segona categoria, F. C. Remolc.

Número 29. — Julián Yoldi, tercera categoria, C. C. Sant Martí.

Número 30. — Vicents Paula, primera categoria, C. C. Vallenc.

Número 31. — Miquel Segarra, tercera categoria, C. C. Vallenc.

Número 32. — Joan Plans, segona categoria, C. C. Sant Martí.

Número 33. — Marian Canyardo, primera, professional, C. C. F. C. Barcelona.

Número 34. — Josep Cebrian Ferrer, primera, professional, C. C. Sant Martí.

Número 35. — Vicents Cebrian Ferrer, primera categoria, C. C. Sant Martí.

ADVERTIMENTS DELS ORGANITZADORS

La comissió organitzadora, en relació amb l'article 13 del reglament de la carrera, fa l'acordament que els serveis d'ajuda, que en aquell es prohibeixen en absolut, es comprenen també els aliments i begudes, que per cap concepte no podran ésser sumministrats als corredors, i hauran de procurar-se'ls ells per si.

Fixada l'hora de sortida per a dos quarts de set en punt del matí, els corredors hauran de presentar-se al Jurat mitja hora abans de l'assenyalada, o sigui a les sis del matí. S'ha acordat variar el punt de reunió a l'objecte de donar facilitats. El punt de reunió, a les sis del matí, serà al local de la Unió Velocipèdica Espanyola, Plaça de Tetuan, 36, on els corredors hauran de presentar-se al Jurat per a signar el full de sortida. Se sortirà de la plaça de Tetuan a un quart de set en trajecte neutralitzat fins al saló de Sant Joan, cantonada al carrer d'Almogàvers, on es passarà llista novament, i es donarà la sortida oficial, segons està previst.

Els corredors inscrits hauran de presentar-se demà, dissabte, de quatre a set de la tarda, a la secretaria de la Unió Velocipèdica Espanyola, plaça del Tetuan, 36, a l'objecte de recollir el dorsal i el número de la màquina, amb el fi que, en presentar-se per a la sortida el dia següent, estiguin en condicions de que els tràmits de signatura de llur i arrencament es facin en el més breu espai de temps.

ESPORTS DE NEU

JOSEP MARIA GUIKERA A L'AGRUPACIO EXCURSIONISTA CATALUNYA

El vinent dia 16, a les deu de la vetlla, el conegut Josep Maria Guikera donarà una conferència sobre el tema: "Els esports de neu a Catalunya", que anirà acompanyada de pel·lícules documentant-les.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 80 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Turin", amb càrrega general, de Gènova.

Vapor espanyol "Ciudad de Alicante", amb càrrega general i 43 passatgers, d'Alacant.

Vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general i 126 passatgers, de València.

Vapor espanyol "Cabo Corvera", amb càrrega general, de Sete.

Vapor espanyol "Amphoto Mendí", amb càrrega general, de Vigo.

Vapor italià "Verdi", amb càrrega general, de Trieste.

Vapor danès "Gudrun", amb sulfat, d'Anvers.

Vapor espanyol "Cabo Mayor", amb càrrega general, de Santander.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Ciudad de València", amb càrrega general, cap a València.

Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general, cap a Maó.

Vapor italià "Verdi", amb càrrega general, cap a Gènova.

Vapor espanyol "Turin", amb càrrega general, cap a Casablanca.

Vapor espanyol "Mieres", en llast, cap a Gijón.

Vapor espanyol "Manuela E.", amb càrrega general, cap a Larraix.

Vapor espanyol "Nuria R.", en llast, cap a Casablanca.

Vapor francès "Saint Paul", amb càrrega general, cap a Palamós.

Els industrials de Sarrià s'agrupen

Continuant l'activa campanya empressa per l'Associació d'Industrials i Comerciants de la barriada de Gràcia per agrupar llurs similars dels afores de Barcelona, celebrà un important acte de propaganda a Sarrià amb l'objecte de donar a conèixer els avantatges morals i materials que els industrials obtenen per mitjà de l'Associació.

L'acte tingué lloc el divendres darrer al local d'"Obra Social", el saló d'actes del qual es veié envoltat de comerciants, d'aquella popular barriada.

Presidí el senyor Ramon Castells, el qual, en un breu parlament, explicà els diversos avantatges que l'Associació que representava havia obtingut per als industrials de les afores, detallant d'una manera especial la que es refereix a tributació, obtinguda gràcies a la campanya realitzada amb la cooperació de les entitats industrials dels pobles agregats, aconseguint que el senyor Ventosa i Calvell, llavors ministre d'Henda, recollís les aspiracions justes dels pobles agregats i nomenés una comissió de funcionaris que estudiés la forma de portar a la pràctica les dites aspiracions, havent obtingut momentàniament la suspensió per al proper any 1932, de l'augment que venen sofrint les contribucions dels pobles agregats. Va acabar anunciant una energica campanya per veure d'aconseguir, amb caràcter definitiu, una tributació justa, i pregant ensem a la unió de tots els industrials dels afores, en defensa de llurs interessos, cada dia més agreujats.

El senyor Marimon, en nom dels seus companys de Sarrià i fent-se ressó de les paraules del president, oferí l'ajuda de tots.

Seguidament, per unanimitat, quedaren nomenats els senyors Marimon, Jover i Valls per organitzar la constitució de la delegació de Sarrià, afectada a l'Associació d'Industrials i Comerciants de Gràcia, entretant no estigués constituïda la Cambra d'Industrials i Comerciants dels Afores de Barcelona, per a la formació de la qual s'està treballant activament.

Enmig del major entusiasme es clougué l'acte.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tota a la Redacció de Catalunya, 589, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin atreïts a la impremta del diari, Baró, 11 i 13, no seran publicats fins al

Aigua de Rocallaura La deu més rica del món. — Si patiu d'ALBUMINURIA, LITIASI URICA (MAL DE PEDRA), BRONQUITIS PARENQUIMATOSOS, NEFRITIS CRÒNICA, us guarirau radicalment amb **Aigua de Rocallaura**
DIPOSITARIS GENERALS: FORTUNY, S. A. — Carrer Hospital, 32, i Salmeron, 133

ESPECTACLES

TEATRES

Teatre Català Novetats
Gran Companyia Catalana
Direcció: G. Saperdilla
A les 8 tardes i a les 10
ELS TRES PRETENDENTS
D'ANTONIA
d'Avell Artís. 8 hores de rialla
continua. 3.5. pais notables actors
còmics Aymerich, Gaietana i Lluís
nar Sales. Demà, tardes, popular.
Dues grans creacions de Maria
Morera
LA DONA D'UN BIER
Nú. i cada nit, l'èpica
ELS TRES PRETENDENTS
D'ANTONIA
Dimanche: A dos quarts de quatre,
el tradicional espectacle
ELS PASTORETS, de Folch i Torres
A tres quarts de sis i mitja
ELS TRES PRETENDENTS
D'ANTONIA
Es despatxa a complicitat

Gran Teatre del Liceu
Demà, dissabte, a les 8 en punt. Tercera
representació d'abonament. Primera
representació de l'òpera en 4 actes del
Mire Verdi,
RIGOLETTO
Segona de l'eminent divo HIPOLIT
LAZARO i presentació de la notable sopra
MARIA ESPINAL i el baríton
NACIA MORRO.
Es despatxa a complicitat

TEATRE CATALA ROMEO
Hospital, 31. — Tòtem 1933
Companyia Vila-Davi
Avui, divendres, commemoració de
l'elecció de President de la República,
a les quatre. Programa extraordinari.
Sessió única:
L'HOSTAL DE LA GLORIA
RADIO CHICAGO, W. P. M. 15
Nú. a un quart d'onze
RADIO CHICAGO, W. P. M. 15
Dimanche: Primera sessió, LES
ADVENTURES D'EN TITELLETA. Segona
i mitja: RADIO CHICAGO, W. P. M. 15.

TEATRE BARCELONA
Companyia de Comèdies còmiques
AURORA REDONDO
VALERIANO LEON
Avui, divendres, tardes, a
un quart de sis. Nit, a un
quart d'onze. La joguina
còmica en tres actes, de
Mudor Becs,
Bartolo té una flauta
Demà, dissabte, tardes,
Bartolo té una flauta.
Nit: La pluma verda.

TEATRE POLIORAMA
Temporada oficial
Companyia de Comèdies
MARIA LLUISA RODRIGUEZ
Avui, divendres, tardes,
ADVENTURA SENTIMENTAL
DE UNA DONCELLA
Nit: Barreres representacions i a
dellat:
LAS DEL SOMBRERITO VERDE

TEATRE TALIA
Companyia d'ANNETA TORMO
Avui, divendres, FESTA NACIONAL.
Tardes, a les 8.30. Nit, a les 10.15:
25 i 26 representacions del drama
d'història en tres actes, d'El Borra,
EL PROCESO FERRER
Formidable creació d'aquesta Companyia
Demà, dissabte, tardes i nit: Exili
de l'obra de la temporada
EL PROCESO FERRER

TEATRE GOYA
Tel. 13946. Companyia Margalida XIRGU
Primer actor: Alfons MURDO
Avui, tardes, a les 8.15. L'obra de
Benavente, DE MUY BUENA FAMILIA.
Nit, a les 10.15: Magnífic programa
d'art clàssic. El pas de LAS ACEITU-
NAS, de Lope de Rueda. L'auto anònim
de LAS DONAS QUE ENVIÓ ADÁN A
NUESTRA SEÑORA, i l'auto sagrat
del de Calderon de la Barca, EL GRAN
TEATRO DEL MUNDO. Demà, tardes,
El programa d'art selecte, Nit, i di-
mengo, tardes: La comèdia de Benavente,
ROSAS DE OTORO. Despatxa a complicitat
de 4 a 7 tardes.

TEATRE COMIC
Gran Companyia de Revistes del Te-
atre Rómulo, de Madrid. Primer actor i
director: Artur Lleó. Vedettes: Laura
Pinillos i Sara Ferrer. Pímplesima
ballarina: Isabelita Hernández.
Avui, divendres, festa nacional amb
motiu de la promesa del President
de la República. Tardes, a les quatre:
Primer acte de la revista Me asusto
a las ocho! L'èxit del mestre Alonso
LAS LEANDRAS
amb el popular xotis El Pichi
Nit, a les 10.15: Se necessita una me-
canògrafa. Tel. 2: LAS LEANDRAS.

11 PIANOS 12
liguats, des de 60 pesetes
al mes. — C. RIEGER
BRUG, 75

OLYMPIA
Avui, Festa Nacional. Tardes, a les
8.30, amb obsequi a la matada, i nit
a les 10: Presentació del Segon magne
programa de Ciro Magistrell: Henriette
Lefevre, campió mundial diàvol; Costi-
co Florescu, formidable perista; Wal-
dor i Wigor, celebrats idotes; Kantonka,
vione enigma; Mahomed 2.º, arbi-
che springer; Les Olwara, trapeistes i
el seu Chariot; Cord i Gillette, ciclistes
còmics; alternant amb Trio Zochiani,
els formidables clowns. Els 7 Nelson,
acrobates, i la banda còmica El Emperador

CINEBES
COLISEUM
Tardes, dues sessions, 8.30 i 10.05. Nit 10
Revista Paramount — "Quin me robó mi
amor?" (dibuixos sonors) i "TABU",
maravellós poema en imatges.

CINEMA PARIS
Matinal 11. Tardes 1.ª sessió 8.30.
Especial numerada, 6. Nit, 9.45.
revista ARCO IRIS, Stan Laurel i
Oliver Hardy en la paròdia de
"El presidente", DE BOTE EN BOTE.
PREUS: Matinal: Preferència, 1.50.
Especial, 0.80 ptes. Tardes, 1.ª ses-
sió, i nit: Preferència, 2.00. Espe-
cial, 1.00. Especial numerada: Pre-
ferència, 2.50. Especial, 1.50 ptes.
Despatxa a taquilla per a la sessió
numerada de les sis i diumenge.

ROSSELLO CINEMA
Entre P. Gràcia i Riba, Catalunya
Teléfono n.º 76116
Programa sonor per a avui, di-
vendes. Tardes, a les 8.30, i numerada
a les 6. Nit, a les 9.45
EL VALS DEL DANUBIO
per Harry Liedtke, Ernest Bertram,
i l'emocionant film
TEMPESTAD EN EL MONTEBLANCO
Difundit LA CASA DE LA FLECHA
(en francès)

Cinema Urquinaona
Avui, Tardes, dues sessions, a les
8 i a les 10.15. Nit, a les 10
Revista — RASCACIELO
HOLA RUSIA
EL ESTUDIANTE MENDIGO
Es despatxa localitats numerades

TRIOMF, MARINA I NOU
Programa per a avui
TRIOMF I MARINA: UN MODELO DE
CINCO (sonors). LA CASA DE LOS
DUENDES (dibuixos sonors). NOTI-
CIARI FOX (sonor) — INEXPERTA JU-
VENTUD i una altra pel·lícula de gran
èxit sonora. NOU: EN CUERPO Y AL-
MA (sonora en espanyol) — EL MAZ
DEL CIRCO — INGENUIDAD PELIGRO-
SA i una altra.

CINAE SALONS
CINES
TIVOLI
11 matí, 8.30 i 6 tardes, 10 nit: "Tra-
dor Hora", Edwin Booth i Harry Carey
Noticiari.
CATALUNYA
11 matí, 8.30 i 6 tardes, 10 nit: "Mu-
jer X" (en espanyol). "Enganchado",
Noticiari i Esport.
FEMINA
8.30 i 6 tardes, 10 nit: "Un yanki en
la Corte del Rey Arturo", Noticiari.
Dibuix i Atracció.
KURSAAL
8.30 i 6 tardes, 10 nit: "El caballo
negro", "Pecadora una vez".
CAPITOL
11 matí, 8.30 i 6 tardes, 10 nit: "El
otro yo", Noticiari, Marionetes.
Viatge i Dibuix.
LIDO CINEMA
8.30 i 6 tardes, 10 nit: "La dulzura de
amor", Dibuix. "Curiositats".
PATHE PALACE
11 matí i continua 8.30 tardes: "Vidas
truncadas", "Tomas de capiroto".
Noticiari, Comica i Dibuix.
EXCELSIOR
11 matí, continua 8.30 tardes: "El trió
fantástico", "Cara o cruz", Noticiari.
Comica i Dibuixos.
MIRIA
Continua 8.30 tardes, 9.30 nit: "Esta
noche tal vez", Andy Onda. "La prin-
cesa del Caviar", Dibuix.
GRAN TEATRE COMIAL
11 matí i continua 8.30 tardes: "Esta
noche tal vez", "La princesa del Ca-
viar", "Cuadros en la calle de la Paz".
Noticiari i Dibuix.
MONUMENTAL CINEMA
11 matí i continua 8.30 tardes: "Papa
solterón", "El vals del Danubio",
Dibuix i Atracció.
IRIS PARK
11 matí i continua 8.30 tardes: "Papa
solterón", "Carcel reventada".
Noticiari i Dibuixos.
ROYAL
11 matí i continua 8.30 tardes: "De
trente... marchen", "La aldea del po-
cado", "Radiomania", Dibuix.
WALKYRIA
11 matí i continua 8.30 tardes: "De
trente... marchen", "Ladrón de sí mis-
mo", "Radiomania".
BOHEMIA
11 matí i continua 8.30 tardes: "Un
sol de raffle", "Perdiendo los estri-
bos", "Fotógrafo distraído", Noticiari.
DIANA
11 matí i continua 8.30 tardes: "El jo-
robo de la reina", Sra. de París", "El
robado de la reina", Noticiari.
ARGENTINA I PEDRO
11 matí i Argentina, continua 8.30
tardes: "Mal de corazón", "El huracán
de Texas", "Un día de tranquilidad",
i "La pueria cerrada".

Cine Principal Palace
Aparell Western Electric
A les 8.30
LA CANCIÓN DEL LOBO
per Lupa Velaz
UN SOIR DE REFLE (Noche de
redada), pels coneguts artistes
Anna Fella i Albert Projean
Dillons: Tempestad, John Barrymore

Fantasio
Avui, tardes, de 8.30 a 8.45. A les
8 especial numerada, Nit, a les 10.
Revista Paramount — Dibuixos
Documentaris
Retorna de la graciosa opereta bufa
EL CONFLICTO DE LOS MARX
pels còmics més famosos del món
germans Marx amb Lillian Roth

ESPORTS
FRONTO NOVETATS
Avui, divendres, tardes, a les 4.15:
ARNEDILLO menor-ARETIU i CODRÀ
GRANDIA i — ALDARAL, N.º 1, a les
10.15: RAMOS-TEODORO contra HER-
RANDERENA II — UGALDE, Detalls per
cartells.

DIVERSOS
IRIS-PARK
Avui, tardes,
GRAN BALL.
per a festejar el solemne acte de
l'elecció de President de la República
espanyola.

L'OCELL DE FOC
AVUI, DIVENDRES, FESTA NACIONAL
Tardes i nit: Selectes balls de societat,
a càrrec de l'orquestra que organitzava
la Festa de la Modista al Palau de
Belles Arts.

L'A BOHEMIA
ESPLÈNDID SALO DE BALL
Avui, divendres, festa nacional. Tardes,
de 5 a 8: GRAN BALL CONTINU
2 CHAZZ ORCHESTRES, 2

RESTAURANT DEL PARC
Avui, tardes, 8.30
TE SELECTE

**Ferrocarril Aeri St. Sebas-
tià - Miramar. — Barcelona**

Es tan atractiu el
panorama que es con-
templa des de l'Aeri
que no es pot resis-
tir la temptació d'ad-
mirar-lo novament.
Encara no l'heu
visitat?
RESTAURANT - BAR - MIRADOR
I ATRACCIONS DIVERSES

AIGUA MINERAL NATURAL
VICHY CATALA
DIGESTIVA
EXCEL-LENT PER LA TAULA

AIXI, ES FACIL L'ESFORÇ...
Per a resistir l'acaparament dels estudis, per a sortejat les
crisis de la creixença, els infants i els adolescents requereixen
un aliment substancios, fortificant i tònic, ensems que lleuger
i fàcilment assimilable. Essent un aliment compost pels elements
nutritius naturals de vegetals, associats en forma harmònica,
i a més tònica degut a la teobromina, el **PHOSCAO** treu el seu
poder nutritiu de primer ordre dels hidrats de carboni, albúmines
i matèries albuminoides que conté. Constitueix un aliment ideal
per a tots aquells que hagin de subministrar un esforç, tant si
és aquest sostingut com passatger

PHOSCAO

EL MES EXQUISIT DELS DESDEJUNIS I EL
MES PODEROS DELS RECONSTITUENTS

En Farmacias y Droguerías
Depósito: FORTUNY, S. A., Hospital, 32 - BARCELONA 205

Pedicur i Massagista
A DOMICILI - Ampli, 7, 1.ª, 1.ª TELEFON 24271

ELS AVORRITS DE SA
BLENORRAGIA
Crescent-la Incurable
Recorren a les antigues i segures
Especialitats Paradell Assalt 28

ENDERROCS
Garola i Vidal
Compra-Venda de Porces, Fi-
nestres, Bigues, Reixes i mate-
rial de ferros. CLOT, 1 al 8.

PIANOS DE LLOGUER
Diferents preus. - Carma, 8, 1.ª

PETITS ANUNCIS
CLASSIFICATS
VENDES

SOLARS
a Castelldefels

En una pinada ideal, de cara a la
plata, amb façana al Passeig Marítim,
i davant l'estació del f. c., hem pro-
jectat la nova ciutat estiuenca de Bar-
celona.
En loc de constituir una Societat
per accions, per atendre les enormes
despeses d'urbanització, volem dur a
4 mesos solars a 20, 25 i 30 cèntims
pam.
Si desitgeu multiplicar els vostres
diners rapidament o construir la vostra
torra d'estiu, compreu terrenys a la
nuestra urbanització "Pinada de la Ma-
rina".
Amplis detalls: Cortes, 610, 1.ª, 2.ª,
de 12 a 1 i de 5 a 8.

DIVERSOS
MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. - Defectes sexuals. -
606. Anàlisi de sang. - POLICLINICA
PARRÓ PIGNON. - Rambla de Cana-
letes, n.º 11, 1.ª (cènica de la Sastreia).
Magatzems "EL DIA"
Llançolà - Llançolà - Sària
HOSPITAL, 103 (davant Riera baixa)

El dermatòleg aconsellen
emprar les cremes o pastes per a
afaitar, amb preferència al sabó i totes
les formes sabonoses (vegi's «Manual de
Cosmética», de Sasfeld, traducció del
Dr. Peyri, pàgina 86).
Entre totes les cremes de la
PASTA NIX
ha estat elaborada pensant en l'higiene
de la pell. El seu ús cura irritacions,
picors, grans, etc. La cara, després
d'afaitar-se, li quedarà fina, fresca, suau,
sense aquell encarecament que li fa
semblar que té els múscles d'una sola peça,
ni aquella cremor tan molesta, de l'afai-
tar a l'antiga.

Demana-ho en drogueries i perfumers al preu
de 60 pesetes tub

COMPRA DE MOBLES
I ALTRES OBJECTES
Hotel Segur
Clarís, 8 - Telèfon 21525

BOMBES
El 75 % més bones i el 25 % més barates
que tots els altres constructors
RAMON PUIGJANER Menéndez Pelayo, 70
BARCELONA

TOS BRONQUITIS ARABE FAMEL ENFERMEDADES PECHO